

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 29.5.2018
COM(2018) 375 final

2018/0196 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 2. maj 2018 vedtog Kommissionen et forslag til den næste flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027¹. Der blev peget på administrativ forenkling som en central målsætning i oplægget om EU's finanser samt ved den efterfølgende evaluering og den offentlige høring. Erfaringen peger på, at reglerne er for komplekse og for fragmenterede mellem fondene og finansieringsformerne, hvilket fører til en unødvendig byrde for programmernes forvaltere og slutmodtagerne.

I dette forslag til forordning om fælles bestemmelser fastsættes der fælles bestemmelser for syv fonde med delt forvaltning. Dette forslag vil ikke erstatte den eksisterende forordning (EU) nr. 1303/2013, som fortsat vil regulere programmer vedtaget i perioden 2014-2020. Forslaget mindsker fragmenteringen af regler, idet den indeholder et fælles sæt grundlæggende regler for syv fonde:

- SF: Samhørighedsfonden
- EHFF: Den Europæiske Hav- og Fiskerifond
- EFRU: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
- ESF+: Den Europæiske Socialfond Plus²
- AMIF: Asyl- og Migrationsfonden³
- IGFV: instrumentet for grænseforvaltning og visa⁴
- FIS: Fonden for Intern Sikkerhed.

I disse forslag fastsættes den 1. januar 2021 som ikrafttrædelsesdato. Forslagene fremlægges for en Union bestående af 27 medlemsstater (EU-27) som følge af Det Forenede Kongeriges meddelelse om at udtræde af Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union, som Rådet modtog den 29. marts 2017.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 317 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Kommissionen gennemføre budgettet i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i de forordninger, som udarbejdes i henhold til artikel 322 i TEUF. Artikel 322, stk. 1, litra a), i TEUF udgør retsgrundlaget for vedtagelsen af forordninger, der opstiller de finansielle regler for fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen. Nærhedsprincippet omfatter ikke de finansielle regler, for hvilke det er klart, at det kun er Unionen, der kan, eller endda skal, handle.

¹ COM(2018) 322 final af 2.5.2018.

² Med undtagelse af programmet vedrørende beskæftigelse og social innovation og programmet for sundhed.

³ Kun komponenter med delt forvaltning.

⁴ Fonden for Integreret Grænseforvaltning er sammensat af instrumentet for grænseforvaltning og visa og instrumentet for toldkontroludstyr.

EU's indsats for de europæiske struktur- og investeringsfonde er berettiget på grundlag af de målsætninger, der er fastsat i artikel 174 i TEUF. Retten til at handle er hjemlet i artikel 175 i TEUF, hvori det eksplicit fastsættes, at Unionen skal gennemføre denne politik gennem strukturfondene, sammenholdt med artikel 177, hvori Samhørighedsfondens rolle defineres. Målene for ESF, EFRU og Samhørighedsfonden er defineret i henholdsvis artikel 162, 176 og 177 i TEUF. Aktionerne i forbindelse med fiskeri har hjemmel i artikel 39 i TEUF.

I henhold til artikel 174 i TEUF skal der lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Sidstnævnte områder omfatter de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ø, grænseoverskridende områder og bjergområder.

I henhold til artikel 349 i TEUF skal der vedtages særlige foranstaltninger for at tage hensyn til den strukturelle sociale og økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi, der forværres af visse specifikke træk, og som alvorligt hæmmer udviklingen i disse regioner.

Forordningen om oprettelse af Asyl- og Migrationsfonden er baseret på artikel 78, stk. 2, og artikel 79, stk. 2 og 4, i TEUF. En forordning om oprettelse af som led i Fonden for Integreret Grænseforvaltning af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visa er baseret på artikel 77, stk. 2, i TEUF. Forordningen om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed er baseret på artikel 82, stk. 1, artikel 84 og artikel 87, stk. 2, i TEUF. Artikel 317 i TEUF udgør retsgrundlaget for det fælles sæt regler vedrørende budgetgennemførelsen i samarbejde med medlemsstaterne. Artikel 322 i TEUF fastlægger anvendelsesområdet for budgettet og procedurerne til at opstille det.

Overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet for de enkelte fonde er omhandlet i begrundelsen for hver fond. Forordningen om fælles bestemmelser bidrager imidlertid yderligere:

- til nærhedsprincippet ved at fremme delt forvaltning: For så vidt som programmerne ikke forvaltes direkte af Europa-Kommissionen, men i stedet gennemføres i partnerskab med medlemsstaterne
- til proportionalitetsprincippet ved at konsolidere regler og gøre dem ensartede (og dermed mindske byrden for de interesserede parter).

Det hedder i artikel 11 i TEUF, at miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktioner, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling, og dette er blevet behandlet i denne forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Der er foretaget evalueringer af de forskellige fonde, og mange af konklusionerne er primært relevante for deres respektive forordninger. Følgende er de vigtigste konklusioner, der gælder for forordningen om fælles bestemmelser.

1. Forenkling: behovet for at mindske den administrative byrde. Dette var en vigtig og gentagen konstatering i evalueringen af samtlige fonde:

- Den efterfølgende evaluering af EFRU og Samhørighedsfonden viste, at forvaltnings-, kontrol- og revisionssystemerne var for komplekse. Det var en kilde til administrativ usikkerhed og forsinkelser i gennemførelsen. Komplexitet var især et problem i EU-15-landene, hvor finansieringen var forholdsvis mindre, hvilket tyder på et behov for proportionalitet.

- ESF-evalueringen viste, at såvel rammevilkår for finansiering (dvs. viften og blandingen af instrumenter) som gennemførelsesprocessen burde forenkles.
- EHFF-evalueringen viste også, at den administrative byrde var for stor. I ansøgningsfasen fungerede den som en hæmsko for at ansøge om støtte. Dertil kommer, at visse projekters kompleksitet synes at have virket afskrækkende for potentielle støttemodtagere, navnlig i tilfælde, der involverede et stort netværk af partnere.
- Ved midtvejsevalueringerne for relevante bestanddele af AMIF, IGFV og FIS blev der også konstateret et behov for forenkling. Især blev der anbefalet en øget brug af forenklede omkostningsmodeller.

Dette punkt imødekommes i forordningen om fælles bestemmelser. Eksempler herpå er afsnit V (f.eks. forenklede omkostningsmodeller, betalinger baseret på betingelser, afskaffelse af særlige regler for store projekter og indtægtsskabende investeringer) og afsnit VI (forenklet og mere proportional kontrol og revision).

2. Behovet for fleksibilitet til at tilgodese nye behov:

- Den efterfølgende evaluering af EFRU og Samhørighedsfonden viste, at tilpasningen af programmerne under den økonomiske krise var en af succeshistorierne i perioden 2007-2013, som der bør bygges videre på.
- Den efterfølgende evaluering af ESF pegede på fleksibilitet som et af de centrale punkter, der kan forbedres.
- Midtvejsevalueringerne af forgængerne for AMIF, IGFV og FIS viser, at disse fonde reagerede hensigtsmæssigt på migrations- og sikkerhedskriser. Dog er der behov for mere fleksible mekanismer for tildeling af midler.

Dette punkt er behandlet i afsnit III (hvor der gives mulighed for relativt små overførsler uden behov for programændringer) og afsnit II (programtildelingerne fastsættes for de første 5 år, og derefter fastsættes tildelingerne for de sidste 2 på grundlag af en gennemgang), samtidig med at der fastsættes supplerende regler for AMIF, IGFV og FIS i de fondsspecifikke forordninger. Endvidere øger muligheden for at anvende InvestEU's garantifacilitet fleksibiliteten for medlemsstaterne.

3. Finansielle instrumenters potentiale:

- Den efterfølgende evaluering af EFRU og Samhørighedsfonden viste, at finansielle instrumenter har potentiale til at blive et mere effektivt redskab til finansiering af investeringer på visse politikområder, men at der er forsinkelser i gennemførelsen, og det er en udfordring at udbrede brugen af dem.
- Midtvejsevalueringen af EaSI viste, at forskelligartede regler gør det vanskeligt at udnytte komplementariteten mellem fondene. Det anbefales i evalueringen at strømline og tilpasse reglerne om finansielle instrumenter.

Dette punkt er behandlet i afsnit V, der forenkler gennemførelsen af finansielle instrumenter ved at bringe mange af bestemmelserne i overensstemmelse med bestemmelserne om tilskud.

• Offentlige høringer

Kommissionen har gennemført følgende offentlige høringer:

- EU-fonde inden for samhørighedspolitikken (10. januar 2018 til 9. marts 2018).
- Høring af interesserede parter i forbindelse med den efterfølgende evaluering af EHFF (februar-maj 2016).
- EU-fonde inden for migration (10. januar 2018 til 9. marts 2018).
- EU-fonde inden for sikkerhed (10. januar 2018 til 9. marts 2018).

Høringerne af interesserede parter gav samme udslag som de efterfølgende evalueringer — den vigtigste konklusion af relevans for forordningen om fælles bestemmelser er forenkling (navnlig for så vidt angår revisions- og kontrolprocedurer) efterfulgt af fleksibilitet:

- I høringen om samhørighedspolitikken fandt de interesserede parter, at de komplekse procedurer var langt den vigtigste hindring for succes, efterfulgt af de besværlige revisions- og kontrolkrav, manglende fleksibilitet, vanskeligheder med at sikre finansiell bæredygtighed og forsinkelser med betalinger.
- For EHFF's vedkommende ses det komplekse administrative arbejde som det største problem, og mange af de interesserede parter opfordrer til radikal forenkling og fleksibilitet. Interventionslogikken anses for at være for rigid, idet den ikke giver medlemsstaterne mulighed for at adressere deres egne specifikke forhold.
- Høringerne på migrations- og sikkerhedsområdet viste, at respondenterne i høj grad støttede op om enklere resultatlevering og mere fleksibilitet (navnlig for så vidt angår evnen til at reagere på migrations- og sikkerhedsrelaterede kriser).

De betænkeligheder, som de interesserede parter pegede på, adresseres i de forskellige forenklingstiltag i hele forordningen om fælles bestemmelser (se nedenfor).

• **Ekspertbistand og administrationsomkostninger**

For så vidt angår ekspertbistand blev en ekspertgruppe på højt plan indkaldt for at drøfte forenklingen af samhørighedspolitikken. Den konkluderede følgende⁵:

- Tilpasning af reglerne for EU-fondene i forhold til hinanden. Denne bekymring er der delvis taget højde for i anvendelsesområdet for den aktuelle forordning.
- Færre, klarere og kortere regler. Som nævnt indeholder den aktuelle forordning talrige forenklinger.
- Ægte overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet: meget større tillid til nationale forvaltnings- og kontrolsystemer og procedurer. Dette behandles i afsnit VI (se nedenfor).
- Stabile, men smidige rammer: Det er ikke nødvendigt at genudnævne institutioner med henblik på den kommende programmeringsperiode. Programmerne bør ligeledes lettere kunne ændres. Dette behandles i henholdsvis afsnit VI og afsnit III.
- Princippet om én enkelt revision: udvidelse af princippet om én enkelt revision. Dette behandles i afsnit VI.

⁵ Hele teksten til henstillingerne fra ekspertgruppen på højt niveau:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/newsroom/pdf/simplification_proposals_key.pdf.

Der er ganske rigtigt beviser for betydelige administrationsomkostninger i forbindelse med EFRU og Samhørighedsfonden, og disse anslås i en nylig undersøgelse⁶ til 3 % af de gennemsnitlige programomkostninger for EFRU og 2,2 % for Samhørighedsfonden. De administrative byrder for støttemodtagerne (herunder SMV'er) er større.

Mange af forenklingerne i forordningen om fælles bestemmelser er svære at kvantificere finansielt på forhånd, men undersøgelsen indeholdt følgende skøn:

- En mere udbredt anvendelse af forenklede omkostningsmodeller (eller betalinger baseret på betingelser) for EFRU og Samhørighedsfonden vil kunne reducere de samlede administrationsomkostninger væsentligt — med 20-25 %, hvis disse løsningsmuligheder anvendes over hele linjen.
- Den mere forholdsmæssige tilgang til kontrol og revision ville indebære en betydelig reduktion i antallet af verificeringer og revisionsbyrden for "lavrisikoprogrammer", hvilket vil reducere de samlede administrationsomkostninger for EFRU og Samhørighedsfonden med 2-3 % og omkostningerne for de berørte programmer med et langt større beløb.
- **Konsekvensanalyse**

Forordningen om fælles bestemmelser er ikke i sig selv genstand for en konsekvensanalyse, fordi den fastlægger fælles regler og en gennemførelsesmekanisme for andre politikker. Forslagene til de tilknyttede fonde er ledsaget af deres egne konsekvensanalyser.

- **E-samhørighed og dataudveksling**

For 2014-2020-programmerne, undtagen for forgængerne for AMIF, IGFV og FIS, var der krav om et system til elektronisk udveksling af data mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder samt mellem forskellige myndigheder i forvaltnings- og kontrolsystemet. Den aktuelle forordning bygger på dette og videreudvikler visse aspekter med hensyn til indsamling af data. Alle data, der er nødvendige for at overvåge fremskridtene med gennemførelsen, herunder programresultater og -performance, vil nu blive sendt elektronisk og hver anden måned til Kommissionen, dvs. at den åbne dataplatform vil blive ajourført næsten i realtid.

Data om støttemodtagere og operationer vil ligeledes blive offentliggjort i elektronisk form på et særligt websted, som drives af forvaltningsmyndigheden. Dette vil give mere synlige resultater og muliggøre bedre kommunikation.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ved at indføre en grundforudsætning for at sikre overholdelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder vil denne forordning få en positiv indvirkning på overholdelsen og beskyttelsen af alle grundlæggende rettigheder i forbindelse med forvaltningen af alle syv fonde.

Respekt for retsstatsprincippet er omfattet af en særskilt forordning med hjemmel i artikel 322 i TEUF.

⁶ Spatial Foresight & t33, New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionens forslag til en flerårig finansiel ramme fastsætter et beløb på 330 mia. EUR til økonomisk, social og territorial samhørighed for perioden 2021-2027.

Ramme for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF+ for 2021-2027 (i mio. EUR)

Samhørighedspolitikken i alt	330 624
Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)	200 629
• Investeringer i beskæftigelse og vækst	190 752
• Europæisk territorialt samarbejde	8 430
• Regioner i den yderste periferi og tyndt befolkede områder	1 447
Samhørighedsfonden	41 349
• heraf bidrag til CEF – Transport	10 000
Den Europæiske Socialfond+¹	88 646

¹ Dette beløb omfatter ikke beløbet til sundhed, beskæftigelse og social innovation (1 042 mio. EUR).

Disse udgør de største udgiftsområder, der er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionens forslag til finansiering af EHFF, AMIF, IGFV og FIS vil blive anført i de fondsspecifikke forordninger for hver fond.

5. RESUMÉ AF FORORDNINGENS INDHOLD

De vigtigste målsætninger for opbygningen af og bestemmelserne i forslaget til forordningen om fælles bestemmelser er:

1. i væsentlig grad at mindske unødvendige administrative byrder for støttemodtagerne og forvaltningsorganerne og samtidig opretholde en høj grad af sikkerhed for udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. Dette er det centrale, styrende princip i reformen og omfatter en lang række forenklinger og tilpasninger på tværs af forordningerne, men især hvad angår:
 - i) videreførelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne (og andre foranstaltninger, som fremmer programlanceringen). Øget anvendelse af "proportionale ordninger", hvor programmer med lavere risiko kan forlade sig mere på nationale systemer
 - ii) anvendelse af forenkledede omkostningsmodeller og betalinger baseret på betingelser
 - iii) finansielle instrumenter
2. at øge fleksibiliteten med henblik på at tilpasse programmets målsætninger og midler i lyset af skiftende omstændigheder og også i form af frivillige bidrag til direkte forvaltede instrumenter på EU-plan
3. at bringe programmerne mere i overensstemmelse med EU's prioriteter og øge deres effektivitet. Dette omfatter:

- i) at bringe interventionslogikken og rapportering i overensstemmelse med udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og at forstærke kravet om fokus på prioriterede områder
- ii) at skabe en tættere forbindelse med processen vedrørende det europæiske semester
- iii) at fastsætte mere meningsfulde grundforudsætninger, der skal fastholdes gennem hele gennemførelsesperioden.

Afsnit I: Målsætninger og generelle støtterealer

Forordningen om fælles bestemmelser samler syv EU-fonde, der gennemføres via delt forvaltning. Målet er at fastlægge et fælles sæt af forenkede og konsoliderede regler og reducere den administrative byrde for programmyndigheder og støttemodtagere.

Her fastlægges grundlaget for den store vægt, der lægges på delt forvaltning og partnerskab, der er en rød tråd i forordningerne. Artikel 5 indeholder bestemmelser om grundlaget for delt forvaltning, artikel 6 om partnerskab med de regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, civilsamfundet og organer, der fremmer social inklusion, grundlæggende rettigheder, ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og rettigheder for personer med handicap.

I Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 blev der opstillet et mere ambitiøst mål for klimamainstreaming på tværs af alle EU-programmer med en målsætning om, at mindst 25 % af EU's udgifter skal bidrage til opnåelse af klimamålene. Dette programs bidrag til at opnå dette overordnede mål vil blive overvåget via et klimamarkørssystem med en detaljeret opdeling, og i den forbindelse vil mere præcise metoder blive anvendt, såfremt de er til rådighed. Kommissionen vil fortsætte med at fremlægge oplysningerne årligt i form af forpligtelsesbevillinger inden for rammerne af det årlige budgetforslag.

For at understøtte den fulde udnyttelse af programmets potentiale med hensyn til at bidrage til opnåelse af klimamålene vil Kommissionen søge at identificere relevante tiltag gennem hele programforløbet, fra forberedelse og gennemførelse til revision og evaluering.

Afsnit II: Strategisk tilgang

De elleve tematiske mål, der anvendtes i 2014-2020, er i denne forordning blevet forenklet til fem klare politiske målsætninger:

1. et mere intelligent Europa — innovativ og intelligent økonomisk omstilling
2. et grønnere, kulstoffattigt Europa
3. et tættere sammenknyttet Europa — mobilitet og regional IKT-konnektivitet
4. et mere socialt Europa — gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder
5. et Europa tættere på borgerne — en bæredygtig og integreret udvikling af byer, landdistrikter og kystområder gennem lokale initiativer.

Desuden fastsættes de politiske målsætninger for AMIF, IGFV og FIS i de fondsspecifikke forordninger.

Denne forenkling giver mulighed for synergier og fleksibilitet mellem de forskellige indsatsområder inden for en given målsætning ved at fjerne kunstige sondringer mellem de forskellige politikker, der bidrager til opnåelse af de samme målsætninger. Det giver også et grundlag for tematisk koncentration for EFRU og ESF.

"Forhåndsbetingelser" i perioden 2014-2020 afløses af "grundforudsætninger". Der er ikke så mange af dem, men de er mere fokuseret på målene for den pågældende fond og — i modsætning til perioden 2014-2020 — overvåges og anvendes de i hele perioden. Princippet vil blive styrket: Medlemsstaterne vil ikke kunne anmelde udgifter vedrørende specifikke målsætninger, før grundforudsætningen er opfyldt. Dette vil sikre, at alle samfinansierede operationer er i overensstemmelse med EU's politiske rammer.

For at tage udgangspunkt i god praksis for en performanceorienteret tilgang foreslås det at bevare performancerammen på en strømlinet og klarere måde. Konditionalitet, der er knyttet til det europæiske semester bevares ligeledes, men forenkles. Navnlig vil landespecifikke henstillinger blive taget i betragtning mindst to gange i forbindelse med programmeringen: i begyndelsen af programmeringsperioden og i forbindelse med midtvejs gennemgangen.

Foranstaltningerne til fremme af forsvarlig økonomisk forvaltning bevares. Der vil imidlertid kun være knyttet suspensioner til forpligtelser og ikke til betalinger, for at undgå at forværre økonomiske kriser.

Forordningen om fælles bestemmelser skaber fleksibilitet for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden. Kun de første 5 år vil blive programmeret fra begyndelsen. Tildelingerne for de sidste 2 år vil ske på grundlag af en omfattende og tilbunds gående midtvejs gennemgang, der fører til tilsvarende omprogrammering i 2025. Gennemgangen vil tage programmernes oprindelige prioriteter og målsætninger under behandling under hensyntagen til: fremskridt med hensyn til at opfylde målsætningerne ved udgangen af 2024, ændringer i den socioøkonomiske situation og nye udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger. Dette bygger på begrebet performanceramme og performancereserve og styrker yderligere politikken performancetilgang, herunder gennem omprogrammering. Der vil imidlertid ikke længere være en performancereserve.

Synergier mellem forskellige EU-instrumenter vil blive fremmet gennem den strategiske planlægningsproces, hvor man vil fastlægge fælles målsætninger og fælles områder for aktiviteter på tværs af forskellige programmer, f.eks. i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, Horisont Europa, Connecting Europe-faciliteten (CEF), programmet for det digitale Europa, programmet Erasmus+, InvestEU-fonden, LIFE, Erasmus+ og med det eksterne instrument.

Afsnit III: Programmering

Programmernes indhold vil være mere strømlinet og strategisk. For at harmonisere og fremskynde programmeringen og gennemførelsen i begyndelsen af perioden vil der som bilag til denne forordning være knyttet en fælles programmodel for EFRU, Samhørighedsfonden, ESF+ og EHFF og en særskilt programmodel for AMIF, IGFV og FIS. For at gøre programmeringen mere fleksibel vil der være en tærskel på 5 % på prioritetsniveau, under hvilken det vil være muligt at tilpasse tildelingerne inden for programmet, uden at der er behov for en formel programændring.

For at adressere specifikke udfordringer på subregionalt og lokalt plan indføres der ved forordningen om fælles bestemmelser en forenklet tilgang til lokaludvikling styret af lokalsamfundet (herunder muligheden for at angive en ledende fond og dermed mindske den administrative byrde for støttemodtagerne). Forordningen om fælles bestemmelser

harmoniserer også tilgangen til andre territoriale redskaber, herunder de eksisterende integrerede territoriale investeringer.

Forordningen om fælles bestemmelser omfatter også bestemmelser, der muliggør frivillig overførsel af midler til de fem politikområder i InvestEU-instrumenterne takket være en budgetgarantimekanisme på EU-plan. Endvidere kan medlemsstaterne anmode om, at op til 5 % af programmets finansielle tildelinger af midler overføres fra én fond til en anden fond under delt forvaltning eller under direkte eller indirekte forvaltning. Dette skulle gøre det lettere at opfylde de målsætninger, der er fastsat for programmer, under gennemførelsen af dem.

Tilgangen til teknisk bistand fra medlemsstaterne er blevet forenklet. Der indføres en mekanisme med faste takster, som gør det muligt at supplere hver mellemliggende betaling med 2,5-6 %, afhængigt af fonden, og dermed knytte EU-betaling for teknisk bistand til fremskridt i gennemførelsen. Desuden kan aktiviteter til opbygning af administrativ kapacitet fortsætte i form af betalinger baseret på betingelser.

Afsnit IV: Overvågning, evaluering, information og kommunikation

Elektroniske data gør det muligt at kombinere forenkling og gennemsigtighed. For perioden 2014-2020, undtagen for forgængerne for AMIF, IGFV og FIS, var der krav om at oprette et system til elektronisk udveksling af data mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder samt mellem forskellige myndigheder i forvaltnings- og kontrolsystemet. Den aktuelle forordning bygger på dette og videreudvikler visse aspekter med hensyn til indsamling af data. Alle data, der er nødvendige for at overvåge fremskridtene med gennemførelsen, herunder programresultater og -performance, vil nu blive sendt elektronisk og hver anden måned, dvs. at den åbne dataplatform vil blive ajourført næsten i realtid.

Det foreslås at give overvågningsudvalgene en mere fremtrædende rolle i overvågningen af programmernes performance og alle de faktorer, som påvirker denne. Af gennemsigtighedshensyn kræves det, at dokumenter, der sendes til overvågningsudvalgene, skal være offentligt tilgængelige.

For alle fondene vil den årlige performancegennemgang være en lejlighed til at føre en politisk dialog om nøglespørgsmål vedrørende programmets gennemførelse og performance. Hyppig overførsel af data muliggør en forenkling af performancegennemgangen. For de samhørighedspolitiske fonde indebærer dette en afskaffelse af årsrapportdokumentet — det årlige statusmøde vil foregå på grundlag af de seneste resultater og indgivelse af et begrænset sæt af kvalitative oplysninger.

Både programmyndighederne og støttemodtagernes ansvar med hensyn til synlighed og kommunikation er blevet styrket. Fælles krav til kommunikation, gennemsigtighed og synlighed sikrer en mere sammenhængende og effektiv kommunikation.

Evalueringerne vil blive foretaget i overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016⁷, hvor de tre institutioner blev enige om, at evalueringer af eksisterende lovgivning og politik bør danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Evalueringerne omfatter en vurdering af programmets konkrete virkninger baseret på programindikatorer og -mål og en detaljeret analyse af, i hvor høj grad programmet er relevant, virkningsfuldt og effektivt, skaber EU-merværdi og er i overensstemmelse med andre EU-politikker. Evalueringerne vil inddrage erfaringer, problemer og muligheder for yderligere at forbedre aktionerne og deres virkninger.

⁷ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning af 13. april 2016 (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Afsnit V: Finansiell støtte

For at mindske den administrative byrde systematiserer og øger forordningen om fælles bestemmelser anvendelsen af forenkledte omkostningsmodeller, dvs. refusion med faste takster, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb. For at gøre sådanne modeller lettere at anvende forenkler forordningen om fælles bestemmelser regler og beregningsmetoder, ved at der kan anvendes mere standardiserede modeller med udgangspunkt i Kommissionens omnibusforslag⁸.

Modellen med betalinger baseret på betingelser vil også bidrage til performanceorientering, idet der gives mulighed for betalinger baseret på realiseret og verificeret performance.

Finansielle instrumenter vil være en vigtig gennemførelsesmekanisme for investeringer i 2021-2027 med henblik på at generere indtægter eller besparelser; bestemmelserne om deres anvendelse er blevet strømlinet og ajourført for at sikre en bedre og nemmere gennemførelse samt hurtigere etablering:

- De finansielle instrumenter vil blive bedre integreret i programmerings- og gennemførelsesprocessen fra starten og forhåndsvurderingen strømlines i overensstemmelse hermed.
- Forvaltningsmyndighederne vil have de samme grundlæggende fleksible gennemførelsesmuligheder — forvaltning under forvaltningsmyndighedens ansvar eller forvaltningsmyndighedens direkte forvaltning — men de tilknyttede betingelser er blevet forenklet.
- Det vil være muligt at kombinere EU-midler under ét regelsæt; der bliver ikke flere mange forskellige regler, der skal anvendes i sammenlignelige situationer.
- Der foreslås fleksibilitet med hensyn til at kombinere tilskud med finansielle instrumenter.
- Reglerne om støtteberettigelse er blevet præciseret, og reglerne om forvaltningsomkostninger og forvaltningsgebyrer er blevet forenklet, samtidig med at de fortsat er performancebaserede med henblik på at fremme en effektiv forvaltning.
- Bestemmelserne om betalinger er blevet betydeligt forenklet, samtidig med at man opretholder den afgørende forbindelse mellem betalinger til finansielle instrumenter og de tilsvarende udbetalinger til slutmodtagere;
- Tilbageførsler og genanvendelse af fondsmidler er blevet kodificeret for at muliggøre en gnidningsløs overgang fra den ene periode til den næste.
- Der vil ikke være yderligere særskilt rapportering om finansielle instrumenter, da disse indgår i samme rapporteringssystem som alle andre former for finansiering.

Yderligere forenklinger er f.eks. følgende:

- Kombinationen af forskellige fonde — og af finansielle instrumenter og tilskud — kodificeres i enkle regler.
- Der vil ikke længere være særlige regler for indtægtsskabende investeringer.

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1526453124005&uri=CELEX:52016PC0605>.

- Der vil ikke være nogen proces med store projekter (i stedet vil overvågningsudvalget følge udviklingen i strategiske projekter).
- Finansieringen vil blive forenklet, f.eks. ved anvendelse af et kvalitetsmærke.

For at undgå subsidiekonkurrence, der fører til ressourcespild, er bestemmelserne om flytning af virksomheder blevet skærpet.

Afsnit VI: Forvaltning og kontrol

Opgaverne og ansvarsområderne for de forskellige organer i forvaltnings- og kontrolsystemet fastsættes på en klarere måde. Der er ingen krav om ny udpegningsproces; bestemmelserne fremmer videreførelse af eksisterende systemer og enklere regler for udpegelse af nye organer.

Kravene vedrørende støtteberettigelse vil hjælpe med at sikre, at der kun ydes støtte til kvalitetsoperationer, der bidrager mest til aftalte målsætninger med det bedste cost-benefit-forhold. Det foreslås også systematisk at kontrollere, om operationen er finansielt bæredygtig, og om miljøscreeningen af den er foretaget på grundlag af de seneste krav.

Antallet af kontroller og revisioner vil blive reduceret betydeligt. Dette vil mindske den administrative byrde for programmyndigheder og støttemodtagere. Som supplement til bestemmelserne i de foregående afsnit, som mindsker revisionsbyrden, mindsker dette afsnit yderligere byrden ved hjælp af:

- en udvidelse af princippet om én enkelt revision
- færre kontroller
- for så vidt angår programmer med en lav fejlprocent, en forstærket, proportional tilgang baseret på et velfungerende nationalt system med en minimumsrevisionsordning af sikkerhedshensyn.

Projektforslag, der har modtaget kvalitetsmærket "Seal of Excellence" i henhold til Horisont Europa, behøver ikke at gennemgå processen med en ny ansøgning og udvælgelsesprocedure, hvis de er i overensstemmelse med programmets strategi for intelligent specialisering. Dette mindsker byrden for både forvaltere og støttemodtagere. Denne tilgang kunne ligeledes udvides til andre EU-instrumenter, f.eks. LIFE+ eller Erasmus+.

Afsnit VII: Finansiell forvaltning, indgivelse og gennemgang af regnskaber og finansielle korrektioner

Systemet med årlige regnskaber fastholdes, herunder tilbageholdelsen af 10 % af de beløb, der er anmeldt i de mellemliggende betalinger. Indgivelse af betalingsanmodninger vil følge en fastlagt tidsplan og finde sted fire gange om året. Hvis regnskaberne er lig nul, kræves der ikke en tilsvarende procedure.

Dette afsnit indeholder også regler om frigørelse. Da forenkling vil gøre det lettere for programmerne at reducere forsinkelser, og for at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning samt rettidig gennemførelse indeholder forordningen om fælles bestemmelser en "n+2"-regel. Af samme grund er niveauet for forfinansiering blevet reduceret til en årlig betaling på 0,5 % af den samlede støtte fra fondene. For at sikre tilstrækkelige midler kan det i denne forbindelse være nødvendigt med en revision af de årlige forfinansieringsordninger for 2014-2020 for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF.

Afsnit VIII: Finansielle rammer

Heri fastsættes de finansielle tildelinger og *medfinansieringen baseret på regionskategorier*, som gælder for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden.

Medfinansieringssatserne for disse fonde sættes i forordningen om fælles bestemmelser tilbage til samme niveau som før finanskrisen. EU's medfinansieringssatser for disse tre fonde blev forhøjet i perioden 2007-2013. Dette var en reaktion på finanskrisen og havde til hensigt at fastholde væsentlige investeringer i en tid med stramme offentlige budgetter. Det er ikke længere nødvendigt med høje EU-medfinansieringssatser, og lavere satser fremmer "ejerskab". Lavere EU-medfinansieringssatser øger også det samlede budget til samhørighedspolitikken, når det nationale bidrag medregnes. Dette øger også den finansielle fleksibilitet, medlemsstaterne har, eftersom medfinansieringssatserne på program- og prioritetsniveau kan fastsættes på en fleksibel måde.

Afsnit IX: Delegerede beføjelser, gennemførelsesbestemmelser, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

For at sikre en tidlig start på gennemførelsen i den næste periode indgår alle nødvendige lovgivningsmæssige bestemmelser i lovgivningspakken (enten i forordningen om fælles bestemmelser eller i de fondsspecifikke forordninger).

Navnlig er antallet af beføjelser væsentligt reduceret og holdt på et minimum. Herved forhindres eventuelle forsinkelser i udarbejdelsen og vedtagelsen af afledt ret. Samtidig sikres der sammenhæng i lovgivningen og forudsigelighed for de interesserede parter, da alle gældende EU-regler bliver samlet på ét sted.

Der indføres betingelser for operationer, der er genstand for en gennemførelse i faser, for at skabe klarhed og retssikkerhed i tilfælde, hvor anvendelsen af faser godkendes.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177, artikel 322, stk. 1, litra a), og artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten¹¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer og særlig vægt skal lægges på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Ifølge artikel 175 i TEUF skal Unionen støtte virkeliggørelsen af disse mål med den virksomhed, som den udøver gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Investeringsbank og andre instrumenter. Artikel 322 i TEUF udgør retsgrundlaget for vedtagelse af de finansielle regler for fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen samt for kontrollen med de finansielle aktørers ansvar.
- (2) Med henblik på at videreudvikle en samordnet og harmoniseret gennemførelse af de EU-fonde, der gennemføres under delt forvaltning, nemlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden, foranstaltninger, der finansieres under delt forvaltning i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Asyl- og Migrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og Fonden for Integreret Grænseforvaltning (IGFV), bør der fastsættes finansielle regler baseret på artikel 322 i TEUF for alle disse fonde (i det følgende benævnt "fondene") med en klar angivelse af rammerne for

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

anvendelsen af de relevante bestemmelser. Derudover bør der fastsættes fælles bestemmelser baseret på artikel 177 i TEUF med henblik på at omfatte politikspecifikke regler for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF.

- (3) På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige fonde, bør de specifikke regler for de enkelte fonde og for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) under EFRU fastsættes i særskilte forordninger (i det følgende benævnt "fondsspecifikke forordninger") som supplement til denne forordning.
- (4) Regionerne i den yderste periferi og de nordlige tyndt befolkede områder bør nyde godt af særlige foranstaltninger og af yderligere midler i henhold til artikel 349 i TEUF og artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.
- (5) Horisontale principper som fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i artikel 10 i TEUF, herunder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, bør respekteres i forbindelse med gennemførelsen af fondene, idet der tages hensyn til chartret om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union. Medlemsstaterne bør også overholde forpligtelserne i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og sikre tilgængelighed i overensstemmelse med konventionens artikel 9 og i overensstemmelse med Unionens lovgivning, der harmoniserer tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser. Medlemsstaterne og Kommissionen bør tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og integrere kønsaspektet samt bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Fondene bør ikke støtte aktioner, som bidrager til nogen form for segregering. Fondenes målsætninger bør forfølges inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, jf. artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF, ud fra princippet om, at forureneren betaler. For at beskytte det indre markeds integritet skal operationer til fordel for virksomheder overholde Unionens statsstøttere regler, som fastsat i artikel 107 og 108 i TEUF.
- (6) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastlagt i finansforordningen, og de regulerer navnlig proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse, og de sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generelle mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.
- (7) Hvis der er fastsat en frist for, at Kommissionen træffer foranstaltninger over for medlemsstaterne, bør Kommissionen tage hensyn til alle nødvendige oplysninger og dokumenter på en rettidig og effektiv måde. Hvis indgivelser fra medlemsstaterne er ufuldstændige eller ikke opfylder kravene i denne forordning og i fondsspecifikke forordninger, og således ikke muliggør en fuldt informeret handling fra Kommissionens side, bør fristen suspenderes, indtil medlemsstaterne opfylder de forskriftsmæssige krav.
- (8) Med henblik på at bidrage til Unionens prioriteter bør fondene koncentrere deres støtte om et begrænset antal politiske målsætninger i overensstemmelse med de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede målsætninger. De politiske målsætninger for AMIF, FIS og IGFV bør fastsættes i de respektive fondsspecifikke forordninger.
- (9) For at understrege betydningen af at tage hånd om klimaforandringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil fondene bidrage til at integrere klimaindsatsen i alle EU-politikker og til

opnåelsen af et overordnet mål om, at 25 % af udgifterne i EU-budgettet skal gå til finansiering af støtte til klimamål.

- (10) En del af det EU-budget, der tildeles til fondene, bør gennemføres af Kommissionen ved delt forvaltning med medlemsstaterne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) [nummeret på den nye finansforordning]¹² (i det følgende benævnt "finansforordningen"). Ved gennemførelsen af fondene under delt forvaltning bør Kommissionen og medlemsstaterne derfor overholde principperne i finansforordningen, såsom forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling.
- (11) Partnerskabsprincippet er et nøgleelement i gennemførelsen af fondene, der bygger på en tilgang med flerniveaustyring og inddragelse af civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter. For at sørge for kontinuitet i tilrettelæggelsen af partnerskabet vil Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014¹³ fortsat finde anvendelse.
- (12) På EU-niveau tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker til at udpege nationale reformprioriteter og følge deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteter. Disse strategier bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og opridse og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet af medlemsstaten og/eller Unionen. De bør også sikre, at EU-midlerne anvendes på en sammenhængende måde, så der skabes størst mulig merværdi af den finansielle bistand, der ydes af henholdsvis fondene, den europæiske investeringsstabiliseringsfunktion og InvestEU.
- (13) Medlemsstaterne bør bestemme, hvordan der ved udarbejdelsen af programmeringsdokumenter er taget hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, og relevante rådshenstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF. I løbet af programmeringsperioden 2021-2027 (i det følgende benævnt "programmeringsperioden") bør medlemsstaterne regelmæssigt over for overvågningsudvalget og Kommissionen gøre rede for fremskridt i gennemførelsen af programmerne til understøttelse af de landespecifikke henstillinger. I forbindelse med en midtvejs gennemgang bør medlemsstaterne blandt andet overveje, om der er behov for programændringer for at tage hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet vedtaget eller ændret siden begyndelsen af programmeringsperioden.
- (14) Medlemsstaterne bør tage hensyn til indholdet af deres udkast til national energi- og klimaplan, som skal udarbejdes i henhold til forordningen om forvaltning af energiunionen¹⁴, og resultatet af den proces, der resulterer i Unionens henstillinger vedrørende disse planer, med henblik på deres programmer og de finansielle behov til lavemissionsinvesteringer.
- (15) Partnerskabsaftalen, der udarbejdes af hver enkelt medlemsstat, bør være et strategisk dokument, der fungerer som rettesnor for forhandlingerne mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat om udformningen af programmer. For at mindske den administrative byrde bør det ikke være nødvendigt at ændre partnerskabsaftaler i løbet af programmeringsperioden. Med henblik på at lette planlægningen og undgå overlappende indhold i programmeringsdokumenterne kan partnerskabsaftaler indgå som en del af et program.

¹² EUT L [...] af [...], s. [...].

¹³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde^(EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

¹⁴ [Forordning om forvaltning af energiunionen, om ændring af direktiv 94/22/EF, direktiv 98/70/EF, direktiv 2009/31/EF, forordning (EF) nr. 663/2009, forordning (EF) nr. 715/2009, direktiv 2009/73/EF, Rådets direktiv 2009/119/EF, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU og Rådets direktiv (EU) 2015/652 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 525/2013 (COM/2016/0759 final/2 - 2016/0375 (COD)].

- (16) Hver medlemsstat bør have fleksibilitet til at bidrage til InvestEU med henblik på levering af budgetgarantier for investeringer i den pågældende medlemsstat.
- (17) For at sikre de nødvendige forudsætninger for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse af EU-støtten fra fondene bør der fastsættes en begrænset liste over grundforudsætninger samt en kortfattet og udtømmende række objektive kriterier for vurdering af grundforudsætningerne. Hver grundforudsætning bør være knyttet til en specifik målsætning og bør anvendes automatisk, hvis den specifikke målsætning udvælges til at modtage støtte. Hvis disse forudsætninger ikke er opfyldt, bør udgifter vedrørende operationer under de relevante specifikke målsætninger ikke medtages i betalingsanmodningerne. For at opretholde en gunstig investeringsramme bør det regelmæssigt overvåges, om grundforudsætningerne fortsat er opfyldt. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at operationer, der er udvalgt til at modtage støtte, gennemføres i overensstemmelse med de fastlagte strategier og planlægningsdokumenter, der ligger til grund for opfyldelsen af grundforudsætningerne, således at det sikres, at alle medfinansierede operationer er i overensstemmelse med Unionens politiske rammer.
- (18) Medlemsstaterne bør for hvert program etablere en performanceramme, der dækker alle indikatorer, delmål og mål, for at overvåge, rapportere om og evaluere programmets performance.
- (19) Medlemsstaten bør foretage en midtvejs gennemgang af hvert program, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden. Gennemgangen bør føre til en komplet tilpasning af programmer baseret på programmernes performance, samtidig med at det giver mulighed for at tage højde for nye udfordringer og relevante landespecifikke henstillinger udstedt i 2024. Parallelt hermed bør Kommissionen i 2024, sammen med den tekniske justering for 2025, gennemgå alle medlemsstaternes samlede tildelinger under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst under samhørighedspolitikken for årene 2025, 2026 og 2027 og anvende den tildelingsmetode, der er fastsat i den relevante basisretsakt. Denne gennemgang bør sammen med resultatet af midtvejs gennemgangen resultere i programændringer, der ændrer de finansielle tildelinger for årene 2025, 2026 og 2027.
- (20) Der bør ske en yderligere optimering af mekanismerne til sikring af sammenhængen mellem EU-finansieringspolitikker og Unionens økonomiske styring, der bl.a. giver Kommissionen mulighed for at fremsætte forslag til Rådet om at suspendere alle eller en del af forpligtelserne for et eller flere af programmerne i en medlemsstat, hvis den pågældende medlemsstat forsømmer at træffe effektive foranstaltninger, som led i den økonomiske styringsproces. For at sikre en ensartet gennemførelse og i betragtning af betydningen af de finansielle virkninger af de foranstaltninger, der træffes, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser og handle efter forslag fremsat af Kommissionen. For at lette vedtagelsen af afgørelser, der er nødvendige for at sikre effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces, bør der gøres brug af omvendt kvalificeret flertal.
- (21) Det er nødvendigt at fastsætte fælles krav med hensyn til programmernes indhold, under hensyntagen til de enkelte fondes særlige karakter. Disse fælles krav kan suppleres med fondsspecifikke regler. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX]¹⁵ (i det følgende benævnt "ETS-forordningen") bør der fastsættes særlige bestemmelser om indholdet af programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg).
- (22) For at give mulighed for fleksibilitet i gennemførelsen af programmerne og mindske de administrative byrder bør det være tilladt at foretage begrænsede finansielle overførsler mellem prioriteter under det samme program, uden at det forudsætter en afgørelse fra Kommissionen

¹⁵ Forordning (EU) [...] om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Regionale Udviklingsfond og de eksterne finansieringsinstrumenter (EUT L [...] af [...]), s. [...]).

om ændring af programmet. De reviderede finansielle tabeller indgives til Kommissionen for at sikre ajourførte oplysninger om finansielle tildelinger til hver prioritet.

- (23) For at styrke den integrerede tilgang til territorial udvikling bør investeringer i form af territoriale redskaber, såsom integrerede territoriale investeringer ("ITI"), lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller ethvert andet territorial redskab under den politiske målsætning om "et Europa tættere på borgerne", der støtter initiativer, som medlemsstaterne har udformet med henblik på investeringer planlagt for EFRU, være baseret på territoriale og lokale udviklingsstrategier. I forbindelse med ITI'er og territoriale redskaber, der er udformet af medlemsstaterne, bør der fastsættes minimumskrav til indholdet af territoriale strategier. Sådanne territoriale strategier bør udvikles og godkendes under de relevante myndigheders eller organers ansvar. For at sikre inddragelse af relevante myndigheder eller organer i gennemførelsen af territoriale strategier bør de pågældende myndigheder eller organer være ansvarlige for udvælgelsen af de operationer, der skal støttes, eller de bør inddrages i udvælgelsen.
- (24) For bedre at mobilisere potentiale på lokalt plan er det nødvendigt at styrke og fremme lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Der bør i den forbindelse tages hensyn til lokale behov og lokalt potentiale samt relevante sociokulturelle karakteristika, og der bør indføres strukturelle ændringer og opbygges kapacitet i lokalsamfundet, og innovation bør stimuleres. Det tætte samarbejde og den integrerede brug af fondene med henblik på at gennemføre lokale udviklingsstrategier bør styrkes. Som et væsentligt princip bør lokale aktionsgrupper, der repræsenterer lokalsamfundets interesser, have ansvaret for at udforme og gennemføre strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. For at lette en koordineret støtte fra forskellige fonde til lokaludvikling styret af lokalsamfundet og lette gennemførelsen heraf bør tilgangen med anvendelse af en "ledende fond" fremmes.
- (25) For at mindske den administrative byrde bør teknisk bistand på medlemsstatens initiativ gennemføres ved anvendelse af en fast takst baseret på fremskridtene i programgennemførelsen. Denne tekniske bistand kan suppleres med målrettede foranstaltninger til opbygning af administrativ kapacitet ved hjælp af refusionsmetoder, som ikke er knyttet til omkostninger. Aktioner og resultater samt tilsvarende EU-betalinger kan aftales i en køreplan for betalinger og føre til betalinger for konkrete resultater.
- (26) Det bør præciseres, at når en medlemsstat foreslår Kommissionen, at en prioritet i et program eller en del heraf støttes gennem en finansieringsordning, der ikke er knyttet til omkostninger, bør de aftalte aktioner, resultater og betingelser være knyttet til konkrete investeringer, der gennemføres under programmer med delt forvaltning, i den pågældende medlemsstat eller region.
- (27) For at undersøge programmernes performance bør medlemsstaten nedsætte overvågningsudvalg. Hvad angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, bør de årlige gennemførelsesrapporter erstattes af en årlig struktureret politisk dialog baseret på de seneste oplysninger og data om programgennemførelsen, som stilles til rådighed af medlemsstaten.
- (28) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016¹⁶ bør fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet gennem specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af fondenes virkninger i praksis.
- (29) For at sikre tilgængeligheden af omfattende, ajourførte oplysninger om gennemførelsen af programmet bør der kræves hyppigere elektronisk rapportering af kvantitative data.

¹⁶ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 13.

- (30) Med henblik på at støtte forberedelsen af relaterede programmer og aktiviteter for den næste programmeringsperiode bør Kommissionen foretage en midtvejsevaluering af fondene. I slutningen af programmeringsperioden bør Kommissionen foretage retrospektive evalueringer af fondene, hvor der bør fokuseres på virkningen af fondene.
- (31) Programmyndigheder, støttemodtagere og interessenter i medlemsstaterne bør øge bevidstheden om resultaterne af EU-finansieringen og oplyse offentligheden herom. Gennemsigtigheds-, kommunikations- og synlighedsaktiviteter er af afgørende betydning for at synliggøre Unionens konkrete indsats, og de bør baseres på nøjagtige, pålidelige og ajourførte oplysninger. For at disse krav skal kunne håndhæves, bør programmyndighederne og Kommissionen være i stand til at anvende afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse.
- (32) Forvaltningsmyndighederne bør offentliggøre strukturerede oplysninger om de udvalgte operationer og støttemodtagere på webstedet for det program, der understøtter operationen, under hensyntagen til kravene til databeskyttelse af personoplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁷.
- (33) Med henblik på at forenkle anvendelsen af fondene og mindske risikoen for fejl bør såvel de forskellige former for EU-tilskud til medlemsstaterne som de forskellige former for støtte, der ydes af medlemsstaterne til støttemodtagerne, fastlægges.
- (34) For så vidt angår tilskud, der ydes til støttemodtagerne, bør medlemsstaterne i stigende grad benytte muligheden for forenklede omkostningsmodeller. Tærskelværdien for obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmodeller bør være knyttet til de samlede omkostninger til operationen for at sikre samme behandling af alle operationer under tærsklen, uanset om støtten er offentlig eller privat.
- (35) For at muliggøre en øjeblikkelig anvendelse af faste takster bør alle faste takster, der er fastlægges i medlemsstaterne i perioden 2014-2020 baseret på en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode, fortsat anvendes for lignende operationer, der støttes i henhold til denne forordning, uden at der kræves en ny beregningsmetode.
- (36) Med henblik på at optimere anvendelsen af samfinansierede miljøinvesteringer, bør der sikres synergi med LIFE-programmet for miljø- og klimaindsatsen, navnlig gennem LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter.
- (37) For at skabe juridisk klarhed bør det fastsættes, hvilken støtteberettigelsesperiode der gælder for udgifter eller omkostninger i forbindelse med operationer, der støttes af fondene i henhold til denne forordning, og at støtten kun ydes til fuldførte operationer. Den dato, fra hvilken udgifterne er berettigede til støtte fra fondene i tilfælde af vedtagelse af nye programmer eller ændringer i programmerne, bør ligeledes præciseres, herunder muligheden for i ekstraordinært tilfælde at udvide perioden for støtteberettigelse til begyndelse på en naturkatastrofe, hvis der er et presserende behov for at mobilisere ressourcer til at reagere på en sådan katastrofe.
- (38) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondene bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i infrastrukturer eller produktive investeringer er langsigtede, og som forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Forvaltningsmyndighederne bør lægge særlig vægt på ikke at støtte flytninger, når de udvælger operationer, og på at uretmæssigt udbetalte beløb til operationer, der ikke overholder kravet om holdbarhed, behandles som uregelmæssigheder.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (39) Med henblik på at forbedre komplementariteten og forenkle gennemførelsen bør det være muligt at kombinere støtte fra Samhørighedsfonden og EFRU med støtte fra ESF+ i fælles programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.
- (40) For at optimere merværdien af de investeringer, der helt eller delvist er finansieret via EU-budgettet, bør der tilstræbes synergier, især mellem fondene og direkte forvaltede instrumenter, herunder instrumentet til gennemførelse af reformer. Sådanne synergier bør opnås via nogle vigtige mekanismer, navnlig anerkendelsen af faste takster for støtteberettigede omkostninger fra Horisont Europa til en tilsvarende operation og muligheden for at kombinere finansiering fra forskellige EU-instrumenter i den samme operation, når blot dobbeltfinansiering undgås. Ved denne forordning bør der derfor fastsættes regler for supplerende finansiering fra fondene.
- (41) Der bør ikke anvendes finansielle instrumenter til at støtte refinansieringsaktiviteter, som f.eks. erstatning af eksisterende låneaftaler eller andre former for finansiering af investeringer, der allerede er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført på datoen for investeringsbeslutningen, men derimod til at støtte enhver type af nye investeringer i tråd med de underliggende politiske målsætninger.
- (42) Beslutningen om at finansiere støtteforanstaltninger gennem finansielle instrumenter bør træffes på grundlag af en forhåndsvurdering. Ved denne forordning bør det fastsættes, hvilke obligatoriske elementer forhåndsvurderingerne som minimum bør indeholde, og det bør tillades medlemsstaterne at gøre brug af den forhåndsvurdering, der blev foretaget for perioden 2014-2020, og om nødvendigt at ajourføre den, med henblik på undgå administrative byrder og forsinkelser ved oprettelsen af finansielle instrumenter.
- (43) For at lette gennemførelsen af visse typer af finansielle instrumenter, hvor det planlægges at yde supplerende tilskud, er det muligt at anvende reglerne om finansielle instrumenter på en sådan kombination i ét enkelt finansielt instrument. Der bør i sådanne tilfælde fastsættes specifikke betingelser, der hindrer dobbeltfinansiering.
- (44) Under fuld overholdelse af de gældende regler om statsstøtte og offentlige udbud, som allerede blev præciseret i programmeringsperioden 2014-2020, bør forvaltningsmyndighederne have mulighed for at træffe afgørelse om, hvilke løsningsmodeller der er mest hensigtsmæssige til gennemførelse af finansielle instrumenter med henblik på at tilgodese målregionernes særlige behov.
- (45) I overensstemmelse med principperne og reglerne om delt forvaltning bør medlemsstaterne og Kommissionen have ansvaret for forvaltning og kontrol af programmerne og give sikkerhed for, at anvendelsen af fondene er lovlig og formelt rigtig. Da medlemsstaterne bør have det primære ansvar for en sådan forvaltning og kontrol og sikre, at operationer, der støttes af fondene, er i overensstemmelse med gældende lovgivning, bør deres forpligtelser i denne henseende præciseres. Kommissionens beføjelser og ansvar i denne forbindelse bør ligeledes fastsættes.
- (46) For at fremskynde opstarten på programgennemførelsen bør videreførelse af gennemførelsesordninger fra den foregående programmeringsperiode lettes. Anvendelsen af det IT-system, der allerede er etableret for den foregående programmeringsperiode, bør videreføres, med den fornødne tilpasning, medmindre det er nødvendigt med en ny teknologi.
- (47) For at strømline programforvaltningens funktioner bør integrationen af regnskabsfunktioner med forvaltningsmyndighedens regnskabsfunktioner opretholdes for de programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, og det bør også være en mulighed for andre fonde.
- (48) Eftersom forvaltningsmyndigheden har hovedansvaret for en effektiv gennemførelse af fondene og derfor varetager en lang række funktioner, bør dens funktioner vedrørende udvælgelse af

projekter, programforvaltning og støtte til overvågningsudvalget præciseres. Operationer, der udvælges, bør være i overensstemmelse med de horisontale principper.

- (49) For at optimere synergierne mellem fondene og de instrumenter, der forvaltes direkte, bør støtte til operationer, der allerede har modtaget et kvalitetsmærke (Seal of Excellence), fremmes.
- (50) For at skabe en god balance mellem en effektiv gennemførelse af fondene og de dermed forbundne administrationsomkostninger og byrder bør forvaltningsverificeringernes hyppighed, omfang og dækning være baseret på en risikovurdering, der tager hensyn til faktorer såsom typen af gennemførte operationer, støttemodtagerne samt det risikoniveau, der er konstateret ved tidligere forvaltningsverificeringer og revisioner.
- (51) Revisionsmyndigheden bør foretage revisioner og sikre, at den revisionserklæring, der fremsendes til Kommissionen, er pålidelig. Revisionserklæringen bør give Kommissionen sikkerhed vedrørende tre områder, nemlig lovligheden og den formelle rigtighed af de anmeldte udgifter, forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion og regnskabets fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed.
- (52) En lempelse af verificerings- og revisionskravene bør være mulig, hvis der er sikkerhed for, at programmet har fungeret effektivt i de seneste to år i træk, da dette viser, at fondene gennemføres effektivt over en længere periode.
- (53) For at mindske den administrative byrde for støttemodtagere og administrationsomkostningerne bør den konkrete anvendelse af princippet om én enkelt revision også fastsættes for fondene.
- (54) For at forbedre den finansielle forvaltning bør der indføres en forenklet forfinansieringsordning. Forfinansieringsordningen bør sikre, at medlemsstaten har midlerne til at yde støtte til støttemodtagerne fra begyndelsen af gennemførelsen af programmet.
- (55) For at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne og for Kommissionen bør der opstilles en obligatorisk tidsplan for kvartalsvise betalingsanmodninger. Kommissionens betalinger bør fortsat være omfattet af en tilbageholdelse på 10 % indtil betalingen af den årlige saldo, når Kommissionen er i stand til konkludere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende.
- (56) For at mindske den administrative byrde bør proceduren for den årlige godkendelse af regnskabet forenkles ved at skabe enklere regler for betalinger og inddrivelse, hvis der ikke er uenighed mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.
- (57) For at beskytte Unionens finansielle interesser og budget bør der træffes forholdsmæssige foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen bør have mulighed for at afbryde betalingsfrister, suspendere mellemliggende betalinger og anvende finansielle korrektioner, hvis de relevante betingelser er opfyldt. Kommissionen bør overholde proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten, grovheden og hyppigheden af uregelmæssighederne og deres finansielle virkninger for EU-budgettet.
- (58) Medlemsstaterne bør også forebygge, opdage og effektivt behandle enhver uregelmæssighed, herunder svig begået af støttemodtagerne. Desuden kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁸ og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95¹⁹ og (Euratom, EF) nr. 2185/96²⁰, foretage administrative undersøgelser,

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹⁹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939²¹, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser²². Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger, så alle personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejder fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, giver Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikrer, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder. Medlemsstaterne bør rapportere til Kommissionen om konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder, herunder svig, og om deres opfølgning heraf samt om opfølgningen af OLAF's undersøgelser.

- (59) For at tilskynde til finansiell disciplin bør der fastlægges ordninger for frigørelse af budgetmæssige forpligtelser på programniveau.
- (60) For at fremme TEUF's målsætninger vedrørende økonomisk, social og territorial samhørighed bør målet om investeringer i beskæftigelse og vækst støtte alle regioner. For at give en afbalanceret og gradueret støtte og afspejle det økonomiske og sociale udviklingsniveau bør midler under dette mål tildeles fra EFRU og ESF+ på basis af en tildelingsnøgle, der primært bygger på BNP pr. indbygger. Medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, bør støttes via målet om investeringer i beskæftigelse og vækst fra Samhørighedsfonden.
- (61) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af regioner og områder, der er berettiget til støtte fra fondene. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af regionerne og områderne på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003²³, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 868/2014²⁴.
- (62) For at udstikke passende finansielle rammer for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør Kommissionen fastsætte den årlige fordeling af de disponible tildelinger pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst sammen med listen over støtteberettigede regioner samt tildelingerne til målet om europæisk territorielt samarbejde. Under hensyntagen til at medlemsstaternes nationale tildelinger bør være fastsat på grundlag af de statistiske data og prognoser, der foreligger i 2018, og i betragtning af de skønsmæssige usikkerheder bør Kommissionen gennemgå de samlede tildelinger til alle medlemsstaterne i 2024 på baggrund af de på det tidspunkt seneste tilgængelige statistikker og, hvis der er en kumulativ afvigelse på mere end $\pm 5\%$, bør den justere disse tildelinger for årene 2025-2027, så resultaterne af midtvejs gennemgangen og den tekniske justering samtidig afspejles i programændringerne.

²⁰ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

²¹ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

²⁴ Kommissionens forordning (EU) nr. 868/2014 af 8. august 2014 om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 241 af 13.8.2014, s. 1).

- (63) De transeuropæiske transportnetprojekter vil i overensstemmelse med forordning (EU) [den nye CEF-forordning]²⁵ fortsat blive finansieret via Samhørighedsfonden både ved delt forvaltning og direkte forvaltning under Connecting Europe-faciliteten (CEF). Med udgangspunkt i den vellykkede tilgang for programmeringsperioden 2014-2020, bør der overføres 10 000 000 000 EUR fra Samhørighedsfonden til CEF til dette formål.
- (64) Et vist beløb af midlerne fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør tildeles det europæiske initiativ for byområder, der bør gennemføres gennem direkte eller indirekte forvaltning fra Kommissionens side.
- (65) Med henblik på at sikre en passende tildeling til de forskellige regionskategorier bør de samlede tildelinger til medlemsstaterne for så vidt angår mindre udviklede regioner, overgangsregioner og mere udviklede regioner principielt ikke overføres mellem kategorierne. For at imødekomme medlemsstaternes behov for at tackle specifikke udfordringer bør medlemsstaterne imidlertid kunne anmode om, at deres tildelinger til mere udviklede regioner eller til overgangsregioner overføres til mindre udviklede regioner, og de bør begrunde dette valg. For at sikre tilstrækkelige finansielle midler til mindre udviklede regioner bør der fastlægges et loft for overførsler til mere udviklede regioner eller til overgangsregioner. Det bør ikke være muligt at overføre midler mellem mål.
- (66) Inden for rammerne af de enestående og specifikke forhold på øen Irland og med henblik på at støtte samarbejdet mellem nord og syd i henhold til Langfredagsaftalen bør der gennemføres et nyt grænseoverskridende "Peace Plus"-program, som bygger videre på arbejdet i forbindelse med tidligere programmer, Peace og Interreg, mellem grænseområderne i Irland og Nordirland. Under hensyntagen til dets praktiske betydning bør dette program støttes med en specifik tildeling, så det fortsat kan støtte fred- og forsoningsaktioner, og en passende andel af de irske tildeling under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) bør også tildeles til programmet.
- (67) Det er nødvendigt at fastsætte lofter for medfinansieringssatserne inden for samhørighedspolitikken pr. regionskategori for at sikre, at princippet om medfinansiering overholdes ved hjælp af et passende niveau for den offentlige eller private nationale støtte. Disse satser bør afspejle den økonomiske udvikling i regionerne med hensyn til BNP pr. indbygger i forhold til gennemsnittet i EU-27.
- (68) For at supplere og ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af de elementer, der er indeholdt i visse af bilagene til denne forordning, dvs. vedrørende dimensioner og koder for interventionstyperne, modellerne for partnerskabsaftaler og programmer, modellerne for dataoverførsel, anvendelsen af Den Europæiske Unions logo, elementerne i finansieringsaftaler og strategidokumenter, revisionssporet, elektroniske dataudvekslingssystemer samt modellerne for beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemet, for forvaltningserklæringen, for revisionserklæringen, for den årlige kontrolrapport, for revisionsstrategien, for betalingsanmodningerne, for regnskaberne og for fastlæggelsen af omfanget af finansielle korrektioner.
- (69) Desuden bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelsen af kriterierne for at fastslå, hvilke sager om uregelmæssigheder der skal indberettes, definitionen af enhedsomkostninger, faste beløb, faste takster og finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, der gælder for alle medlemsstater, samt etableringen af standardiserede stikprøvemetoder.

²⁵

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] af [...] om [CEF] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

- (70) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (71) For at sikre ensartede betingelser for vedtagelse af partnerskabsaftaler, vedtagelse eller ændring af programmer samt anvendelse af finansielle korrektioner bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende det format, der skal anvendes til rapportering af uregelmæssigheder, de elektroniske data, der skal registreres og lagres, og modellen for den endelige performancerapport bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁶. Selv om disse retsakter har en generel karakter, bør rådgivningsproceduren anvendes, eftersom de kun foreskriver tekniske aspekter, formularer og modeller. Gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med fastlæggelsen af fordelingen af de finansielle tildelinger til EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør vedtages uden udvalgsprocedurer, da de blot afspejler anvendelsen af en på forhånd fastlagt beregningsmetode.
- (72) Eftersom hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013²⁷ eller nogen andre retsakter vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 ophæves, bør de fortsat finde anvendelse på programmer og operationer, der støttes af fondene under programmeringsperioden 2014-2020. Eftersom gennemførelsesperioden for forordning (EU) nr. 1303/2013 forventes at strække sig over i den programmeringsperiode, der er omfattet af nærværende forordning, og for at sikre kontinuitet i gennemførelsen af visse operationer, der blev godkendt ved nævnte forordning, bør der fastsættes bestemmelser om faser. De individuelle faser af en operation i faser, der tjener samme overordnede mål, bør gennemføres i overensstemmelse med den programmeringsperiodes regler, som fasen modtager finansiering i henhold til.
- (73) Målene for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og at fastsætte fælles regler for den del af Unionens budget, der gennemføres ved delt forvaltning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på den ene side på grund af omfanget af forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og situationen for de mindst begunstigede regioner samt medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler og på den anden side på grund af behovet for en sammenhængende ramme for gennemførelsen, der dækker flere EU-fonde under delt forvaltning. Målene for denne forordning kan således bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (74) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅLSÆTNINGER OG GENERELLE STØTTEREGLER

KAPITEL I

Genstand og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der:
 - (a) finansielle regler for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF+), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Asyl- og Migrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) (i det følgende benævnt "fondene")
 - (b) fælles bestemmelser for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på indsatsområderne vedrørende beskæftigelse og social innovation og sundhed under ESF+ og heller ikke på komponenterne med direkte eller indirekte forvaltning under EHFF, AMIF, FIS og IGFV, undtagen med hensyn til teknisk bistand på Kommissionens initiativ.
3. Artikel 4 og 10, afsnit II, kapitel III, afsnit III, kapitel II, og afsnit VIII finder ikke anvendelse på AMIF, FIS og IGFV.
4. Afsnit VIII finder ikke anvendelse på EHFF.
5. Afsnit II, kapitel II, artikel 11, og kapitel III, artikel 15, afsnit III, kapitel I, afsnit IV, kapitel I, artikel 33-36 og artikel 38, stk. 1-4, kapitel II, artikel 39, kapitel III, artikel 45, og afsnit VI, kapitel II, artikel 67, 71, 73 og 74, og kapitel III, finder ikke anvendelse på Interreg-programmer.
6. Ved nedenfor anførte fondsspecifikke forordninger kan der fastsættes supplerende regler til nærværende forordning, og de må ikke være i modstrid med nærværende forordning. I tilfælde af tvivl om anvendelsen af nærværende forordning i forhold til fondsspecifikke forordninger, har nærværende forordning forrang:
 - (a) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen")²⁸
 - (b) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "ESF+-forordningen")²⁹
 - (c) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "ETS-forordningen")³⁰
 - (d) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "EHFF-forordningen")³¹

²⁸ EUT L [...] af [...], s. [...].

²⁹ EUT L [...] af [...], s. [...].

³⁰ EUT L [...] af [...], s. [...].

³¹ EUT L [...] af [...], s. [...].

- (e) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "AMIF-forordningen")³²
- (f) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "FIS-forordningen")³³
- (g) forordning (EU) [...] (i det følgende benævnt "IGFV-forordningen")³⁴

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- (1) "relevante landespecifikke henstillinger": henstillinger fra Rådet vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4, i TEUF vedrørende strukturelle udfordringer, som det er hensigtsmæssigt at imødegå via flerårige investeringer, der henhører under anvendelsesområdet for fondene som fastsat i fondsspecifikke forordninger, og relevante henstillinger vedtaget i henhold til artikel [XX] i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [nummer på den nye forordning om styring af energiunionen]
- (2) "gældende ret": EU-ret og national ret, der vedrører anvendelsen af denne forordning
- (3) "operation":
 - (a) et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter, som er udvalgt under de pågældende programmer;
 - (b) i forbindelse med finansielle instrumenter, et programbidrag til et finansielt instrument og den efterfølgende finansielle støtte, som det finansielle instrument yder til slutmodtagere
- (4) "operation af strategisk betydning": en operation, der yder et afgørende bidrag til opfyldelsen af et programs målsætninger, og som er genstand for særlige overvågnings- og kommunikationsforanstaltninger
- (5) "prioritet": i forbindelse med AMIF, FIS og IGFV, en specifik målsætning; i forbindelse med EHFF, type af støtteområder som omhandlet i nomenklaturen i bilag III til EHFF-forordningen
- (6) "specifik målsætning": i forbindelse med EHFF, "støtteområde" som omhandlet i bilag III i EHFF-forordningen
- (7) "bemyndiget organ": ethvert offentligretligt eller privatretligt organ, der handler under en forvaltningsmyndigheds ansvar eller varetager funktioner eller opgaver på dennes vegne
- (8) "støttemodtager":
 - (a) et offentligretligt eller privatretligt organ, en enhed med eller uden status som juridisk person eller en fysisk person, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer
 - (b) i forbindelse med offentlig-private partnerskaber ("OPP"), det offentligretlige organ, der iværksætter OPP-operationen eller den private partner, som er udvalgt til gennemførelse heraf
 - (c) i forbindelse med statsstøtteordninger, den virksomhed, der modtager støtten

³² EUT L [...] af [...], s. [...].

³³ EUT L [...] af [...], s. [...].

³⁴ EUT L [...] af [...], s. [...].

- (d) i forbindelse med finansielle instrumenter, det organ, der gennemfører holdingfonden eller, hvis der ikke findes nogen holdingfondstruktur, det organ, der gennemfører den særlige fond eller, hvis forvaltningsmyndigheden forvalter det finansielle instrument, forvaltningsmyndigheden
- (9) "fond for mindre projekter": en operation i et Interreg-program, der har til formål at udvælge og gennemføre projekter af begrænset finansielt omfang
- (10) "mål": en på forhånd aftalt værdi, der skal opnås i slutningen af programmeringsperioden i forhold til en indikator, der indgår i en specifik målsætning
- (11) "delmål": et mellemliggende værdi, der skal opnås på et givet tidspunkt i programmeringsperioden i forhold til en indikator, der indgår i en specifik målsætning
- (12) "outputindikator": en indikator til at måle interventionens specifikke resultater
- (13) "resultatindikator": en indikator til at måle virkningerne på kort sigt af de støttede interventioner, med særligt henblik på de direkte adressater, målgruppen eller brugerne af infrastrukturen
- (14) "OPP-operation": en operation, som gennemføres i et partnerskab mellem offentlige organer og den private sektor i overensstemmelse med en OPP-aftale, og som har til formål at levere offentlige tjenester gennem risikodeling, samling af ekspertise fra den private sektor eller supplerende kapitalkilder
- (15) "finansielt instrument": en struktur, hvorigennem der leveres finansielle produkter
- (16) "finansielt produkt": egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, lån og garantier som defineret i artikel 2 i forordning (EU, Euratom) [...] (i det følgende benævnt "finansforordningen")
- (17) "slutmodtager": en juridisk eller fysisk person, der modtager støtte fra fondene via en støttemodtager, der modtager støtte fra en fond for mindre projekter eller fra et finansielt instrument
- (18) "programbidrag": støtte fra fondene og national offentlig og evt. privat medfinansiering til et finansielt instrument
- (19) "organ, der gennemfører et finansielt instrument": et offentligretligt eller privatretligt organ, der udfører en holdingfonds eller en særlig fonds opgaver
- (20) "holdingfond": en fond, der er oprettet af en forvaltningsmyndighed under et eller flere programmer med henblik på at gennemføre finansielle instrumenter via en eller flere særlige fonde
- (21) "særlig fond": en fond, der er oprettet af en forvaltningsmyndighed eller en holdingfond med henblik på at stille finansielle produkter til rådighed for slutmodtagere
- (22) "løftestangseffekt": det tilbagebetalingspligtige finansieringsbeløb, der betales til slutmodtagere, divideret med det beløb, som fondenes bidrag udgør
- (23) "multiplikatorforhold": i forbindelse med garantiinstrumenter: forholdet mellem værdien af de underliggende udbetalte nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer og det programbidragsbeløb, der er afsat i henhold til garantikontrakter til dækning af forventede og uventede tab ved sådanne nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer
- (24) "forvaltningsomkostninger": direkte eller indirekte omkostninger, der refunderes mod dokumentation for udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af finansielle instrumenter

- (25) "forvaltningsgebyrer": en pris for leverede tjenesteydelser som fastsat i finansieringsaftalen mellem forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører en holdingfond eller en særlig fond, og, i påkommende tilfælde, det organ, der gennemfører en holdingfond, og det organ, som gennemfører en særlig fond
- (26) "flytning": overførsel af den samme eller lignende aktivitet eller en del heraf som defineret i artikel 2, nr. 61a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014³⁵ om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF
- (27) "offentligt bidrag": ethvert bidrag til finansiering af operationer, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, eller fra en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), der er oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006³⁶, EU-budgettet til rådighed for fondene, offentligretlige organers budget eller sammenslutninger af offentlige myndigheders eller offentligretlige organers budget; kan, med henblik på at fastsætte medfinansieringssatsen for ESF+-programmer eller prioriteter, omfatte finansieringsmidler, som arbejdsgivere og arbejdstagere har fremskaffet i fællesskab
- (28) "regnskabsår": perioden fra den 1. juli til den 30. juni i det følgende år, undtagen for programmeringsperiodens første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2022; for det sidste regnskabsår er perioden 1. juli 2029 til 30. juni 2030
- (29) "uregelmæssighed": enhver overtrædelse af gældende ret, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse i forbindelse med gennemførelsen af fondene, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet
- (30) "alvorlig mangel": en mangel, der er til hinder for, at et programs forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, og som kræver væsentlige forbedringer i forvaltnings- og kontrolsystemerne, og såfremt et eller flere af de centrale krav 2, 4, 5, 9, 12, 13 og 15 som omhandlet i bilag X eller to eller flere af de andre centrale krav vurderes som tilhørende kategori 3 og 4 omhandlet i samme bilag
- (31) "samlet fejlprocent": summen af de kalkulerede tilfældige fejl og, hvis det er relevant, systembetingede fejl og ukorrigerede atypiske fejl divideret med populationen
- (32) "restfejlprocent": den samlede fejlprocent fratrukket de finansielle korrektioner, som medlemsstaten har anvendt med henblik på at reducere de risici, der er identificeret af revisionsmyndigheden i dens revisioner af operationer
- (33) "fuldført operation": en operation, der er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført, og for hvilken alle betalinger er blevet foretaget af støttemodtagerne, og det modsvarende offentlige bidrag er blevet betalt til støttemodtagerne
- (34) "stikprøveenhed": en af de enheder (som kan være en operation, et projekt under en operation eller en betalingsanmodning fra en støttemodtager), som en population opdeles i med henblik på udtagning af stikprøver
- (35) "spærret konto": i forbindelse med en OPP-operation, en bankkonto, som er omfattet af en skriftlig aftale mellem et offentligt organ, der er støttemodtager, og den private partner, der er godkendt af forvaltningsmyndigheden eller et bemyndiget organ, og som anvendes til betalinger under støtteberettigelsesperioden og/eller efter støtteberettigelsesperioden

³⁵ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

- (36) "deltager": en fysisk person, der drager fordel af en operation, men som ikke modtager finansiel støtte fra fondene
- (37) "klimasikring": en proces, som sikrer, at infrastrukturen er modstandsdygtig over for de negative klimapåvirkninger i overensstemmelse med nationale regler og retningslinjer, hvis sådanne foreligger, eller internationalt anerkendte standarder.

Artikel 3

Beregning af tidsfrister for Kommissionens aktioner

Hvis der er fastsat en frist for en aktion, der skal iværksættes af Kommissionen, begynder fristen, når alle oplysninger, der er i overensstemmelse med kravene i denne forordning eller i fondsspecifikke forordninger, er blevet forelagt af medlemsstaten.

Denne frist suspenderes dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger eller en anmodning om ændrede dokumenter til medlemsstaten, indtil medlemsstaten svarer Kommissionen.

KAPITEL II

Politiske målsætninger og principper for støtte fra fondene

Artikel 4

Politiske målsætninger

1. EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF støtter følgende målsætninger:
 - (a) et mere intelligent Europa ved at fremme innovativ og intelligent økonomisk omstilling
 - (b) et grønnere, kulstoffattigt Europa ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring
 - (c) et tættere sammenknyttet Europa ved at øge mobilitet og regional IKT-konnektivitet
 - (d) et mere socialt Europa — gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder
 - (e) et Europa tættere på borgerne ved at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af byer, landdistrikter og kystområder og lokale initiativer.
2. EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bidrager til EU-indsatsen for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF, ved at forfølge følgende mål:
 - (a) investeringer i beskæftigelse og vækst i medlemsstaterne og regionerne (støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden) og
 - (b) europæisk territorielt samarbejde (Interreg) (støttes af EFRU).
3. Medlemsstaterne fremlægger oplysninger til understøttelse af målsætningerne vedrørende miljø og klima ved anvendelse af en metodologi, der bygger på de interventionstyper, der er relevante for hver af fondene. Denne metodologi består i at tildele en specifik vægtning til støtten på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til miljømålsætningerne og klimamålsætningerne. For så vidt angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden forbindes vægtninger med dimensioner og koder for de interventionstyper, der er fastsat i bilag I.
4. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer koordinering, komplementaritet og sammenhæng mellem fondene og andre EU-instrumenter som f.eks. reformstøtteprogrammet, herunder

instrumentet til gennemførelse af reformer og instrumentet for teknisk bistand. De optimerer mekanismerne for koordinering mellem de ansvarlige med henblik på at undgå dobbeltarbejde under planlægningen og gennemførelsen.

Artikel 5 **Delt forvaltning**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører det EU-budget, der tildeles fondene, ved delt forvaltning i overensstemmelse med artikel [63] i forordning (EU, Euratom) [...] (finansforordningen).
2. Kommissionen gennemfører imidlertid den støtte fra Samhørighedsfonden, der overføres til Connecting Europe-faciliteten (CEF), det europæiske initiativ for byområder og interregionale innovative investeringer, den støtte, der overføres fra ESF+ til tværnationalt samarbejde, de beløb, der er bidrag til InvestEU³⁷, og teknisk bistand på Kommissionens initiativ ved direkte eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens [artikel 62, stk.1, litra a) og c)].
3. Kommissionen kan gennemføre samarbejdet med regioner i den yderste periferi under målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg) ved indirekte forvaltning.

Artikel 6 **Partnerskab og flerniveaustyring**

1. Hver medlemsstat tilrettelægger et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder. Partnerskabet skal mindst omfatte følgende partnere:
 - (a) bymyndigheder og andre offentlige myndigheder
 - (b) arbejdsmarkedets parter
 - (c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, miljøpartnere og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, grundlæggende rettigheder, rettigheder for personer med handicap, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling.
2. I overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring inddrager medlemsstaterne de pågældende partnere i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder gennem deltagelse i overvågningsudvalgene i overensstemmelse med artikel 34.
3. Tilrettelæggelse og gennemførelse af partnerskabet gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014³⁸.
4. Mindst en gang om året hører Kommissionen de organisationer, som repræsenterer partnerne på EU-plan, om gennemførelsen af programmerne.

³⁷ [Forordning (EU) [...] om [...] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

³⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

AFSNIT II
STRATEGISK TILGANG

KAPITEL I
Partnerskabsaftale

Artikel 7

Udarbejdelse og indgivelse af partnerskabsaftalen

1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale, der fastlægger ordninger for anvendelsen af fondene på en virkningsfuld og effektiv måde for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.
2. Medlemsstaten indgiver partnerskabsaftalen til Kommissionen inden eller samtidig med indgivelsen af det første program.
3. Partnerskabsaftalen kan indgives sammen med det relevante årlige nationale reformprogram.
4. Medlemsstaten udarbejder partnerskabsaftalen i overensstemmelse med modellen i bilag II. Den kan lade partnerskabsaftalen indgå i et af sine programmer.
5. Interreg-programmer kan indgives til Kommissionen inden indgivelsen af partnerskabsaftalen.

Artikel 8

Partnerskabsaftalens indhold

Partnerskabsaftalen skal indeholde følgende elementer:

- (a) de udvalgte politiske målsætninger med angivelse af, hvilke fonde og programmer der vil forfølge målsætningerne, med en begrundelse herfor og, hvis det er relevant, en begrundelse for anvendelse af InvestEU's gennemførelsesmodel, idet der tages hensyn til relevante landespecifikke henstillinger
- (b) for hver af de udvalgte politiske målsætninger, jf. litra a):
 - i) et sammendrag af de politiske valg, og de vigtigste forventede resultater for hver af fondene, herunder, hvor det er relevant, gennem anvendelse af InvestEU
 - ii) koordinering, afgrænsning og komplementaritet mellem fondene og, i givet fald, koordinering mellem nationale og regionale programmer
 - iii) komplementaritet mellem fondene og andre EU-instrumenter, herunder LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter
- (c) den foreløbige finansielle tildeling fra hver af fondene pr. politisk målsætning på nationalt plan under overholdelse af de fondsspecifikke regler om tematisk koncentration
- (d) hvis det er relevant, opdelingen af de finansielle midler pr. regionskategori, jf. artikel 102, stk. 2, og de tildelinger, der foreslås overført mellem regionskategorier, jf. artikel 105
- (e) de beløb, der skal bidrage til InvestEU pr. fond og pr. regionskategori
- (f) en fortegnelse over planlagte programmer under fondene med de respektive foreløbige finansielle tildelinger pr. fond og de tilsvarende nationale bidrag pr. regionskategori

- (g) et sammendrag af de aktioner, som den pågældende medlemsstat skal iværksætte med henblik på at styrke sin administrative kapacitet til gennemførelse af fondene.

Med hensyn til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) skal partnerskabsaftalen kun indeholde en fortegnelse over de planlagte programmer.

Artikel 9

Godkendelse af partnerskabsaftalen

1. Kommissionen vurderer partnerskabsaftalen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler. Kommissionen tager ved vurderingen navnlig hensyn til relevante landespecifikke henstillinger.
2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder efter medlemsstatens indgivelse af partnerskabsaftalen.
3. Medlemsstaten gennemgår partnerskabsaftalen under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af partnerskabsaftalen senest fire måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats indgivelse af partnerskabsaftalen. Partnerskabsaftalen må ikke ændres.
5. Hvis partnerskabsaftalen indgår i et program, jf. artikel 7, stk. 4, vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af det pågældende program senest seks måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats indgivelse af programmet.

Artikel 10

Anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF via InvestEU

1. Medlemsstaterne kan, i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om en ændring af et program, tildele det beløb fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF, der skal være bidrag til InvestEU og gennemføres via budgetgarantier. Det beløb, der skal være bidrag til InvestEU, må ikke overstige 5 % af hver fonds samlede tildelinger, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. Sådanne bidrag udgør ikke overførsel af midler i henhold til artikel 21.
2. For så vidt angår partnerskabsaftalen kan der tildeles midler fra det aktuelle eller fra fremtidige kalenderår. For så vidt angår en anmodning om en ændring af et program kan der kun tildeles midler fra fremtidige år.
3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien, der hører under medlemsstatens segment.
4. Hvis en bidragsaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], ikke er indgået pr. 31. december 2021 for et beløb, der er omhandlet i stk. 1 og tildelt i partnerskabsaftalen, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af et program eller programmer med henblik på at anvende det tilsvarende beløb.

Bidragsaftalen vedrørende et beløb, der er omhandlet i stk. 1 og tildelt i anmodningen om en ændring af et program, skal indgås samtidig med vedtagelsen af afgørelsen om ændring af programmet.
5. Hvis der ikke senest ni måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen er indgået en garantiaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], overføres de respektive beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, tilbage til et program eller programmer, og medlemsstaterne indgiver en tilsvarende anmodning om en programændring.

6. Hvis en garantiaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], ikke er fuldt gennemført inden fire år fra undertegnelsen af garantiaftalen, kan medlemsstaten anmode om, at beløb, der er indgået forpligtelser for i garantiaftalen, men som ikke dækker de underliggende lån eller andre risikobærende instrumenter, behandles i overensstemmelse med stk. 5.
7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der var bidrag til InvestEU og blev leveret via budgetgarantier, skal stilles til rådighed for medlemsstaten og anvendes til støtte under samme målsætning eller målsætninger i form af finansielle instrumenter.
8. Kommissionen genopfører beløb, som ikke har været anvendt til InvestEU, på budgettet for det år, i hvilket den tilsvarende programændring godkendes. En sådan genopførelse på budgettet må ikke række ud over 2027.

Fristen for frigørelse af det beløb, der genopføres på budgettet, jf. artikel 99, begynder fra det år, hvor bidraget er blevet genopført på budgettet.

KAPITEL II

Grundforudsætninger og performanceramme

Artikel 11 **Grundforudsætninger**

1. For hver specifikt målsætning fastsættes der i denne forordning forudsætninger, der skal være til stede, for at de kan gennemføres virkningsfuldt og effektivt (i det følgende benævnt "grundforudsætninger")

I bilag III fastsættes der horisontale grundforudsætninger, der gælder for alle specifikke målsætninger, og de kriterier, der er nødvendige for at vurdere, om de er opfyldt.

I bilag IV fastsættes der tematiske grundforudsætninger for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF+ og de kriterier, der er nødvendige for at vurdere, om de er opfyldt.
2. Ved udarbejdelsen af et program eller indførelse af en ny specifik målsætning som led i en programændring skal medlemsstaten vurdere, om de grundforudsætninger, der er knyttet til den valgte specifikke målsætning, er opfyldt. En grundforudsætning er opfyldt, hvis alle de relaterede kriterier er opfyldt. Medlemsstaten angiver i hvert enkelt program eller i programændringen, hvilke grundforudsætninger der er opfyldt og ikke er opfyldt, og hvis den mener, at en grundforudsætning er opfyldt, skal den anføre en begrundelse herfor.
3. Hvis en grundforudsætning ikke er opfyldt på tidspunktet for godkendelsen af programmet eller programændringen, skal medlemsstaten underrette Kommissionen, så snart den vurderer, at grundforudsætningen er opfyldt med en begrundelse herfor.
4. Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, skal Kommissionen foretage en vurdering og underrette medlemsstaten, hvis den er enig i, at forudsætningerne er opfyldt.

Hvis Kommissionen er uenig i medlemsstatens vurdering, underretter den medlemsstaten herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en måned.
5. Udgifter til operationer i tilknytning til den specifikke målsætning kan ikke indgå i betalingsanmodninger, før Kommissionen har underrettet medlemsstaten om, at grundforudsætningen er opfyldt, jf. stk. 4.

Første afsnit finder ikke anvendelse på operationer, der bidrager til opfyldelse af den tilsvarende grundforudsætning.

6. Medlemsstaten sikrer, at grundforudsætningerne er opfyldt og anvendes i hele programmeringsperioden. Den underretter Kommissionen om eventuelle ændringer, der påvirker opfyldelsen af grundforudsætningerne.

Hvis Kommissionen finder, at en grundforudsætning ikke længere er opfyldt, underretter den medlemsstaten herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en måned. Hvis Kommissionen konkluderer, at den manglende opfyldelse af grundforudsætningen stadig er til stede, kan udgifter i tilknytning til den specifikke målsætning ikke indgå i betalingsanmodninger fra den dato, hvor Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom.

7. Bilag IV finder ikke anvendelse på programmer, der støttes af EHFF.

Artikel 12

Performanceramme

1. Medlemsstaten etablerer en performanceramme, der gør det muligt at overvåge, rapportere om og evaluere programmets performance under gennemførelsen, og som bidrager til at måle fondenes samlede performance.

Performancerammen består af:

- (a) de output- og resultatindikatorer, som er knyttet til specifikke målsætninger, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger
 - b) de delmål, der skal nås inden udgangen af 2024 for outputindikatorer, og
 - c) de mål, der skal nås inden udgangen af 2029 for output- og resultatindikatorer.
2. Der skal fastsættes delmål og mål i tilknytning til hver enkelt specifik målsætning inden for et program, med undtagelse af teknisk bistand og specifikke mål vedrørende bekæmpelse af materielle afsavn, jf. artikel [4, litra c), nr. vii)] i ESF+-forordningen.
 3. Delmål og mål skal gøre det muligt for Kommissionen og medlemsstaten at måle fremskridt hen imod opfyldelsen af de specifikke målsætninger. De skal opfylde de krav, der er fastsat i finansforordningens artikel [33, stk. 3].

Artikel 13

Metoder til etablering af performancerammen

1. Metoderne til at etablere resultatrammen skal omfatte:
 - (a) de kriterier, som medlemsstaten anvender til at udvælge indikatorer
 - (b) data eller dokumentation, der er anvendt, kvalitetssikring af dataene og beregningsmetoden
 - (c) faktorer, der kan have indflydelse på realiseringen af delmål og mål, og hvordan disse er blevet taget i betragtning.
2. Medlemsstaten skal stille disse metoder til rådighed efter anmodning fra Kommissionen.

Artikel 14

Midtvejs gennemgang

1. For programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, skal medlemsstaten gennemgå hvert enkelt program under hensyntagen til følgende elementer:

- (a) de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i 2024
 - (b) den socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat eller region
 - (c) fremskridt med hensyn til at nå delmålene
 - (d) resultatet af den tekniske justering, jf. artikel 104, stk. 2, hvis det er relevant.
2. Medlemsstaten forelægger senest den 31. marts 2025 Kommissionen en anmodning om ændring af de enkelte programmer i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1. Medlemsstaten begrundes ændringen baseret på de elementer, der er anført i stk. 1.
- Det ændrede program skal omfatte:
- (a) tildelingerne af finansielle midler pr. prioritet, herunder beløbene for årene 2026 og 2027
 - (b) ændrede eller nye mål
 - (c) den reviderede tildeling af finansielle midler, der følger af den tekniske justering, jf. artikel 104, stk. 2, herunder beløbene for årene 2025, 2026 og 2027, hvis det er relevant.
3. Hvis gennemgangen medfører, at der indgives et nyt program, skal finansieringsplanen, jf. artikel 17, stk. 3, litra f), nr. ii), omfatte den samlede finansielle bevilling for hver af fondene fra og med det år, hvor programmet godkendes.

KAPITEL III

Foranstaltninger i forbindelse med forsvarlig økonomisk styring

Artikel 15

Foranstaltninger, der knytter fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomiske styring

1. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage en gennemgang og foreslå ændringer af relevante programmer, hvis dette er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger.
- En sådan anmodning kan foretages med følgende formål:
- a) for at understøtte gennemførelsen af en relevant landespecifik henstilling vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og en relevant rådshenstilling vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF, der er rettet til den pågældende medlemsstat
 - b) for at understøtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat, og som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011³⁹, forudsat at ændringerne anses for at være nødvendige for at korrigere de makroøkonomiske ubalancer.
2. En anmodning fra Kommissionen til en medlemsstat, jf. stk. 1, skal begrundes med henvisning til behovet for at støtte gennemførelsen af de relevante henstillinger og skal angive de programmer eller prioriterer, som Kommissionen mener er berørt, og karakteren af de forventede ændringer.

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

3. Medlemsstaten forelægger sit svar på anmodningen omhandlet i stk. 1 senest to måneder efter modtagelsen af denne og angiver, hvilke ændringer den anser for nødvendige i de pågældende programmer, og årsagerne til sådanne ændringer, angiver, hvilke programmer det drejer sig om, og skitserer karakteren af de foreslåede ændringer og deres forventede indvirkninger på gennemførelsen af henstillingerne og på gennemførelsen af ESI-fondene. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen bemærkninger senest en måned efter modtagelsen af dette svar.
4. Medlemsstaten fremsender et forslag om ændring af de relevante programmer senest to måneder efter datoen for afgivelsen af svaret omhandlet i stk. 3.
5. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger, eller hvis den finder det godtgjort, at eventuelle fremsatte bemærkninger er blevet behørigt taget i betragtning, vedtager den en afgørelse om godkendelse af ændringerne af de relevante programmer i overensstemmelse med den frist, der er fastsat i artikel [19, stk. 4].
6. Hvis medlemsstaten ikke træffer effektive foranstaltninger som reaktion på en anmodning fremsat i overensstemmelse med stk. 1 inden for de tidsfrister, der er fastsat i stk. 3 og 4, kan Kommissionen suspendere en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer eller prioriteter i overensstemmelse med artikel 91.
7. Kommissionen fremsætter et forslag til Rådet om at suspendere alle eller en del af forpligtelserne eller betalingerne for et eller flere af en medlemsstats programmer, hvis:
 - (a) Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8, eller artikel 126, stk. 11, i TEUF beslutter, at en medlemsstat ikke har truffet effektive foranstaltninger for at rette op på sit uforholdsmæssigt store underskud
 - (b) Rådet vedtager to på hinanden følgende henstillinger inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011⁴⁰ med den begrundelse, at medlemsstaten har forelagt en utilfredsstillende korrigerende handlingsplan
 - (c) Rådet vedtager to på hinanden følgende afgørelser inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1176/2011 om en medlemsstats manglende overholdelse af bestemmelserne med den begrundelse, at den ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger
 - (d) Kommissionen konkluderer, at en medlemsstat ikke har truffet foranstaltninger som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002⁴¹, og som konsekvens heraf beslutter ikke at tillade udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat
 - (e) Rådet beslutter, at en medlemsstat ikke overholder det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013⁴², eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

⁴¹ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002)

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

Der foretages fortrinsvis suspension af forpligtelser; betalinger suspenderes kun, når der kræves øjeblikkelig handling og i tilfælde af væsentlig manglende overholdelse. En suspension af betalinger finder anvendelse på betalingsanmodninger indgivet for de berørte programmer efter datoen for afgørelsen om suspension.

Kommissionen kan, hvis der foreligger ekstraordinære økonomiske omstændigheder, eller hvis den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på ti dage efter vedtagelsen af den afgørelse eller henstillinger, der er omhandlet i foregående afsnit, henstille, at Rådet ophæver den suspension, der er omhandlet i samme afsnit.

8. Et forslag fra Kommissionen vedrørende suspension af forpligtelser anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre Rådet ved en gennemførelsesretsakt med kvalificeret flertal vedtager at forkaste Kommissionens forslag senest en måned efter dets forelæggelse.

Suspensionen af forpligtelser finder anvendelse på forpligtelser fra fondene for den berørte medlemsstat fra og med den 1. januar i det år, der følger efter suspensionsafgørelsen.

Rådet vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om et forslag fra Kommissionen, jf. stk. 7, vedrørende suspension af betalinger.

9. Omfanget og niveauet af suspensionen af forpligtelser eller betalinger skal være forholdsmæssigt, overholde princippet om ligebehandling af medlemsstaterne og tage hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale forhold, herunder navnlig niveauet ledighed, fattigdom eller social udstødelse i medlemsstaten set i forhold til EU-gennemsnittet og suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi. Der skal specifikt tages hensyn til suspensioners indvirkning på programmer, som er af afgørende betydning for håndteringen af ugunstige økonomiske eller sociale forhold.

10. Suspensionen af forpligtelser må højst omfatte 25 % af de forpligtelser, der vedrører det efterfølgende kalenderår, eller højst 0,25 % af det nominelle BNP, alt efter hvad der er lavest, i et eller flere af følgende tilfælde:

- (a) ved første tilfælde af manglende overholdelse af en procedure vedrørende et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. stk. 7, litra a)
- (b) ved første tilfælde af manglende overholdelse i forbindelse med en korrigerende handlingsplan under en procedure vedrørende en uforholdsmæssigt stor ubalance, jf. stk. 7, litra b)
- (c) i tilfælde af manglende overholdelse i forbindelse med de anbefalede korrigerende foranstaltninger under en procedure vedrørende en uforholdsmæssigt stor ubalance, jf. stk. 7, litra c),
- (d) ved første tilfælde af manglende overholdelse, jf. stk. 7, litra d) og e).

I tilfælde af vedvarende manglende overholdelse kan suspensionen af forpligtelser overstige de maksimale procentsatser, der er fastsat i første afsnit.

11. Rådet ophæver suspensionen af forpligtelser på forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i stk. 8, hvis:

- (a) proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er suspenderet, jf. artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97⁴³, eller Rådet i henhold til artikel 126, stk. 12,

⁴³ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

TEUF har besluttet at ophæve afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud

- (b) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011 har godkendt den korrigerende handlingsplan, som den pågældende medlemsstat har forelagt, eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er suspenderet, jf. artikel 10, stk. 5, i nævnte forordning, eller Rådet har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 11 i nævnte forordning
- (c) Kommissionen har konkluderet, at medlemsstaten har truffet passende foranstaltninger som omhandlet i forordning (EF) nr. 332/2002;
- (d) Kommissionen har konkluderet, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

Når Rådet har ophævet suspensionen af forpligtelser, genopfører Kommissionen de suspenderede forpligtelser på budgettet, jf. artikel [8] i Rådets forordning (EU, Euratom) [...] (*FFR-forordningen*).

Suspenderede forpligtelser må ikke genopføres på budgettet efter året 2027.

Fristen for frigørelse af det beløb, der genopføres på budgettet, jf. artikel 99, begynder fra det år, hvor den suspenderede forpligtelse er blevet genopført på budgettet.

En afgørelse om ophævelse af suspensionen af betalinger træffes af Rådet efter forslag fra Kommissionen, når de relevante betingelser i første afsnit er opfyldt.

12. Kommissionen holder Europa-Parlamentet informeret om gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen skal navnlig, når en af betingelserne i stk. 7 er opfyldt for en medlemsstats vedkommende, straks informere Europa-Parlamentet og fremlægge oplysninger om de fonde og programmer, som kunne blive omfattet af en suspension af forpligtelser.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at indgå i en struktureret dialog om anvendelsen af denne artikel, hvad angår fremsendelsen af den information, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen fremsender forslaget om suspension af forpligtelser eller om ophævelse af en sådan suspension til Europa-Parlamentet og Rådet.

13. Stk. 1-12 finder ikke anvendelse på prioriteter eller programmer i henhold til artikel [4, litra c), nr. v), nr. ii),] i ESF+-forordningen.

AFSNIT III PROGRAMMERING

KAPITEL I Generelle bestemmelser om fondene

Artikel 16 Udarbejdelse og indgivelse af programmer

1. Medlemsstaterne udarbejder programmer til gennemførelse af fondene for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

2. Medlemsstaterne indgiver programmer til Kommissionen senest 3 måneder efter indgivelsen af partnerskabsaftalen.
3. Medlemsstaterne udarbejder programmer i overensstemmelse med programmodellen i bilag V.

For så vidt angår AMIF, FIS og IGFV udarbejder medlemsstaten programmer i overensstemmelse med programmodellen i bilag VI.

Artikel 17

Programmernes indhold

1. Hvert program skal indeholde en strategi for programmets bidrag til de politiske målsætninger og formidlingen af dets resultater.
2. Et program omfatter prioriteter. Hver prioritet skal svare til én enkelt politisk målsætning eller til teknisk bistand. En prioritet, der svarer til én enkelt politisk målsætning, skal bestå af en eller flere specifikke målsætninger. Mere end én prioritet kan svare til samme politiske målsætning.

For programmer, der støttes af EHFF, kan hver prioritet svare til én eller flere politiske målsætninger. Specifikke målsætninger svarer til støtteområder som defineret i bilag [III] i EHFF-forordningen.

For så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, består et program af specifikke målsætninger.

3. Hvert program skal indeholde:
 - (a) et sammendrag af de vigtigste udfordringer under hensyntagen til:
 - i) økonomiske, sociale og territoriale forskelle, undtagen når det drejer sig om programmer, der støttes af EHFF
 - ii) markedssvigt, investeringsbehov og komplementaritet med andre former for støtte
 - iii) udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger og andre relevante EU-henstillinger rettet til medlemsstaten
 - iv) udfordringer med hensyn til administrativ kapacitet og god forvaltningsskik
 - v) erfaringer fra tidligere
 - vi) makroregionale strategier og havområdestrategier, hvis medlemsstater og regioner deltager i sådanne strategier
 - vii) for så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, status for gennemførelsen af relevant gældende EU-ret og relevante handlingsplaner
 - (b) en begrundelse for de valgte politiske målsætninger, tilsvarende prioriteter, specifikke målsætninger og former for støtte
 - (c) for hver prioritet, undtagen teknisk bistand, specifikke målsætninger
 - (d) for hver specifik målsætning:
 - i) de relaterede aktionstyper, herunder en liste over planlagte operationer af strategisk betydning, og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger og til makroregionale strategier og havområdestrategier, hvis det er relevant
 - ii) outputindikatorer og resultatindikatorer med tilsvarende delmål og mål

- iii) de vigtigste målgrupper
- iv) specifikke målområder, herunder den planlagte anvendelse af integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller andre territoriale redskaber
- v) interregionale og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat
- vi) påtænkt anvendelse af finansielle instrumenter
- vii) interventionstyper og en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype eller støtteområde
- (e) den planlagte anvendelse af teknisk bistand, jf. artikel 30-32, og relevante interventionstyper
- (f) en finansieringsplan, der indeholder:
 - i) en tabel med angivelse af de samlede finansielle tildelinger for hver fond og for hver regionskategori for hele programmeringsperioden og pr. år, herunder eventuelle beløb, der er overført i henhold til artikel 21
 - ii) en tabel med angivelse af de samlede finansielle tildelinger for hver prioritet pr. fond og pr. regionskategori og det nationale bidrag, og hvorvidt det består af offentlige og private bidrag
 - iii) for så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, en tabel med angivelse for hvert støtteområde af de samlede finansielle tildelinger af støtten fra fonden, det nationale bidrag og de nationale bidrag
 - iv) for så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, en tabel med angivelse af de samlede finansielle bevillinger pr. specifik målsætning og pr. aktionstype, det nationale bidrag og hvorvidt det består af offentlige og private bidrag
- (g) den indsats, der gøres for at inddrage de i artikel 6 anførte relevante partnere i udarbejdelsen af programmet og disse partneres rolle i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmet
- (h) for hver grundforudsætning, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, bilag III og bilag IV, en vurdering af, om grundforudsætningen er opfyldt på datoen for indgivelse af programmet
- (i) den påtænkte tilgang til kommunikation og synlighed for programmet gennem definition af dets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, sociale medier, det planlagte budget og relevante indikatorer for overvågning og evaluering
- (j) forvaltningsmyndigheden, revisionsmyndigheden og det organ, der modtager betalinger fra Kommissionen.

Litra c) og d) i dette stykke finder ikke anvendelse på den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel [4, litra c), nr. vii)] i ESF-forordningen.

4. Uanset stk. 3, litra d), skal der for hver specifik målsætning i programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, fremlægges følgende:
 - (a) en beskrivelse af udgangssituationen, udfordringer og tiltag, som støttes af fonden
 - (b) en angivelse af de operationelle målsætninger

- (c) en vejledende liste over aktioner og deres forventede bidrag til de specifikke og operationelle målsætninger
 - (d) hvis det er relevant, en begrundelse for den operationelle støtte, specifikke aktioner, krisebistand og aktioner som omhandlet i artikel [16 og 17] i AMIF-forordningen
 - (e) outputindikatorer og resultatindikatorer med tilsvarende delmål og mål
 - (f) en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype.
5. Interventionstyperne skal være baseret på en nomenklatur, der er fastsat i bilag I. For så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, skal interventionstyperne være baseret på en nomenklatur, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger.
 6. For så vidt angår programmer under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, der indgives i overensstemmelse med artikel 16, må den tabel, der er omhandlet i stk. 3, litra f), nr. ii), kun omfatte beløbene for årene 2021-2025.
 7. Medlemsstaten underretter Kommissionen om eventuelle ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, litra j), uden at kræve en programændring.

Artikel 18 **Godkendelse af programmer**

1. Kommissionen vurderer programmet og dets overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger samt dets sammenhæng med partnerskabsaftalen. Kommissionen tager ved vurderingen navnlig hensyn til relevante landespecifikke henstillinger.
2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder efter medlemsstatens indgivelse af programmet.
3. Medlemsstaten gennemarbejder programmet under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af programmet senest seks måneder efter datoen for medlemsstatens indgivelse af programmet.

Artikel 19 **Ændring af programmer**

1. Medlemsstaten kan indgive en begrundet anmodning om en ændring af et program sammen med det ændrede program med en beskrivelse af ændringens forventede indvirkning på opfyldelsen af målsætningerne.
2. Kommissionen vurderer ændringen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger, herunder krav på nationalt plan, og kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder efter indgivelsen af det ændrede program.
3. Medlemsstaten gennemgår det ændrede program under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen godkender ændringen af et program, senest seks måneder efter at programændringsanmodningen blev indgivet af medlemsstaten.
5. Medlemsstaten kan i programmeringsperioden overføre op til 5 % af den oprindelige tildeling for en prioritet og ikke mere end 3 % af programbudgettet til en anden prioritet i samme

program under den samme fond. For så vidt angår de programmer, der modtager støtte fra EFRU og ESF+, må overførslen kun vedrøre tildelinger til den samme regionskategori.

Sådanne overførsler må ikke påvirke foregående år. De betragtes ikke som væsentlige, og de forudsætter ikke en afgørelse fra Kommissionen om ændring af programmet. De skal dog overholde alle de lovgivningsmæssige krav. Medlemsstaten indgiver en revideret tabel til Kommissionen som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra f), nr. ii), iii) og iv).

6. For rettelser af rent administrativ eller redaktionel art, som ikke påvirker gennemførelsen af programmet, kræves der ingen godkendelse fra Kommissionen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne korrektioner.
7. For programmer, der støttes af EHFF, forudsætter ændringer af programmer vedrørende indførelsen af indikatorer ikke godkendelse af Kommissionen.

Artikel 20

Fælles støtte fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden

1. EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden kan i fællesskab yde støtte til programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.
2. EFRU og ESF+ kan som supplement og inden for en grænse på 10 % af støtten fra disse fonde til hver prioritet i et program finansiere hele eller en del af en operation, hvortil omkostningerne er berettiget til støtte fra den anden fond på grundlag af den pågældende fonds regler for støtteberettigelse, forudsat at sådanne omkostninger er nødvendige for gennemførelsen.

Artikel 21

Overførsel af midler

1. Medlemsstaterne kan anmode om, at op til 5 % af programmets finansielle tildelinger overføres fra en eller flere fonde til en eller flere andre fonde under delt forvaltning eller til et eller flere instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning.
2. Overførte midler gennemføres i overensstemmelse med regler for den fond eller det instrument, som midlerne overføres til, og i tilfælde af overførsler til instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning, til fordel for den pågældende medlemsstat.
3. Anmodninger i henhold til stk. 1 skal indeholde det samlede beløb, der overføres for hvert år pr. fond og pr. regionskategori, hvor det er relevant, de skal være behørigt begrundede, og de skal ledsages af det/de ændrede program/programmer, hvorfra midlerne skal overføres i overensstemmelse med artikel 19, med en angivelse af, hvilken anden fond eller hvilket instrument beløbene overføres til.
4. Kommissionen kan gøre indsigelse mod en anmodning om overførsel i den relaterede programændring, hvis dette ville være til skade for opfyldelsen af målsætningerne for det program, hvorfra midlerne skal overføres.
5. Der kan kun overføres midler vedrørende fremtidige kalenderår.

KAPITEL II

Territorial udvikling

Artikel 22

Integreret territorial udvikling

Medlemsstaten støtter integreret territorial udvikling via territoriale og lokale udviklingsstrategier i en eller flere af følgende former:

- (a) integrerede territoriale investeringer
- (b) lokaludvikling styret af lokalsamfundet
- (c) et andet territorielt redskab til støtte for initiativer, som medlemsstaterne har udformet med henblik på investeringer programmeret for EFRU under den politiske målsætning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra e).

Artikel 23

Territoriale strategier

1. Territoriale strategier, der gennemføres i henhold til artikel 22, litra a) eller c), skal indeholde følgende elementer:
 - (a) det geografiske område, som er omfattet af strategien
 - (b) en analyse af udviklingsbehovene og potentialet i området
 - (c) en beskrivelse af en integreret tilgang til håndtering af de identificerede udviklingsbehov og potentialet
 - (d) en beskrivelse af inddragelsen af partnerne, jf. artikel 6, i udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien.

De kan også indeholde en liste over operationer, der skal støttes.

2. Territoriale strategier udarbejdes under ansvar af de relevante bymæssige, lokale eller andre territoriale myndigheder eller organer.
3. Hvis listen over operationer, der skal støttes, er ikke blevet medtaget i den territoriale strategi, skal de relevante bymæssige, lokale eller andre territoriale myndigheder eller organer udvælge eller inddrages i udvælgelsen af operationer.

De udvalgte operationer skal være i overensstemmelse med den territoriale strategi.

4. Hvis en bymæssig, lokal eller anden territorial myndighed eller et bymæssigt, lokalt eller andet territorielt organ udfører opgaver, der henhører under forvaltningsmyndighedens ansvar, bortset fra udvælgelsen af operationer, skal forvaltningsmyndigheden udpege den pågældende myndighed som et bemyndiget organ.
5. Der kan ydes støtte til udarbejdelsen og udformningen af territoriale strategier.

Artikel 24

Integrerede territoriale investeringer

1. Hvis en strategi, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 23, omfatter investeringer, der modtager støtte fra én eller flere fonde, fra mere end ét program eller fra mere end én prioritet i det samme program, kan aktioner gennemføres som en integreret territorial investering (i det følgende benævnt "ITI").

2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at det elektroniske system for programmet/programmerne giver mulighed for identifikation af operationer og output og resultater som bidrager til en ITI.

Artikel 25

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. EFRU, ESF+ og EHFF kan yde støtte til lokaludvikling styret af lokalsamfundet.
2. Medlemsstaten sikrer, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet:
 - (a) fokuserer på subregionale områder
 - (b) styres af lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for offentlige og private lokale socioøkonomiske interesser, hvor ingen enkelt interessegruppe alene udøver kontrol over beslutningstagningen
 - (c) gennemføres via integrerede strategier, jf. artikel 26
 - (d) støtter netværkssamarbejde, nyskabende elementer i den lokale sammenhæng og, hvis det er relevant, samarbejde med andre territoriale aktører.
3. Hvis der er støtte til strategier, der er omhandlet i stk. 2, litra c), til rådighed fra mere end én fond, organiserer de relevante forvaltningsmyndigheder en fælles indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på udvælgelse af disse strategier og nedsætter et fælles udvalg for alle de berørte fonde til at overvåge gennemførelsen af disse strategier. De relevante forvaltningsmyndigheder kan vælge én af de pågældende fonde til at støtte alle forberedelses-, forvaltnings- og aktivitetsomkostninger, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, litra a) og c), vedrørende disse strategier.
4. Hvis gennemførelsen af en sådan strategi involverer støtte fra mere end én fond, kan de relevante forvaltningsmyndigheder vælge én af de pågældende fonde som den ledende fond.
5. Reglerne for den ledende fond finder anvendelse på den pågældende strategi. Myndighederne vedrørende de øvrige fonde skal forlade sig på beslutninger og forvaltningsverificeringer, der foretages af den ledende fonds kompetente myndighed.
6. Den ledende fonds myndigheder giver myndighederne i andre fonde de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og foretage betalinger i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 26

Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet

1. De relevante forvaltningsmyndigheder sikrer, at hver enkelt strategi, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra c), indeholder følgende elementer:
 - (a) det geografiske område og den population, strategien omfatter
 - (b) processen med at involvere lokalsamfundet i udviklingen af strategien
 - (c) en analyse af udviklingsbehovene og potentialet i området
 - (d) målene for strategien, herunder målbare mål for resultater, og tilknyttede planlagte aktioner
 - (e) forvaltnings-, overvågnings- og evalueringsordninger, der dokumenterer den lokale aktionsgruppes evne til at gennemføre strategien
 - (f) en finansieringsplan, herunder den planlagte tildeling fra hver enkelt fond og program.

2. De relevante forvaltningsmyndigheder fastlægger kriterier for udvælgelse af disse strategier, nedsætter et udvalg til at foretage denne udvælgelse og godkender de strategier, der udvælges af det pågældende udvalg.
3. De relevante forvaltningsmyndigheder færdiggør den første runde af udvælgelsen af strategier og sikrer, at de udvalgte lokale aktionsgrupper kan varetage de opgaver, der er fastsat i artikel 27, stk. 3, senest 12 måneder efter datoen for godkendelse af det relevante program, eller, i tilfælde af strategier, der støttes af mere end én fond, senest 12 måneder efter datoen for godkendelsen af det sidste af programmerne.
4. I afgørelsen om godkendelse af en strategi fastlægges tildelingen for hver enkelt fond og program og fastlægges ansvaret for forvaltnings- og kontrolopgaverne under programmet/programmerne.

Artikel 27

Lokale aktionsgrupper

1. Lokale aktionsgrupper skal udforme og gennemføre de strategier, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra c).
2. Forvaltningsmyndighederne sikrer, at de lokale aktionsgrupper enten udvælger én partner i gruppen til at være ledende partner i administrative og finansielle spørgsmål eller slutter sig sammen i en lovmæssigt oprettet fælles struktur.
3. De lokale aktionsgrupper, og kun dem, varetager selv alle følgende opgaver:
 - (a) opbygning af lokale aktørers evne til at udvikle og gennemføre operationer
 - (b) udarbejdelse af en ikke-diskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure og kriterier, så interessekonflikter undgås og det sikres, at ingen interessegruppe alene kan udøve kontrol udvælgelsesafgørelser
 - (c) udarbejdelse og offentliggørelse af indkaldelse af forslag
 - (d) udvælgelse af operationer og fastsættelse af støttebeløb samt forelæggelse af forslagene for den myndighed, der er ansvarlig for endelig verificering af støtteberettigelse forud for godkendelse
 - (e) overvågning af fremskridtene hen imod opfyldelsen af strategiens målsætninger
 - (f) evaluering af gennemførelsen af strategien.
4. Hvis lokale aktionsgrupper udfører opgaver, som ikke falder ind under stk. 3, og som forvaltningsmyndigheden eller den udbetalende myndighed har ansvaret for, skal forvaltningsmyndigheden udpege disse lokale aktionsgrupper som bemyndigede organer i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.
5. Den lokale aktionsgruppe kan være en støttemodtager og kan gennemføre operationer i overensstemmelse med strategien.

Artikel 28

Støtte fra fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. Medlemsstaten sikrer, at støtte fra fondene for lokaludvikling styret af lokalsamfundet omfatter:
 - (a) kapacitetsopbygning og forberedende aktioner, der støtter udarbejdelsen og den fremtidige gennemførelse af strategierne

- (b) gennemførelsen af operationer, herunder samarbejdsaktiviteter og forberedelse heraf, der er udvalgt under den lokale udviklingsstrategi
 - (c) forvaltning, overvågning og evaluering af strategien og aktiviteter.
2. Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er støtteberettiget, uanset om strategien efterfølgende udvælges til finansiering eller ej.
- Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra c), må ikke overstige 25 % af det samlede offentlige bidrag til strategien.

KAPITEL III

Teknisk bistand

Artikel 29

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. På Kommissionens initiativ kan fondene yde støtte til forberedende arbejde, overvågning, kontrol, revision, evaluering, kommunikation, herunder institutionel formidling om Unionens politiske prioriteter, synlighed og alle de administrative og tekniske bistandsaktioner, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og, hvis det er relevant, med tredjelande.
2. Sådanne aktioner kan omfatte fremtidige og forudgående programmeringsperioder.
3. Kommissionen fastlægger sine planer, når et bidrag fra fondene påtænkes, i overensstemmelse med finansforordningens artikel [110].
4. De i denne artikel omhandlede aktioner kan alt efter deres formål finansieres som enten drifts- eller administrationsudgifter.

Artikel 30

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På en medlemsstats initiativ kan fondene yde støtte til aktioner, der kan vedrører foregående og efterfølgende programmeringsperioder, og som er nødvendige for en effektiv forvaltning og anvendelse af de pågældende fonde.
2. Hver af fondene kan støtte tekniske bistandsaktioner, der er støtteberettigede under en eller flere af de øvrige fonde.
3. Inden for hvert enkelt program skal teknisk bistand tage form af en prioritet vedrørende én enkelt fond.

Artikel 31

Finansiering efter takst af teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. Teknisk bistand til hvert program refunderes som et fast beløb ved anvendelse af procentsatserne i stk. 2 på de støtteberettigede udgifter, der indgår i hver betalingsanmodning i henhold til artikel 85, stk. 3, litra a) eller c).
2. Den procentdel af fondene, der refunderes for teknisk bistand, er følgende:
 - (a) for støtte fra EFRU under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og for støtte fra Samhørighedsfonden: 2,5 %
 - (b) for støtte fra ESF+: 4 % og for programmer i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), nr. vii), i ESF+-forordningen: 5 %

- (c) for støtte fra EHFF: 6 %
 - (d) for støtte fra AMIF, FIS og IGFV: 6 %.
3. Særlige regler for teknisk bistand for Interreg-programmerne fastsættes i ETS-forordningen.

Artikel 32

Finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger til teknisk bistand fra medlemsstaterne

Som supplement til artikel 31 kan medlemsstaten foreslå at iværksætte yderligere aktioner vedrørende tekniske bistand for at styrke den kapacitet hos medlemsstaternes myndigheder, støttemodtagere og relevante partnere, som er nødvendig med henblik på en effektiv forvaltning og anvendelse af fondene.

Støtte til sådanne aktioner gennemføres ved hjælp af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 89.

AFSNIT IV

OVERVÅGNING, EVALUERING, KOMMUNIKATION OG SYNLIGHED

KAPITEL I

Overvågning

Artikel 33

Overvågningsudvalg

1. Medlemsstaten nedsætter et udvalg til at overvåge gennemførelsen af programmet (i det følgende benævnt "overvågningsudvalget"), senest tre måneder efter at den pågældende medlemsstat har fået meddelt afgørelsen om godkendelse af programmet.
Medlemsstaten kan nedsætte et enkelt overvågningsudvalg til at dække mere end ét program.
2. Hvert overvågningsudvalg vedtager selv sin forretningsorden.
3. Overvågningsudvalget mødes mindst en gang om året og behandler alle spørgsmål, der påvirker programmets fremskridt med hensyn til at opfylde målsætningerne.
4. Medlemsstaten offentliggør overvågningsudvalgets forretningsorden og alle data og oplysninger, der udveksles med overvågningsudvalget, på det websted, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1.
5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på programmer i henhold til artikel [4, litra c), nr. vi),] i ESF+-forordningen.

Artikel 34

Overvågningsudvalgets sammensætning

1. Medlemsstaten fastlægger sammensætningen af overvågningsudvalget og sikrer en afbalanceret repræsentation fra de relevante myndigheder i medlemsstaten og bemyndigede organer samt repræsentanter for de i artikel 6 omhandlede partnere.
Hvert medlem af overvågningsudvalget har en stemme.
Medlemsstaten offentliggør listen over medlemmerne af overvågningsudvalget på det websted, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1.
2. Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

Artikel 35
Overvågningsudvalgets funktioner

1. Overvågningsudvalget undersøger:
 - (a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af programmet og opnåelse af delmål og mål
 - (b) eventuelle spørgsmål, som påvirker programmets performance, og de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse spørgsmål
 - (c) programmets bidrag til at løse de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger
 - (d) de elementer i forhåndsvurderingen, der er anført i artikel 52, stk. 3, og det strategidokument, der er omhandlet i artikel 53, stk.2
 - (e) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringer, sammenfatninger af evalueringer og opfølgning på konstaterede forhold
 - (f) gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktioner
 - (g) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af operationer af strategisk betydning, hvor det er relevant
 - (h) opfyldelse af grundforudsætninger og deres anvendelse i hele programmeringsperioden
 - (i) fremskridt med hensyn til opbygningen af administrativ kapacitet for offentlige institutioner og støttemodtagere, hvis det er relevant.
2. Overvågningsudvalget godkender:
 - (a) den metodologi og de kriterier, der er blevet anvendt ved udvælgelse af operationer, herunder eventuelle ændringer heraf, efter samråd med Kommissionen i henhold til artikel 67, stk. 2, jf. dog artikel 27, stk. 3, litra b), c) og d)
 - (b) de årlige performanceapporter for programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, og den endelige performancerapport for programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden
 - (c) evalueringsplanen og eventuelle ændringer heraf
 - (d) eventuelle forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændringer af et program, herunder overførsler i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, og artikel 21.

Artikel 36
Årlig performancegennemgang

1. Der afholdes et årligt gennemgangsmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at gennemgå de enkelte programmers performance.
Det årlige gennemgangsmøde ledes af Kommissionen eller af medlemsstaten og Kommissionen i fællesskab, hvis medlemsstaten anmoder herom.
2. For så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, afholdes gennemgangsmødet mindst to gange i løbet af programmeringsperioden.
3. For så vidt angår programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, skal medlemsstaten senest en måned inden det årlige gennemgangsmøde give Kommissionen adgang til oplysninger om de elementer, der er nævnt i artikel 35, stk. 1.

For så vidt angår programmer i medfør af EFS+-forordningens artikel [4, stk. 1, litra c), nr. vii)], begrænser de oplysninger, der skal fremlægges, sig til nærværende forordnings artikel 35, stk. 1, litra a), b), e), f) og h).

4. Resultatet af det årlige gennemgangsmøde nedfældes i et vedtaget referat.
5. Medlemsstaten skal følge op på spørgsmål rejst af Kommissionen og inden for tre måneder underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet.
6. For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, sender medlemsstaten Kommissionen en årlig performancerapport i overensstemmelse med de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 37

Overførsel af data

1. Forvaltningsmyndigheden overfører elektronisk de kumulative data for hvert enkelt program senest den 31. januar, 31. marts, 31. maj, 31. juli, 30. september og 30. november hvert år til Kommissionen i overensstemmelse med modellen i bilag VII.

Den første fremsendelse skal ske senest den 31. januar 2022, og den sidste senest den 31. januar 2030.

For så vidt angår programmer i medfør af EFS+-forordningens artikel 4, stk. 1, litra c), nr. vii), fremsendes data årligt senest den 30. november.

2. Dataene opdeles for hver prioritet pr. specifik målsætning og pr. regionskategori, og skal vedrøre:
 - (a) antallet af udvalgte operationer, deres samlede støtteberettigede omkostninger, fondenes bidrag og de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden, opdelt pr. interventionstype
 - (b) værdierne af output- og resultatindikatorer for udvalgte operationer og de opnåede værdier pr. operation.
3. For finansielle instrumenter skal der desuden fremsendes data om følgende:
 - (a) støtteberettigede udgifter pr. type finansielt produkt
 - (b) størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er indberettet som støtteberettigede udgifter
 - (c) beløbet, pr. type af finansielt produkt, for private og offentlige midler, der er mobiliseret som supplement til fondene;
 - (d) renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra fondene til finansielle instrumenter omhandlet i artikel 54, og tilbagebetalte midler, der kan henføres til støtte fra fondene som omhandlet i artikel 56.
4. De data, der fremsendes i overensstemmelse med denne artikel skal være pålidelige og ajourført pr. udgangen af den måned, der går forud for måneden for fremsendelsen.
5. Forvaltningsmyndigheden offentliggør alle de data, der fremsendes til Kommissionen, på det websted, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1.
6. For programmer, der støttes af EHFF, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt efter rådgivningsproceduren i artikel 109, stk. 2, for at fastlægge en model, der er skal anvendes ved gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 38
Endelig performancerapport

1. For programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, sender hver forvaltningsmyndighed Kommissionen en endelig performancerapport om programmet senest den 15. februar 2031.
2. I den endelige performancerapport vurderes opfyldelsen af programmets målsætninger på grundlag af de elementer, der er nævnt i artikel 35, stk. 1, med undtagelse af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 35, stk. 1, litra d).
3. Kommissionen behandler den endelige performancerapport og underretter forvaltningsmyndigheden om eventuelle bemærkninger senest fem måneder efter modtagelsen af den endelige performancerapport. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, tilvejebringer forvaltningsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med hensyn til disse bemærkninger og underretter, hvor det er relevant, Kommissionen inden tre måneder om, hvilke foranstaltninger der er truffet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om, at rapporten er godtaget.
4. Forvaltningsmyndigheden offentliggør endelige performancerapporter på det websted, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1.
5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, som fastlægger modellen for den endelige performancerapport. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 108.

KAPITEL II
Evaluering

Artikel 39
Evalueringer foretaget af medlemsstaten

1. Forvaltningsmyndigheden foretager evalueringer af programmet. Hver evaluering skal indeholde en vurdering af programmets virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi med det formål at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer.
2. Forvaltningsmyndigheden foretager desuden en evaluering for hvert enkelt program for at vurdere dets konsekvenser senest den 30. juni 2029.
3. Forvaltningsmyndigheden lader evalueringerne udarbejde af funktionelt uafhængige eksperter.
4. Forvaltningsmyndigheden eller medlemsstaten sikrer, at de fornødne procedurer er indført med henblik på at frembringe og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne.
5. Forvaltningsmyndigheden eller medlemsstaten udarbejder en evalueringsplan. Evalueringsplanen kan omfatte mere end ét program. For AMIF, FIS og IGFV skal denne plan omfatte en midtvejsevaluering, som skal være gennemført senest den 31. marts 2024.
6. Forvaltningsmyndigheden forelægger evalueringsplanen for overvågningsudvalget senest ét år efter vedtagelsen af programmet.
7. Forvaltningsmyndigheden offentliggør alle evalueringer på det websted, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1.

Artikel 40
Evalueringer foretaget af Kommissionen

1. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering for at undersøge de enkelte fondes virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi inden udgangen af 2024. Kommissionen kan gøre brug af alle relevante allerede foreliggende oplysninger i overensstemmelse med finansforordningens artikel [128].
2. Kommissionen foretager senest den 31. december 2031 en retrospektiv evaluering for at undersøge de enkelte fondes virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

KAPITEL III
Synlighed, gennemsigtighed og kommunikation

AFDELING I
SYNLIGHED AF STØTTE FRA FONDENE

Artikel 41
Synlighed

Hver medlemsstat sørger for:

- (a) synligheden af støtten i alle aktiviteter vedrørende operationer, der støttes af fondene, med særlig vægt på operationer af strategisk betydning
- (b) kommunikation til EU-borgerne om fondenes rolle og resultater gennem et enkelt websted, som giver adgang til alle programmer, der involverer den pågældende medlemsstat.

Artikel 42
Unionens logo

Medlemsstaterne, forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne anvender Den Europæiske Unions logo i overensstemmelse med bilag VIII, når de udfører synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter.

Artikel 43
Kommunikationsmedarbejdere og -netværk

1. Hver medlemsstat udpeger en kommunikationskoordinator for synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter i forbindelse med støtte fra fondene, herunder programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), hvis den pågældende medlemsstat er værtsland for forvaltningsmyndigheden. Kommunikationskoordinatoren koordinerer kommunikations- og synlighedsforanstaltninger på tværs af programmerne.

Kommunikationskoordinatoren skal inddrage følgende organer i synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteterne:

- (a) Europa-Kommissionens repræsentationer og Europa-Parlamentets forbindelseskontorer i medlemsstaterne, Europe Direct-informationscentre samt andre netværk og uddannelses- og forskningsinstitutioner
- (b) andre relevante partnere og organer.

2. Hver enkelt forvaltningsmyndighed udpeger for hvert program en kommunikationsmedarbejder ("programkommunikationsmedarbejder").
3. Kommissionen driver et netværk, der omfatter kommunikationskoordinatorer, programkommunikationsmedarbejdere og Kommissionens repræsentanter, med henblik på at udveksle oplysninger om synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter.

AFDELING II

GENNEMSIGTIGHED VED GENNEMFØRELSE AF FONDENE OG KOMMUNIKATION OM PROGRAMMERNE

Artikel 44

Forvaltningsmyndighedens ansvar

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der senest seks måneder efter godkendelsen af programmet findes et særskilt websted, der indeholder oplysninger om programmer under dens ansvarsområde, og som omfatter programmets målsætninger, aktiviteter, tilgængelige finansieringsmuligheder og resultater.
2. Forvaltningsmyndigheden offentliggør på det websted, der er omhandlet i stk. 1, senest en måned før indledningen af en indkaldelse af forslag en kort sammenfatning af planlagte og offentliggjorte indkaldelser af forslag med følgende oplysninger:
 - (a) det geografiske område, der er omfattet af indkaldelsen af forslag
 - (b) den pågældende politiske målsætning eller specifikke målsætning
 - (c) type af støtteberettigede ansøgere
 - (d) det samlede støttebeløb, indkaldelsen vedrører
 - (e) start- og slutdato for indkaldelsen.
3. Forvaltningsmyndigheden offentliggør listen over operationer, der er udvalgt til at modtage støtte fra fondene, på webstedet på mindst et af EU's officielle sprog og ajourfører listen mindst hver tredje måned. Hver operation skal have en unik kode. Listen skal indeholde følgende data:
 - (a) hvis der er tale om retlig enheder, støttemodtagerens navn
 - (b) hvis støttemodtageren er en fysisk person, vedkommendes for- og efternavn
 - (c) for EHFF-operationer vedrørende et fiskerfartøj, EU-flåderegisternummeret som omhandlet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218⁴⁴
 - (d) operationens navn
 - (e) formålet med operationen og resultaterne heraf
 - (f) operationens startdato
 - (g) operationens forventede eller faktiske fuldførelsesdato
 - (h) operationens samlede omkostninger
 - (i) den pågældende fond
 - (j) den pågældende specifikke målsætning

⁴⁴ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 af 6. februar 2017 om EU-fiskerflåderegistret (EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9).

- (k) EU's medfinansieringssats
- (l) angivelse af sted eller geolokalisering for operationen og det pågældende land
- (m) for mobile operationer eller operationer, der dækker flere steder, angivelse af støttemodtagerens hjemsted, hvis modtageren er en retlig enhed, regionen på NUTS 2-niveau, hvis støttemodtageren er en fysisk person
- (n) operationens interventionstype i overensstemmelse med artikel 67, stk. 3, litra g).

For data, der er omhandlet i første afsnit, litra b), c) og k), skal dataene slettes efter to år regnet fra datoen for deres første offentliggørelse på webstedet.

For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, må de data, der er omhandlet i første afsnit, litra b) og c), kun offentliggøres, hvis en sådan offentliggørelse er i overensstemmelse med den nationale lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

4. De data, der er omhandlet i stk. 2 og 3, offentliggøres på webstedet i åbne og maskinlæsbare formater, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF⁴⁵, som gør det muligt at sortere data, søge i dem og udtrække, sammenligne og genanvende data.
5. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om, at dataene offentliggøres, inden offentliggørelsen finder sted i overensstemmelse med denne artikel.
6. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at alt kommunikations- og synlighedsmateriale, herunder på støttemodtagerniveau, efter anmodning stilles til rådighed for Unionens institutioner, organer eller agenturer, og at Unionen får en royaltyfri, ikke-eksklusiv og uigenkaldelig licens til at anvende sådant materiale og alle allerede eksisterende rettigheder, der er knyttet dertil, jf. bilag VIII.

Artikel 45

Støttemodtagernes ansvar

1. Støttemodtagere og organer, der gennemfører finansielle instrumenter, anerkender støtte fra fondene, herunder midler, der genanvendes i overensstemmelse med artikel 56, til operationen, således:
 - (a) ved at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og resultater, ud på støttemodtagerens professionelle websted eller sociale medier, hvis det findes, og fremhæve den økonomiske støtte fra Unionen
 - (b) ved at afgive en erklæring, hvor støtten fra fondene fremhæves på en synlig måde på dokumenter og kommunikationsmateriale, der vedrører gennemførelsen af operationen, og som anvendes til offentligheden eller deltagerne
 - (c) ved at opsætte plader eller skilte på et offentligt sted, så snart den fysiske gennemførelse af operationer, der indebærer fysiske investeringer eller køb af udstyr, begynder, når det drejer sig om følgende:
 - i) operationer, der støttes af EFRU og Samhørighedsfonden, hvis de samlede udgifter overstiger 500 000 EUR
 - ii) operationer, der støttes af ESF+, EHFF, FIS, AMIF og IGFV, hvis de samlede udgifter overstiger 100 000 EUR

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90).

- (d) for operationer, der ikke falder ind under litra c), på et offentligt sted at foranstalte mindst én visning i trykt eller elektronisk format (minimumsstørrelse A3) med information om operationen, hvor støtten fra fondene er fremhævet
- (e) for operationer af strategisk betydning og operationer, hvis samlede omkostninger overstiger 10 000 000 EUR, at tilrettelægge et kommunikationsarrangement og inddrage Kommissionen og den ansvarlige forvaltningsmyndighed rettidigt.

For så vidt angår operationer, der støttes under den specifikke målsætning, der er fastsat i ESF+-forordningens artikel 4, stk. 1, litra c), nr. vii), finder dette krav ikke anvendelse.

2. For fonde for mindre projekter skal støttemodtageren sikre, at slutmodtagerne opfylder kravene i stk. 1.

For finansielle instrumenter skal støttemodtageren sikre, at slutmodtagerne opfylder kravene i stk. 1, litra c).

3. Hvis støttemodtageren ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 42 eller nærværende artikels stk. 1 og 2, skal medlemsstaten foretage en finansiell korrektion ved at annullere op til 5 % af støtten fra fondene til den pågældende operation.

AFSNIT V FINANSIEL STØTTE FRA FONDENE

KAPITEL I Former for EU-bidrag

Artikel 46 *Former for EU-bidrag til programmer*

EU-bidragene kan tage form af følgende:

- (a) finansiering, der ikke er knyttet til de pågældende operationers omkostninger, jf. artikel 89, og som baseres på begge eller en af følgende:
 - i) opfyldelse af betingelser
 - ii) opnåelse af resultater
- (b) refusion af støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af støttemodtagere eller den private partner i OPP-operationer og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer
- (c) enhedsomkostninger, jf. artikel 88, som dækker alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er klart identificeret på forhånd med henvisning til et beløb pr. enhed
- (d) faste beløb, jf. artikel 88, som dækker generelt alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er klart identificeret på forhånd
- (e) finansiering efter fast takst, jf. artikel 88, som dækker specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er klart identificeret på forhånd ved anvendelse af en procentsats
- (f) en kombination af de i litra a)-e) omhandlede former.

KAPITEL II

Former for støtte fra medlemsstaterne

Artikel 47 **Støtteformer**

Medlemsstaterne anvender bidraget fra fondene til at yde støtte til støttemodtagere i form af tilskud, finansielle instrumenter eller priser eller en kombination heraf.

AFDELING I **TILSKUDSFORMER**

Artikel 48 **Tilskudsformer**

1. Tilskud fra medlemsstaterne til støttemodtagere kan tage form af følgende:
 - (a) refusion af støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af et støttemodtager eller den private partner i OPP-operationer og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer, herunder naturalydelse og afskrivning
 - (b) enhedsomkostninger
 - (c) faste beløb
 - (d) finansiering efter fast takst
 - (e) en kombination af de former, der er omhandlet i litra a)-d), forudsat at de enkelte former hver især dækker forskellige omkostningskategorier, eller hvis de anvendes til forskellige projekter, der udgør en del af en operation, eller til flere på hinanden følgende faser af en operation.

Hvis de samlede omkostninger til en operation ikke overstiger 200 000 EUR, skal bidrag til støttemodtageren fra EFRU, ESF+, AMIF, FIS og IGFV være i form af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster, undtagen til operationer, hvortil støtten udgør statsstøtte. Hvis der anvendes finansiering efter fast takst, kan kun de omkostningskategorier, som den faste takst er gældende for, refunderes i overensstemmelse med første afsnit, litra a).

Desuden kan ydelser og lønninger, der er udbetalt til deltagere, refunderes i overensstemmelse med første afsnit, litra a).

2. Beløbene for de tilskudsformer, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:
 - (a) en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode baseret på:
 - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndigs vurdering
 - ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere
 - iii) anvendelse af individuelle støtteberettigedes sædvanlige bogføringspraksis
 - (b) et budgetforslag, som er opstillet i hvert konkret tilfælde og forinden er godkendt af det organ, der udvælger operationen, hvis de samlede omkostninger til operationen ikke overstiger 200 000 EUR
 - (c) i overensstemmelse med de regler for anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation

- (d) i overensstemmelse med de regler for anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation
- (e) faste takster og særlige metoder, der er fastsat ved denne forordning eller ved de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 49

Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger i forbindelse med tilskud

Hvis der anvendes en fast takst til dækning af indirekte omkostninger til en operation, skal den baseres på en af følgende:

- (a) en fast takst på op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger; i så fald kræves det ikke, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst
- (b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger; i så fald kræves det ikke, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst
- (c) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, litra a).

Dertil kommer, at hvis en medlemsstat har beregnet en fast takst i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan den faste takst anvendes til en tilsvarende operation med henblik på litra c).

Artikel 50

Direkte personaleomkostninger i forbindelse med tilskud

1. De direkte personaleomkostninger ved en operation kan beregnes som en fast takst på op til 20 % af de direkte omkostninger (uden de direkte personaleomkostninger) uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning, forudsat at de direkte omkostninger ved operationen ikke omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter eller vareindkøbs- eller tjenesteydelseskontrakter, som i værdi overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁴⁶ eller i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁷.

For AMIF, FIS og IGFV er alle omkostninger omfattet af offentlige udbud udelukket fra grundlaget for beregning af den faste takst.

2. Ved bestemmelsen af direkte personaleomkostninger kan en timesats beregnes på en af følgende måder:
 - (a) ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720 timer for fuldtidsmedarbejderes vedkommende eller med den dertil svarende procentdel af 1 720 timer for deltidsmedarbejderes vedkommende
 - (b) ved at dividere de seneste dokumenterede månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger med den pågældende persons månedlige arbejdstid i overensstemmelse med gældende national lovgivning, jf. ansættelseskontrakten.

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

3. Ved anvendelsen af timesatsen beregnet i overensstemmelse med stk. 2 må det samlede timeantal, der angives pr. person for et givent år eller en given måned, ikke overstige det timeantal, hvorpå beregningen af den pågældende timesats var baseret.
4. I mangel af data om de årlige bruttoarbejdskraftomkostninger kan de udledes af de disponible data om dokumenterede bruttoarbejdskraftomkostninger eller af ansættelseskontrakten efter justering for 12 måneder.
5. Personaleomkostninger til medarbejdere, der arbejder med operationen på deltidsbasis, kan beregnes som en fast procentdel af bruttoarbejdskraftomkostningerne svarende til en fast procentdel af arbejdstiden på operationen pr. måned, uden at det er nødvendigt at indføre et særskilt arbejdstidsregistreringssystem. Arbejdsgiveren skal for medarbejderne udfærdige et dokument, der angiver denne faste procentdel.

Artikel 51

Finansiering efter fast takst for andre støtteberettigede omkostninger end direkte personaleomkostninger i forbindelse med tilskud

1. For de resterende støtteberettigede omkostninger til en operation kan der anvendes en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. Det kræves ikke, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst.
2. For så vidt angår operationer, der støttes af AMIF, FIS, IGFV, EFS+ og EFRU, betragtes lønninger og ydelser udbetalt til deltagere som yderligere støtteberettigede omkostninger, der ikke indgår i den faste takst.
3. Den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede faste takst finder ikke anvendelse på personaleomkostninger, der er beregnet på basis af en fast takst som omhandlet i artikel 50, stk. 1.

AFDELING II

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 52

Finansielle instrumenter

1. Forvaltningsmyndighederne kan yde et programbidrag, under et eller flere programmer, til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, som forvaltes af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar, og som bidrager til at opfylde specifikke målsætninger.
2. Støtte til slutmodtagere ydes af finansielle instrumenter kun til nye investeringer, som forventes at være finansielt levedygtige, f.eks. ved at generere indtægter eller besparelser, og som ikke kan finde tilstrækkelig finansiering fra markedskilder.
3. Støtte fra fondene via finansielle instrumenter skal være baseret på en forhåndsvurdering, der udarbejdes under forvaltningsmyndighedens ansvar. Forhåndsvurderingen skal under alle omstændigheder være afsluttet, før forvaltningsmyndigheden beslutter at yde programbidrag til finansielle instrumenter.

Forhåndsvurderingen skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- (a) det foreslåede beløb for programbidrag til et finansielt instrument og den forventede løftestangseffekt

- (b) de foreslåede finansielle produkter, der skal tilbydes, herunder det mulige behov for en differentieret behandling af investorer
- (c) den foreslåede slutmodtagermålgruppe
- (d) det finansielle instruments forventede bidrag til opfyldelsen af specifikke målsætninger.

Forhåndsvurderingen kan tages op til revision eller ajourføres og kan omfatte en del af eller hele medlemsstatens område og kan være baseret på eksisterende eller ajourførte forhåndsvurderinger.

4. Støtte til slutmodtagere kan kombineres med enhver form for EU-bidrag, herunder fra samme fond, og kan dække samme udgiftspost. I så fald anmeldes fondenes støtte via finansielle instrumenter, som er en del af en operation med et finansielt instrument, ikke til Kommissionen vedrørende støtte under en anden form, en anden fond eller et andet EU-instrument.
5. Finansielle instrumenter kan kombineres med supplerende programstøtte i form af tilskud som én enkelt operation med et finansielt instrument inden for en enkelt finansieringsaftale, såfremt begge de to forskellige former for støtte skal leveres af det organ, der gennemfører det finansielle instrument. I så fald finder reglerne for finansielle instrumenter anvendelse på den pågældende samlede operation med et finansielt instrument.
6. I tilfælde af en kombination af støtte i henhold til stk. 4 og 5 skal der føres særskilte optegnelser for hver støttekilde
7. Summen af alle former for kombineret støtte må ikke overstige det samlede beløb for den pågældende udgiftspost. Tilskud må ikke bruges til at tilbagebetale støtte, der er modtaget fra finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter må ikke bruges til at forfinansiere tilskud.

Artikel 53

Gennemførelse af finansielle instrumenter

1. Finansielle instrumenter, som forvaltes af forvaltningsmyndigheden, kan kun yde lån eller garantier. Forvaltningsmyndigheden fastsætter vilkår og betingelser for programbidraget til de finansielle instrumenter i et strategidokument, inkl. alle elementerne i bilag IX.
2. Finansielle instrumenter, som forvaltes under forvaltningsmyndighedens ansvar, kan etableres som begge eller en af følgende:
 - (a) en investering af programmidler i en retlig enheds kapital
 - (b) separate finansieringsblokke eller forvaltningskonti i en institution.

Forvaltningsmyndigheden udvælger det organ, der gennemfører et finansielt instrument.

Hvis det organ, der er udvalgt af forvaltningsmyndigheden, gennemfører en holdingfond, kan dette organ endvidere udvælge andre organer til at gennemføre en særlig fond.
3. Vilkår og betingelser for programbidrag til finansielle instrumenter, der gennemføres i overensstemmelse med stk. 2, fastsættes i finansieringsaftaler mellem:
 - (a) de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører en holdingfond, hvis det er relevant
 - (b) mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden eller, hvor det er relevant, det organ, der gennemfører holdingfonden, og det organ, der gennemfører en særlig fond

Finansieringsaftalerne skal omfatte alle de elementer, der er anført i bilag IX.

4. Forvaltningsmyndighedens finansielle ansvar må ikke overstige det beløb, forvaltningsmyndigheden har indgået forpligtelser for til det finansielle instrument i henhold til de relevante finansieringsaftaler.
5. De organer, der gennemfører de pågældende finansielle instrumenter, eller i forbindelse med garantier, det organ, der yder det underliggende lån, udvælger slutmodtagerne, idet der tages behørigt hensyn til programmets målsætninger og potentialet for investeringens finansielle levedygtighed som begrundet i forretningsplanen eller et tilsvarende dokument. Processen med udvælgelse af slutmodtagere skal være gennemsigtig og begrundet med aktionens karakter og må ikke give anledning til interessekonflikter.
6. Der kan ydes national medfinansiering af et program enten af forvaltningsmyndigheden eller på holdingfondenes niveau eller på særlige fondes niveau eller på niveauet for investeringer i slutmodtagere i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Hvis den nationale medfinansiering ydes på niveauet for investeringer i slutmodtagere, skal de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, opbevare dokumentation for, at de underliggende udgifter er støtteberettigede.
7. Forvaltningsmyndigheden skal, i forbindelse med forvaltningen af det finansielle instrument i henhold til stk. 2, eller det organ, der gennemfører det finansielle instrument, i forbindelse med forvaltningen af det finansielle instrument i henhold til stk. 3, føre særskilte regnskaber eller opretholde en regnskabskode pr. prioritet og pr. regionskategori for hvert programbidrag og, separat, for de midler, der er omhandlet i henholdsvis artikel 54 og 56.

Artikel 54

Renter og anden indtjening, der genereres af støtte fra fondene til finansielle instrumenter

1. Støtte fra fondene, der er betalt til finansielle instrumenter, skal placeres på rentebærende konti i finansieringsinstitutioner, der er hjemmehørende i medlemsstaterne, og skal forvaltes i overensstemmelse med en aktiv likviditetsstyring og forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Renter og anden indtjening, der kan henføres til støtte fra fondene betalt til finansielle instrumenter, skal anvendes ifølge samme målsætning(er) som den oprindelige støtte fra fondene enten inden for samme finansielle instrument eller, efter afviklingen af det finansielle instrument, til andre finansielle instrumenter eller andre former for støtte, indtil udløbet af perioden for støtteberettigelse.
3. Renter og anden indtjening, der er omhandlet i stk. 2, og som ikke anvendes i overensstemmelse med stk. 2, skal fratrækkes de støtteberettigede udgifter.

Artikel 55

Differentieret behandling af investorer

1. Støtte fra fondene til finansielle instrumenter, der er investeret i slutmodtagere, samt enhver form for indtægter, der genereres af disse investeringer, og som kan henføres til støtten fra fondene, kan anvendes til differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip gennem en hensigtsmæssig deling af risiko og fortjeneste.
2. Omfanget af en sådan differentieret behandling må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe incitamenter til at tiltrække private midler, som fastslået enten ved en udbudsprocedure eller ved en uafhængig vurdering.

Artikel 56

Genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra fondene

1. Midler, der inden slutningen af støtteberettigelsesperioden tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer i slutmodtagere eller fra frigørelsen af midler afsat i henhold til garantikontrakter, herunder tilbagebetaling af kapital og enhver form for genererede indtægter, der kan henføres til støtten fra fondene, skal genanvendes i samme eller andre finansielle instrumenter til yderligere investeringer i slutmodtagere under de samme specifikke målsætninger og til eventuelle forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er knyttet til sådanne yderligere investeringer.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de midler, der er omhandlet i stk. 1, og som tilbagebetales til finansielle instrumenter inden for en periode på mindst otte år efter støtteberettigelsesperiodens ophør, genanvendes i overensstemmelse med de politiske målsætninger for det eller de programmer, under hvilke de blev etableret, enten inden for samme finansielle instrument eller, når disse midler ikke længere findes i det finansielle instrument, inden for andre finansielle instrumenter eller i forbindelse med andre former for støtte.

KAPITEL III

Regler for støtteberettigelse

Artikel 57

Støtteberettigelse

1. Udgifter støtteberettigelse bestemmes på grundlag af nationale regler, medmindre der er fastsat specifikke regler i eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke forordninger.
2. Udgifter er berettigede til støtte fra fondene, hvis de er afholdt af en støttemodtager eller den private partner i en OPP-operation og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december 2029.
For omkostninger, som refunderes i henhold til artikel 48, stk. 1, litra b) og c), skal de aktioner, som udgør grundlaget for refusionen, gennemføres mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december 2029.
3. For EFRU skal udgifter i tilknytning til operationer, der omfatter mere end én regionskategori, jf. artikel 102, stk. 2, i en og samme medlemsstat, tildeles til de pågældende regionskategorier på et pro rata-grundlag baseret på objektive kriterier.
For ESF+ skal udgifter til operationer bidrage til opfyldelsen af programmets specifikke målsætninger.
4. En operation kan helt eller delvis gennemføres uden for en medlemsstat, og også uden for Unionen, forudsat at operationen bidrager til opfyldelsen af programmets målsætninger.
5. For tilskud i de former, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra b), c) og d), skal de udgifter, som er berettigede til et bidrag fra fondene, være lig med de beløb, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2.
6. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte fra fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte under programmet er indgivet til forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget.

7. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en programændring, er støtteberettigede fra datoen for indgivelsen af den tilsvarende anmodning til Kommissionen.
- For EFRU og Samhørighedsfonden er dette tilfældet, når en ny interventionstype, der er omhandlet i tabel 1 i bilag I, eller, for AMIF, FIS og IGFV, i de fondsspecifikke forordninger, indsættes i programmet.
- Hvis et program ændres, for at der kan reageres på naturkatastrofer, kan det fastsættes i programmet, at støtteberettigelsen af udgifter vedrørende et sådan ændring starter fra den dato, hvor naturkatastrofen fandt sted.
8. Hvis der godkendes et nyt program i forbindelse med midtvejsgennemgangen, jf. artikel 14, er udgifterne støtteberettigede fra datoen for indgivelsen af den tilsvarende anmodning til Kommissionen.
9. En operation kan modtage støtte fra en eller flere fonde eller fra et eller flere programmer og fra andre EU-instrumenter. I sådanne tilfælde må udgifter, der er angivet i en betalingsanmodning vedrørende en af fondene, ikke angives for begge eller en af følgende:

- (a) støtte fra en anden fond eller et andet EU-instrument
- (b) støtte fra samme fond under et andet program.

Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsanmodning til en fond, kan beregnes pro rata for hver fond og for det eller de berørte programmer i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

Artikel 58

Ikke-støtteberettigede omkostninger

1. Følgende omkostninger er ikke berettigede til bidrag fra fondene:
- (a) renter af gæld med undtagelse af tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer
 - (b) køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning; for forladte grunde og tidligere industrigrunde med bygninger hæves denne grænse til 15 %; for garantier gælder disse procentdele for det underliggende lån
 - (c) merværdiafgift ("moms"), undtagen for operationer, hvortil de samlede omkostninger er på under 5 000 000 EUR.

Med henblik på litra b) gælder grænserne ikke for operationer, der vedrører miljøbevaring.

2. I de fondsspecifikke forordninger kan der fastsættes supplerende omkostninger, der ikke berettigede til bidrag fra den enkelte fond.

Artikel 59

Operationernes varighed

1. Medlemsstaten tilbagebetaler bidraget fra fondene, til en operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktive investeringer, hvis operationen i de første fem år efter den endelige betaling til støttemodtageren eller inden den frist, der er fastsat i statsstøttereglerne, hvis det er relevant, udsættes for et af følgende forhold:
- (a) ophør eller flytning af en produktionsaktivitet

- (b) en ændring i ejendomsretten til et infrastrukturelement, som giver en virksomhed eller et offentligt organ en uretmæssig fordel
- (c) en væsentlig ændring, der berører dens art, mål eller gennemførelsesvilkår, som ville føre til underminering af operationens oprindelige mål.

Medlemsstaten kan reducere den frist, der er fastsat i første afsnit, til tre år i tilfælde af opretholdelse af investeringer foretaget eller stillinger oprettet af SMV'er.

- 2. Operationer, der støttes af ESF+, skal kun tilbagebetale støtten fra ESF+, hvis de er underlagt en forpligtelse til opretholdelse af investeringer i henhold til statsstøttere reglerne.
- 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

Artikel 60

Flytning

- 1. Udgifter til flytning, som defineret i artikel 2, nr. 26), er ikke berettigede til bidrag fra fondene.
- 2. Hvis et bidrag fra fondene udgør statsstøtte, skal forvaltningsmyndigheden sikre sig, at bidraget ikke støtter flytning i overensstemmelse med artikel 14, stk. 16, i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014.

Artikel 61

Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud

- 1. Naturalydelser i form af levering af bygge- og anlægsarbejder, varer, tjenesteydelser og jord og fast ejendom, for hvilke der ikke er foretaget kontantbetalinger dokumenteret ved fakturaer eller dokumenter med en tilsvarende bevisværdi, kan være støtteberettigede, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) den offentlige støtte, der er betalt til en operation, som omfatter naturalydelser, må ikke overstige de samlede støtteberettigede udgifter, eksklusive bidrag i form af naturalydelser ved afslutningen af operationen
 - (b) værdien af naturalydelser må ikke overstige de omkostninger, der normalt accepteres på det pågældende marked
 - (c) værdien og leveringen af naturalydelserne skal kunne vurderes og verificeres af en uafhængig instans
 - (d) drejer det sig om tilvejebringelse af jord eller fast ejendom, kan der med henblik på en lejekontrakt foretages en betaling af et nominelt beløb pr. år, som ikke må overstige én enkelt enhed af medlemsstatens valuta
 - (e) drejer det sig om naturalydelser i form af ulønnet arbejde, skal værdien af det pågældende arbejde fastlægges under hensyntagen til verificeret tidsforbrug og vederlagssatsen for tilsvarende lønnet arbejde.

Værdien af jorden eller den faste ejendom omhandlet i nærværende artikels første afsnit, litra d), skal attesteres af en uafhængig, kvalificeret ekspert eller et behørigt bemyndiget offentligt organ, og den må ikke overstige den grænse, der er fastsat i artikel 58, stk. 1, litra b).

- 2. Afskrivningsomkostninger, for hvilke der ikke er foretaget betalinger godtgjort ved fakturaer, kan betragtes som støtteberettigede, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- (a) Programmets regler om støtteberettigelse giver mulighed for det.
- (b) Udgifterne skal dokumenteres ved hjælp af bilag med bevisværdi svarende til fakturaer for støtteberettigede omkostninger, hvis de pågældende omkostninger blev refunderet i den form, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a).
- (c) Omkostningerne vedrører udelukkende operationens støtteperiode.
- (d) Offentlige tilskud har ikke bidraget til erhvervelsen af de afskrevne aktiver.

Artikel 62

Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med finansielle instrumenter

1. Ved støtteberettigede udgifter til et finansielt instrument forstås programbidragets samlede beløb, der er betalt til eller, for garantiers vedkommende, afsat i henhold til garantikontrakter, af det finansielle instrument inden for den støtteberettigede periode, hvis dette beløb svarer til:
 - (a) betalinger til slutmodtagere i tilfælde af lån, egenkapitalinvesteringer og kvasiegenkapitalinvesteringer
 - (b) midler afsat i henhold til garantikontrakter, hvad enten de er udestående eller allerede er udløbet, som har til formål at imødekomme eventuel garantiudnyttelse i forbindelse med tab, som er beregnet på grundlag af et multiplikatorforhold, der omfatter et samlet beløb for underliggende udbetalte nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer i slutmodtagere
 - (c) betalinger til eller til fordel for slutmodtagere, hvis finansielle instrumenter kombineres med andre EU-bidrag i en operation som i en samlet operation med et finansielt instrument, jf. artikel 52, stk. 5
 - (d) betaling af forvaltningsgebyrer og refusion af forvaltningsomkostninger afholdt af de organer, der gennemfører det finansielle instrument.
2. Med henblik på stk. 1, litra b), fastlægges multiplikatorforholdet i en forsigtig forudgående risikovurdering og aftales i den relevante finansieringsaftale. Multiplikatorforholdet kan ændres, hvis det er begrundet i efterfølgende forandringer i markedsvilkårene. En sådan ændring har ikke tilbagevirkende kraft.
3. Med henblik på stk. 1, litra d), skal forvaltningsgebyrer være baseret på performance. Hvis organer, der gennemfører en holdingfond og/eller særlige fonde i henhold til artikel 53, stk. 3, udvælges via en direkte tildeling af kontrakter, gælder der for størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der betales til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, en tærskel på op til 5 % af de samlede programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer eller afsat i henhold til garantikontrakter.
 Denne tærskel gælder ikke, hvis udvælgelsen af organer, der gennemfører finansielle instrumenter, foretages via et konkurrencebaseret udbud i overensstemmelse med gældende ret, og det konkurrencebaserede udbud viser, at der er behov for højere forvaltningsomkostninger og -gebyrer.
4. Hvis stiftelsesomkostningerne eller en del heraf opkræves af slutmodtagere, må de ikke angives som støtteberettigede udgifter.
5. De støtteberettigede udgifter, der anmeldes i henhold til stk. 1, må ikke overstige summen af den samlede støtte fra fondene, der er betalt i henhold til samme stykke, og den modsvarende nationale medfinansiering.

AFSNIT VI
FORVALTNING OG KONTROL

KAPITEL I
Generelle regler for forvaltning og kontrol

Artikel 63

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne skal råde over forvaltnings- og kontrolsystemer for deres programmer i overensstemmelse med dette afsnit og sikre, at de fungerer i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning og de centrale krav, der er anført i bilag X.
2. Medlemsstaterne sikrer lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i de regnskaber, der indsendes til Kommissionen, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder, herunder svig, og rapportere herom.
3. Medlemsstaterne træffer efter anmodning fra Kommissionen de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, samt lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, som indsendes til Kommissionen. Hvis denne foranstaltning er en revision, kan Kommissionens embedsmænd eller deres bemyndigede repræsentanter deltage.
4. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet og af data om indikatorer.
5. Medlemsstaterne skal råde over systemer og procedurer, der sikrer, at alle dokumenter, som er nødvendige for revisionssporet, jf. bilag XI, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 76.
6. Medlemsstaterne skal etablere ordninger, der sikrer effektiv behandling af klager vedrørende fondene. De skal efter anmodning fra Kommissionen undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres programmer, og skal informere Kommissionen om resultaterne af undersøgelserne.

Med henblik på denne artikel omfatter klager tvister mellem potentielle og udvalgte støttemodtagere med hensyn til den foreslåede eller udvalgte operation og tvister med tredjepart om gennemførelsen af programmet eller operationer under programmet, uafhængigt af adgang til domstolsprøvelser i henhold til national ret.

7. Medlemsstaterne sikrer, at alle udvekslinger af oplysninger mellem støttemodtagere og programmyndighederne foretages ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer i overensstemmelse med bilag XII.

For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, finder første afsnit anvendelse fra den 1. januar 2023.

Første afsnit finder ikke anvendelse på programmer i henhold til ESF+-forordningens artikel [4, stk. 1, litra c), nr. vii),].

8. Medlemsstaterne sikrer, at alle officielle udvekslinger af oplysninger med Kommissionen foretages ved hjælp af et elektronisk dataudvekslingssystem i overensstemmelse med bilag XIII.
9. De enkelte medlemsstater udarbejder efter godkendelsen af programmet og senest på tidspunktet for indgivelse af den endelige betalingsanmodning for det første regnskabsår, dog

senest den 30. juni 2023, en beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemet i overensstemmelse med modellen i bilag XIV. Den skal holde denne beskrivelse opdateret for at tage højde for eventuelle senere ændringer.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 107 for at supplere nærværende artikels stk. 2 ved at fastsætte kriterierne for at fastslå, hvilke sager om uregelmæssighed der skal indberettes, og hvilke data der skal oplyses.
11. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt efter rådgivningsproceduren i artikel 109, stk. 2, med henblik på at fastsætte de format, der skal anvendes til indberetning af uregelmæssigheder.

Artikel 64

Kommissionens beføjelser og ansvarsområder

1. Kommissionen forvisser sig om, at medlemsstaterne har forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med denne forordning, og at disse systemer fungerer effektivt under gennemførelsen af programmerne. Kommissionen udarbejder en revisionsstrategi og revisionsplan, som skal baseres på en risikovurdering.
Kommissionen og revisionsmyndighederne samordner deres revisionsplaner.
2. Kommissionens revisioner foretages op til tre kalenderår efter godkendelsen af de regnskaber, som indeholder de pågældende udgifter. Denne frist finder ikke anvendelse på operationer, hvor der er mistanke om svig.
3. Med henblik på deres revisioner skal Kommissionens embedsmænd eller deres bemyndigede repræsentanter have adgang til alle nødvendige fortegnelser, dokumenter og metadata, uanset hvilket medium de er lagret på, vedrørende operationer, der støttes af fondene, eller vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne, og de skal modtage kopi i det særlige format, der anmodes om.
4. For revisioner på stedet gælder desuden følgende:
 - (a) Kommissionen giver mindst 12 arbejdsdages varsel om revisionen til den kompetente programmyndighed, undtagen i hastende tilfælde. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner.
 - (b) Hvis visse handlinger i henhold til nationale bestemmelser er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget ved national lovgivning, skal Kommissionens embedsmænd og bemyndigede repræsentanter dog have adgang til de oplysninger, der tilvejebringes således, uden at tilsidesætte nationale domstoles kompetencer og under fuld overholdelse af de berørte retssubjekters grundlæggende rettigheder.
 - (c) Kommissionen fremsender de foreløbige revisionsresultater, på mindst et af EU's officielle sprog, til den kompetente myndighed i medlemsstaten senest 3 måneder efter den sidste revisionsdag.
 - (d) Kommissionen fremsender revisionsrapporten, på mindst et af EU's officielle sprog, senest 3 måneder efter at have modtaget et komplet svar fra den kompetente myndighed i medlemsstaten om de foreløbige revisionsresultater.

Kommissionen kan forlænge de frister, der er fastsat i litra c) og d), med yderligere tre måneder.

Artikel 65
Programmyndigheder

1. Med henblik på anvendelsen af finansforordningens artikel [63, stk. 3] udpeger medlemsstaten for hvert program en forvaltningsmyndighed og en revisionsmyndighed. Hvis en medlemsstat gør brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 66, stk. 2, udpeges det pågældende organ som en programmyndighed. Samme myndighed kan have ansvar for flere programmer.
2. Revisionsmyndigheden skal være en offentlig myndighed, der fungerer uafhængigt af de reviderede enheder.
3. Forvaltningsmyndigheden kan udpege et eller flere bemyndigede organer til at udføre bestemte opgaver under sit ansvar. Ordninger mellem forvaltningsmyndigheden og de bemyndigede organer registreres skriftligt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for sådanne myndigheder overholdes.
5. Det organ, der gennemfører programsamfinansieringen som omhandlet i artikel [11] i forordning (EU) (...) [Horisont Europa-deltagelsesreglerne] udpeges til bemyndiget organ af det pågældende programs forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med stk. 3.

KAPITEL II
Standardsystemer til forvaltning og kontrol

Artikel 66
Forvaltningsmyndighedens funktioner

1. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning af programmet med henblik på at opfylde programmets målsætninger. Den har navnlig følgende funktioner:
 - (a) udvælge operationer, jf. artikel 67
 - (b) varetage programforvaltningsopgaver, jf. artikel 68
 - (c) støtte overvågningsudvalgets arbejde, jf. artikel 69
 - (d) føre tilsyn med bemyndigede organer
 - (e) i et elektronisk system registrere og lagre de data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiell forvaltning, verificeringer og revisioner, samt garantere dataenes sikkerhed, integritet og fortrolighed og autentificering af brugerne.
2. Medlemsstaten kan lade forvaltningsmyndigheden eller et andet organ varetage regnskabsfunktionen som omhandlet i artikel 70.
3. For programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, varetages regnskabsfunktionen af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.
4. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt efter rådgivningsproceduren i artikel 109, stk. 2, for at sikre ensartede betingelser for de elektroniske data, der skal registreres og lagres, jf. stk. 1, litra e). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 109, stk. 2.

Forvaltningsmyndighedens udvælgelse af operationer

1. Med henblik på udvælgelsen af operationer skal forvaltningsmyndigheden opstille og anvende kriterier og procedurer, der er ikke-diskriminerende, gennemsigtige, sikrer ligestilling mellem kønnene og tager hensyn til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om bæredygtig udvikling og til Unionens politik på miljøområdet i overensstemmelse med artikel 11 og 191, stk. 1, i TEUF.

Kriterierne og procedurerne skal sikre prioriteringen af de operationer, der skal udvælgelse, med henblik på at maksimere bidraget fra EU-midlerne til opfyldelsen af programmets målsætninger.

2. Efter anmodning fra Kommissionen skal forvaltningsmyndigheden rådføre sig med Kommissionen og tage dens bemærkninger i betragtning før den første fremlæggelse af udvælgelseskriterier for overvågningsudvalget og før eventuelle efterfølgende ændringer af disse kriterier.
3. Ved udvælgelsen af operationer skal forvaltningsmyndigheden:
 - (a) sikre, at de udvalgte operationer er i overensstemmelse med programmet og yder et effektivt bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger
 - (b) sikre, at de udvalgte operationer er i tråd med de tilsvarende strategier for opfyldelsen af grundforudsætninger
 - (c) sikre, at de udvalgte operationer frembyder det optimale forhold mellem støttebeløbet, de gennemførte aktiviteter og de målsætninger, der opfyldes
 - (d) verificere, at støttemodtageren har de nødvendige finansielle midler og mekanismer til at dække omkostningerne til drift og vedligeholdelse
 - (e) sikre, at de udvalgte operationer, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁴⁸, er genstand for en vurdering af virkningerne på miljøet eller en screeningprocedure på grundlag af kravene i nævnte direktiv som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU⁴⁹
 - (f) verificere, at hvis operationerne er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en finansieringsanmodning, er gældende ret blevet overholdt
 - (g) sikre, at de udvalgte operationer falder ind under anvendelsesområdet for den pågældende fond og henregnes til en interventionstype eller, for EHFF's vedkommende, et støtteområde
 - (h) sikre, at operationer ikke omfatter aktiviteter, der indgik i en operation, der var genstand for flytning i overensstemmelse med artikel 60, eller som ville udgøre en overførsel af en produktionsaktivitet i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a).
 - (i) sikre, at de udvalgte operationer ikke påvirkes af en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse i henhold til artikel 258 i TEUF, der rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter eller operationers performance

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 124 af 25.4.2014, s. 1).

- (j) sikre klimasikring af investeringer i infrastruktur med en forventet levetid på mindst fem år.
4. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at støttemodtageren får et dokument, der fastlægger alle støttebetingelserne for hver enkelt operation, herunder specifikke krav vedrørende de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres, finansieringsplanen, fristen for udførelsen og, hvis det er relevant, den metode, der skal anvendes til at bestemme operationens omkostninger, og betingelserne for betaling af tilskuddet.
5. For operationer, der har modtaget et kvalitetsmærke (Seal of Excellence), eller som er udvalgt under programsamfinansieringen under Horisont Europa, kan forvaltningsmyndigheden beslutte at yde støtte direkte fra EFRU eller ESF+, forudsat at sådanne foranstaltninger er i overensstemmelse med programmets målsætninger.
- Medfinansieringssatsen for det instrument, der giver kvalitetsmærket "Seal of Excellence", eller programsamfinansieringen, finder anvendelse og skal være angivet i det dokument, der er omhandlet i stk. 4.
6. Når forvaltningsmyndigheden udvælger en operation af strategisk betydning, underretter den straks Kommissionen og fremlægger alle relevante oplysninger til Kommissionen om denne operation.

Artikel 68

Forvaltningsmyndighedens programforvaltning

1. Forvaltningsmyndigheden skal:
- (a) foretage forvaltningsverificeringer for at verificere, at medfinansierede varer og tjenesteydelser er blevet leveret, og at operationen er i overensstemmelse med gældende ret, programmet og betingelserne for støtte til operationen, og
 - i) hvis omkostningerne skal refunderes i henhold til artikel 48, stk. 1, litra a), at det udgiftsbeløb, som støttemodtagerne har anmeldt i forbindelse med disse omkostninger, er betalt, og at støttemodtagerne fører særskilte regnskaber for alle transaktioner i forbindelse med operationen
 - ii) hvis omkostningerne skal refunderes i henhold til artikel 48, stk. 1, litra b), c) og d), at betingelserne for udgiftsrefusion til støttemodtagerne er opfyldt
 - (b) forudsat at der er midler til rådighed, sikre, at en støttemodtager modtager det skyldige beløb fuldt ud, og senest 90 dage efter at støttemodtageren har indgivet betalingsanmodningen
 - (c) have indført effektive og proportionale foranstaltninger og procedurer til bekæmpelse af svig under hensyntagen til de identificerede risici
 - (d) forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder
 - (e) bekræfte, at de udgifter, der er opført i regnskaberne, er lovlige og formelt rigtige
 - (f) udarbejde forvaltningserklæringen i overensstemmelse med modellen i bilag XV
 - (g) fremlægge skøn over de forventede beløb for betalingsanmodninger, der indgives for det aktuelle og de efterfølgende kalenderår, senest den 31. januar og 31. juli, jf. bilag VII.

For så vidt angår første afsnit, litra b), foretages der ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbene til støttemodtagerne.

For OPP-operationers vedkommende foretager forvaltningsmyndigheden betalinger til en spærret konto, der er oprettet til dette formål i støttemodtagerens navn til brug i overensstemmelse med OPP-aftalen.

2. Forvaltningsverificeringer, jf. stk. 1, litra a), skal være risikobaseret og stå i et rimeligt forhold til de identificerede risici som fastlagt i en risikostyringsstrategi.

Forvaltningsverificeringer omfatter bl.a. administrativ verificering af støttemodtageres betalingsanmodninger og verificering på stedet af operationer. Den skal senest gennemføres inden udarbejdelsen af regnskaberne, jf. artikel 92.

3. Hvis forvaltningsmyndigheden også er støttemodtager inden for programmet, skal ordninger vedrørende forvaltningsverificeringer sikre adskillelse af funktioner.
4. Uanset stk. 2 kan der i ETS-forordningen fastsættes særlige regler om forvaltningsverificeringer vedrørende Interreg-programmer

Artikel 69

Støtte fra forvaltningsmyndigheden til overvågningsudvalgets arbejde

Forvaltningsmyndigheden skal:

- (a) i god tid give overvågningsudvalget alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan varetage sine opgaver
- (b) sikre opfølgning af overvågningsudvalgets beslutninger og henstillinger.

Artikel 70

Regnskabsfunktionen

1. Regnskabsfunktionen omfatter af følgende opgaver:
 - (a) udarbejdelse og indgivelse af betalingsanmodninger til Kommissionen, jf. artikel 85 og 86
 - (b) udarbejdelse af regnskaber, jf. artikel 92, og opbevaring af fortegnelser over alle regnskabslementer i et elektronisk system
 - (c) omregning af de udgiftsbeløb, der er afholdt i en anden valuta, til euro ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselskurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i regnskabssystemet af det organ, der har ansvaret for at udføre de opgaver, der er fastsat i denne artikel.
2. Regnskabsfunktionen omfatter ikke verificeringer på støttemodtagerniveau.
3. Uanset stk. 1, litra c), kan der i ETS-forordningen fastsættes en anden metode til at omregne de udgiftsbeløb, der er afholdt i en anden valuta, til euro.

Artikel 71

Revisionsmyndighedens funktioner

1. Revisionsmyndigheden er ansvarlig for at udføre systemrevisioner, revisioner af operationer og revisioner af regnskaber med henblik på på uafhængig vis at give Kommissionen sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og at udgifterne i de regnskaber, der indgives til Kommissionen, er lovlige og formelt rigtige.
2. Revisionsarbejdet skal udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

3. Revisionsmyndigheden bør udarbejde følgende og forelægge dem for Kommissionen:
- (a) en årlig revisionserklæring, jf. finansforordningens artikel [63, stk. 7], ved anvendelse af modellen i bilag XVI og baseret på alt udført revisionsarbejde, idet følgende særskilte komponenter skal være omfattet:
 - i) regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed
 - ii) lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i de regnskaber, der indgives til Kommissionen
 - iii) angivelse af, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt.
 - (b) en årlig kontrolrapport, der opfylder kravene i finansforordningens artikel [63, stk. 5, litra b)], i overensstemmelse med modellen i bilag XVII, med bl.a., for at understøtte revisionserklæringen omhandlet i litra a) og med et sammendrag af de konstaterede forhold, en analyse af arten og omfanget af fejl og mangler i systemerne samt de foreslåede og gennemførte korrigerende foranstaltninger, den deraf følgende samlede fejlprocent og restfejlprocenten for de udgifter, der er opført i de regnskaber, der er indgivet til Kommissionen.
4. For programmer, der er samlet med henblik på revisioner af operationer, jf. artikel 73, stk. 2, kan de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 3, litra b), samles i én enkelt rapport.
- Hvis revisionsmyndigheden anvender denne mulighed for programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, skal de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 3, litra b), indberettes pr. fond.
5. Revisionsmyndigheden tilsender Kommissionen systemrevisionsrapporter, så snart den kontradiktoriske procedure med de pågældende reviderede enheder er afsluttet.
6. Kommissionen og revisionsmyndighederne mødes regelmæssigt, mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for at gennemgå revisionsstrategien, den årlige kontrolrapport, revisionserklæringen og deres revisionsplaner og -metoder og for at udveksle synspunkter om spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Artikel 72

Revisionsstrategi

1. Revisionsmyndigheden udarbejder en revisionsstrategi baseret på en risikovurdering, idet der tages hensyn til den beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne, som omhandlet i artikel 63, stk. 9, som omfatter systemrevisioner og revisioner af operationer. Revisionsstrategien skal omfatte systemrevisioner af nyligt udpegede forvaltningsmyndigheder og myndigheder, der er ansvarlige for regnskabsfunktionen, senest ni måneder efter det første år de har fungeret. Revisionsstrategien skal udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag XVIII og ajourføres hvert år efter den første årlige kontrolrapport og revisionserklæring, der er fremsendt til Kommissionen. Den kan omfatte et eller flere programmer.
2. Revisionsstrategien forelægges for Kommissionen efter anmodning.

Artikel 73

Revision af operationer

1. Revisionen af operationer skal omfatte udgifter anmeldt til Kommissionen i regnskabsåret på grundlag af en stikprøve. Stikprøven skal være repræsentativ og baseret på statistiske metoder til udvælgelse af stikprøver.

2. Hvis populationen består af mindre end 300 stikprøveenheder, kan der anvendes en ikke-statistisk metode til udvælgelse af stikprøver efter revisionsmyndighedens professionelle skøn. I sådanne tilfælde skal stikprøvens størrelse være tilstrækkelig til at give revisionsmyndigheden mulighed for at udarbejde en gyldig revisionserklæring. Den ikke-statistiske metode til udvælgelse af stikprøver skal omfatte mindst 10 % af stikprøveenhederne i populationen i regnskabsåret, og stikprøverne skal være udvalgt tilfældigt.

Den statistiske stikprøve kan omfatte et eller flere programmer, der modtager støtte fra EFRU, Samhørighedsfonden og ESF+ og, ved anvendelse af stratificering, hvis det er relevant, en eller flere programmeringsperioder efter revisionsmyndighedens professionelle skøn.

Stikprøven af operationer, som støttes af AMIF, FIS, IGFV og EHFF, skal omfatte operationer, der modtager støtte fra hver fond særskilt.

3. Revisioner af operationer omfatter kun verificering på stedet af den fysiske gennemførelse af operationen, hvis den pågældende operationstype kræver det.

Der kan i ESF+-forordningen fastsættes særlige bestemmelser om programmer i henhold til ESF+-forordningens artikel [4, stk. 1, litra c), nr. vii)].

4. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 107 at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne artikel ved at fastsætte standardiserede stikprøvemetodologier og -metoder med henblik på at dække et eller flere programmeringsperioder.

Artikel 74

Ordninger med én enkelt revision

1. Når Kommissionen og revisionsmyndighederne foretager revisioner, skal de tage hensyn til princippet om én enkelt revision og proportionalitetsprincippet i forhold til risikoniveauet for EU-budgettet. De skal undgå overlapning af revisioner af de samme udgifter anmeldt til Kommissionen med det formål at minimere omkostningerne til forvaltningsverificeringer og -revisioner og den administrative byrde for støttemodtagerne.

Kommissionen og revisionsmyndighederne skal i første omgang anvende alle de oplysninger og registre, der findes i det elektroniske system, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e), herunder resultaterne af forvaltningsverificeringer, og kun anmode om og indhente yderligere dokumenter og revisionsbevis fra støttemodtagerne, hvis dette, baseret på deres professionelle skøn, er påkrævet for at støtte robuste revisionskonklusioner.

2. For programmer, for hvilke Kommissionen konkluderer, at revisionsmyndighedens erklæring er pålidelig, og den pågældende medlemsstat deltager i det forstærkede samarbejde om Den Europæiske Anklagemyndighed, begrænses Kommissionens egne revisioner til revision af revisionsmyndighedens arbejde.

3. Operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 400 000 EUR for EFRU's og Samhørighedsfondens vedkommende, 300 000 EUR for ESF+'s vedkommende eller 200 000 EUR for EHFF's, AMIF's, FIS' og IGFV's vedkommende, må ikke underkastes mere end én revision af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen forud for indgivelsen af de regnskaber, som indeholder de samlede udgifter til den fuldførte operation.

Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af revisionsmyndigheden og Kommissionen forud for indgivelsen af de regnskaber, som indeholder de samlede udgifter til den fuldførte operation. Operationer må ikke underkastes en revision af Kommissionen eller revisionsmyndigheden i et givent år, hvis Revisionsretten

allerede har foretaget en revision i det pågældende år, forudsat at resultaterne af Revisionsrettens revision, kan anvendes af revisionsmyndigheden eller Kommissionen til at varetage deres respektive opgaver.

4. Uanset stk. 3 kan enhver operation underkastes mere end én revision, hvis revisionsmyndigheden ud fra sit professionelle skøn konkluderer, at det ikke er muligt at udarbejde en gyldig revisionserklæring.
5. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis:
 - (a) der er en specifik risiko for uregelmæssigheder eller tegn på svig
 - (b) der er behov for at gentage revisionsmyndighedens arbejde for at opnå sikkerhed for, at det fungerer effektivt
 - (c) der er dokumentation for en alvorlig mangel i revisionsmyndighedens arbejde.

Artikel 75

Forvaltningsverificeringer og revisioner af finansielle instrumenter

1. Forvaltningsmyndigheden foretager kun forvaltningsverificeringer på stedet, jf. artikel 68, stk. 1, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån.
2. Forvaltningsmyndigheden må ikke foretage verificeringer på stedet vedrørende Den Europæiske Investeringsbank (EIB) eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær.

EIB eller andre finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal imidlertid fremlægge kontrolrapporter for den udpegede myndighed til støtte for betalingsanmodningerne.
3. Revisionsmyndigheden foretager systemrevisioner og revisioner af operationer, jf. artikel 71, 73 eller 77, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån.
4. Revisionsmyndigheden må ikke foretage revisioner vedrørende EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, angående finansielle instrumenter, der gennemføres af dem.

EIB eller andre finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal imidlertid for Kommissionen og revisionsmyndigheden fremlægge en årlig revisionsrapport, der udarbejdet af deres eksterne revisorer, ved udgangen af hvert kalenderår. Rapporten skal omfatte de elementer, der er angivet i bilag XVII.
5. EIB eller andre internationale finansielle institutioner skal give programmyndighederne alle de dokumenter, der er nødvendige for at de kan opfylde deres forpligtelser.

Artikel 76

Adgang til dokumenter

1. Uden at dette tilsidesætter statsstøttere reglerne, sikrer forvaltningsmyndigheden, at alle bilag i tilknytning til en operation, der støttes af fondene, opbevares på et passende niveau i fem år regnet fra den 31. december i det år, hvor den sidste betaling fra forvaltningsmyndigheden til støttemodtageren er foretaget.
2. Denne periode afbrydes, hvis der indledes søgsmål, eller hvis Kommissionen fremsætter anmodning herom.

KAPITEL III

Tillid til nationale forvaltningssystemer

Artikel 77

Forstærkede, proportionale ordninger

Medlemsstaten kan anvende følgende forstærkede, proportionale ordninger for et programs forvaltnings- og kontrolsystem, forudsat at betingelserne i artikel 78 er opfyldt:

- (a) uanset artikel 68, stk. 1, litra a), og artikel 68, stk. 2, kan forvaltningsmyndigheden nøjes med at anvende nationale procedurer til at foretage forvaltningsverificeringer
- (b) uanset artikel 73, stk. 1 og 3, kan revisionsmyndigheden begrænse sin revisionsaktivitet til en statistisk stikprøve på 30 stikprøveenheder for det pågældende program eller den pågældende gruppe af programmer
- (c) Kommissionen skal begrænse sine egne revisioner til en revision af revisionsmyndighedens arbejde gennem en gentagelse kun på dens niveau, medmindre de tilgængelige oplysninger peger på en alvorlig mangel i revisionsmyndighedens arbejde.

Hvad angår litra b), kan revisionsmyndigheden, hvis populationen består af færre end 300 stikprøveenheder, anvende en ikke-statistisk metode til udvælgelse af stikprøver, jf. artikel 73, stk. 2.

Artikel 78

Betingelser for anvendelse af forstærkede, proportionale ordninger

1. Medlemsstaten kan anvende de forstærkede, proportionale ordninger, jf. artikel 77, på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af programmeringsperioden, hvis Kommissionen i sine offentliggjorte årlige aktivitetsrapporter for de sidste to år forud for en medlemsstats beslutning om at anvende bestemmelserne i nærværende artikel, har bekræftet, at programmets forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, og at den samlede fejlprocent for hvert år er under 2 %. Ved vurderingen af, om programmets forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, skal Kommissionen tage hensyn til den pågældende medlemsstats deltagelse i det forstærkede samarbejde om Den Europæiske Anklagemyndighed.

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af denne mulighed, underretter den Kommissionen om anvendelsen af de forholdsmæssige ordninger, jf. artikel 77, og ordningerne anvendes fra begyndelsen af det efterfølgende regnskabsår.
2. Ved begyndelsen af programmeringsperioden kan medlemsstaten anvende de ordninger, der er omhandlet i artikel 77, forudsat at betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt i forbindelse med et lignende program, der gennemførtes i 2014-2020, og at de forvaltnings- og kontrolordninger, der er etableret for programmet for 2021-2027, i vid udstrækning bygger på de samme ordninger som for det foregående program. I sådanne tilfælde anvendes de forstærkede, proportionale ordninger fra programmets start.
3. Medlemsstaten opretter eller ajourfører i overensstemmelse hermed beskrivelsen af forvaltnings- og kontrolsystemet og revisionsstrategien, der er beskrevet i artikel 63, stk. 9, og artikel 72.

Artikel 79

Tilpasning i programmeringsperioden

1. Hvis Kommissionen eller revisionsmyndigheden på grundlag af de udførte revisioner og den årlige kontrolrapport konkluderer, at betingelserne i artikel 78 ikke længere er opfyldt, skal Kommissionen anmode revisionsmyndigheden om at udføre yderligere revisionsarbejde i overensstemmelse med artikel 63, stk. 3, og træffe afhjælpende foranstaltninger.
2. Hvis den efterfølgende årlige kontrolrapport bekræfter, at betingelserne fortsat ikke er opfyldt, hvilket dermed begrænser den sikkerhed, der ydes til Kommissionen om, at forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, og om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne, skal Kommissionen anmode revisionsmyndigheden om at foretage systemrevisioner.
3. Kommissionen kan, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte bemærkninger, underrette medlemsstaten om, at de forstærkede, proportionale ordninger, jf. artikel 77, ikke længere finder anvendelse.

AFSNIT VII

FINANSIEL FORVALTNING, INDGIVELSE OG GENNEMGANG AF REGNSKABER OG FINANSIELLE KORREKTIONER

KAPITEL I

Finansiell forvaltning

AFDELING I

GENERELLE REGNSKABSBESTEMMELSER

Artikel 80

Budgetforpligtelser

1. Afgørelsen om godkendelse af programmet, jf. artikel 18, udgør en finansieringsafgørelse som omhandlet i finansforordningens [artikel 110, stk. 3,] og meddelelsen heraf til den pågældende medlemsstat udgør en retlig forpligtelse.
I afgørelsen fastsættes EU-bidraget pr. fond og pr. år.
2. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med de enkelte programmer indgås af Kommissionen i årlige rater for hver fond i perioden mellem den 1. januar 2021 og den 31. december 2027.
3. Uanset finansforordningens artikel 111, stk. 2, skal budgetforpligtelserne vedrørende første rate følge efter Kommissionens vedtagelse af programmet.

Artikel 81

Anvendelse af euroen

Alle beløb, der er fastlagt i programmerne, og som indberettes eller anmeldes til Kommissionen af medlemsstaterne, udtrykkes i euro.

Artikel 82
Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til [finansforordningens artikel 98]. Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.
2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

AFDELING II
BESTEMMELSER OM BETALINGER TIL MEDLEMSSTATER

Artikel 83
Betalingstyper

Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldoen for regnskabsåret.

Artikel 84
Forfinansiering

1. Kommissionen betaler forfinansiering på grundlag af den samlede støtte fra fondene fastsat i afgørelsen om godkendelse af programmet, jf. artikel 17, stk. 3, litra f), nr. i).
2. Forfinansieringen for hver fond udbetales i årlige rater inden den 1. juli hvert år, afhængigt af om der er midler til rådighed, som følger:
 - (a) 2021: 0,5 %
 - (b) 2022: 0,5 %
 - (c) 2023: 0,5 %
 - (d) 2024: 0,5 %
 - (e) 2025: 0,5 %
 - (f) 2026: 0,5 %.Hvis et program vedtages efter den 1. juli 2021, betales de tidligere rater i året for vedtagelsen.
3. Uanset stk. 2 fastsættes der i ETS-forordningen særlige regler om forfinansiering for Interreg-programmer.
4. Det beløb, der er betalt som forfinansiering, skal være udlignet i Kommissionens regnskab, senest med det sidste regnskabsår.
5. Eventuelle renter, som genereres af forfinansieringen, anvendes til det pågældende program på samme måde som fondene og medtages i regnskabet for det sidste regnskabsår.

Artikel 85
Betalingsanmodninger

1. Medlemsstaten må højst indgive fire betalingsanmodninger pr. program pr. fond og pr. regnskabsår. Hvert år er fristen for hver betalingsanmodning den 30. april, den 31. juli, den 31. oktober og den 26. december.

Den sidste betalingsanmodning, der er indgivet senest den 31. juli, anses for at være den endelige betalingsanmodning for det regnskabsår, der afsluttedes den 30. juni.
2. Betalingsanmodninger tages ikke til følge, medmindre den seneste forventede sikkerhedspakke er indgivet.
3. Betalingsanmodninger indgives til Kommissionen i overensstemmelse med modellen i bilag XIX og omfatter pr. prioritet og pr. regionskategori:
 - (a) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som indlæst i systemet hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen
 - (b) beløbet for teknisk bistand, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2
 - (c) de samlede offentlige bidrag, der er betalt eller skal betales, som angivet i regnskabssystemet hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen.
4. Uanset stk. 3, litra a), gælder følgende:
 - (a) hvis EU-bidraget ydes i medfør af artikel 46, litra a), er de beløb, der medtages i en betalingsanmodning, de beløb, der begrundes med henvisning til fremskridtet med hensyn til opfyldelsen af betingelser eller opnåelse af resultater i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 89, stk. 2
 - (b) hvis EU-bidraget ydes i medfør af artikel 46, litra c), d) og e), er de beløb, der medtages i en betalingsanmodning, de beløb, der bestemmes i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 88, stk. 3
 - (c) for de tilskudsformer, der er anført i artikel 48, stk. 1, litra b), c) og d), er de beløb, der medtages i en betalingsanmodning, de omkostninger, der er beregnet på det relevante grundlag.
5. Uanset stk. 3, litra c), skal det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en betalingsanmodning, for så vidt angår støtteordninger i henhold til artikel 107 i TEUF, være betalt til støttemodtagerne af det støtteydende organ.

Artikel 86
Særlige elementer gældende for finansielle instrumenter i betalingsanmodninger

1. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, skal de betalingsanmodninger, der indgives i overensstemmelse med bilag XIX, omfatte de samlede beløb, der er udbetalt, eller, i tilfælde af garantier, de beløb, der afsat i henhold til garantikontrakter, af forvaltningsmyndigheden til slutmodtagere, jf. artikel 62, stk. 1, litra a), b) og c).
2. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter gennemføres i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3, skal betalingsanmodninger, der omfatter udgifter vedrørende finansielle instrumenter, indgives i overensstemmelse med følgende betingelser:
 - (a) det beløb, som er medtaget i den første betalingsanmodning, er blevet betalt til finansielle instrumenter og kan udgøre op til 25 % af de samlede programbidrag, der er

indgået forpligtelser for til det finansielle instrument under den relevante finansieringsaftale, i overensstemmelse med den relevante prioritet og regionskategori, hvis det er relevant

(b) det beløb, som er medtaget i de efterfølgende betalingsanmodninger i støtteberettigelsesperioden, omfatter de støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 62, stk. 1.

3. Det beløb, som er medtaget i den første betalingsanmodning, jf. stk. 2, litra a), skal være udlignet i Kommissionens regnskab, senest i det sidste regnskabsår.

Der oplyses særskilt herom i betalingsanmodninger.

Artikel 87

Fælles regler for betalinger

1. Forudsat at der er midler til rådighed, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger, senest 60 dage efter at den har modtaget en betalingsanmodning.
2. Hver betaling henføres til den tidligst indgåede budgetforpligtelse for den pågældende fond og regionskategori. Kommissionen refunderer som mellemliggende betalinger 90 % af det beløb, der er medtaget i betalingsanmodningen, og som fremkommer ved at anvende medfinansieringssatsen for hver prioritet på de samlede støtteberettigede udgifter eller på det offentlige bidrag, alt efter hvad der er relevant. Kommissionen fastsætter de resterende beløb, der skal refunderes eller inddrives ved beregning af saldoen i overensstemmelse med artikel 94.
3. Støtte fra fondene til en prioritet i form af mellemliggende betalinger må ikke overstige støtten fra fondene til prioriteten som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet.
4. Hvis EU-bidraget har form som omhandlet i artikel 46, litra a), eller hvis tilskuddene har form som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra b), c) og d), må Kommissionen ikke betale mere end det beløb, medlemsstaten har anmodet om.
5. Desuden må støtten fra fondene til en prioritet ved betaling af saldoen for det sidste regnskabsår ikke overstige nogen af følgende beløb:
 - (a) det offentlige bidrag, der angives i betalingsanmodninger
 - (b) støtte fra fondene, som er betalt til støttemodtagere
 - (c) det beløb, medlemsstaten har anmodet om.
6. Efter anmodning fra en medlemsstat kan mellemliggende betalinger forhøjes med 10 % over den medfinansieringssats, der gælder for hver prioritet for fondene, hvis en medlemsstat opfylder en af følgende betingelser efter den [datoen for vedtagelse af denne forordning]:
 - (a) medlemsstaten modtager et lån fra Unionen i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010
 - (b) medlemsstaten modtager mellemfristet finansiell bistand under ESM, oprettet ved traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme af 2. februar 2012, eller som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002⁵⁰, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram

⁵⁰ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

- (c) medlemsstaten får stillet finansiel bistand til rådighed, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013⁵¹.

Den forhøjede sats, som højst kan udgøre 100 %, finder anvendelse på betalinger indtil udgangen af det kalenderår, hvor den dertil knyttede finansielle bistand ophører.

7. Stk. 6 finder ikke anvendelse på Interreg-programmer.

Artikel 88

Refusion af støtteberettigede udgifter baseret på enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster

1. Kommissionen kan refundere Unionens bidrag til et program på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og takster med henblik på refusion af EU-bidraget til et program.
2. For at gøre brug af et EU-bidrag til programmet på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, som omhandlet i artikel 46, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen et forslag i overensstemmelse med modellerne i bilag V og VI som en del af et program eller en anmodning om ændring heraf.

De beløb og takster, som foreslås af medlemsstaten, fastlægges på grundlag af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, eller på grundlag af følgende:

- (a) en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode baseret på et eller flere af følgende datasæt:
 - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering
 - ii) verificerede historiske data
 - iii) anvendelse af sædvanlig bogføringspraksis
 - (b) budgetforslag
 - (c) de regler om tilsvarende enhedsomkostninger og faste beløb, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation
 - (d) de regler for tilsvarende enhedsomkostninger og faste beløb, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation.
3. Ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf fastsættes de typer af operationer, der er omfattet af refusion på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, definitionen og de beløb, der er dækket af enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, og metoder til tilpasning af beløbene.
- Medlemsstaterne anvender en af de former for tilskud, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1, til at støtte operationer, for hvilke udgifter refunderes af Kommissionen på grundlag af nærværende artikel.
- Kommissionens eller medlemsstaternes revision skal udelukkende have til formål at verificere, at betingelserne for Kommissionens refusion er opfyldt.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 107 at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne artikel ved at definere enhedsomkostninger, faste beløb

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1)

og faste takster og fastsætte beløb og justeringsmetoder efter de metoder, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit.

Artikel 89

Finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger

1. For at gøre brug af et EU-bidrag til hele eller en del af en prioritet i programmer baseret på finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, skal medlemsstaten forelægge Kommissionen et forslag i overensstemmelse med modellerne i bilag V og VI som en del af et program eller en anmodning om ændring heraf. Forslaget skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) identificering af den pågældende prioritet og det samlede beløb, der er omfattet af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger; en beskrivelse af den del af programmet og den type af operation, der er omfattet af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger
 - (b) en beskrivelse af de betingelser, der skal opfyldes, eller de resultater, der skal nås, samt en tidsplan
 - (c) mellemliggende resultater, der udløser refusion fra Kommissionen
 - (d) måleenheder
 - (e) tidsplanen for refusion fra Kommissionen og relaterede beløb knyttet til fremskridt i opfyldelsen af betingelser eller opnåelsen af resultater
 - (f) de nærmere bestemmelser for verificering af de mellemliggende resultater og opfyldelsen af betingelser eller opnåelse af resultater
 - (g) metoder til justering af beløbene, hvis det er relevant
 - (h) de ordninger, der skal sikre revisionsspor i overensstemmelse med bilag XI, og som dokumenterer opfyldelsen af betingelser eller opnåelsen af resultater.
2. Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller anmodningen om ændring heraf skal indeholde alle de elementer, der er anført i stk. 1.
3. Medlemsstaterne anvender en af de former for tilskud, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1, til at støtte operationer, for hvilke udgifter refunderes af Kommissionen på grundlag af nærværende artikel.

Kommissionens eller medlemsstaternes revision skal udelukkende have til formål at verificere, at betingelserne for Kommissionens refusion er opfyldt, eller at resultaterne er opnået.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 107 at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne artikel ved at fastsætte beløb til finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, pr. type operation, metoder til justering af beløbene og de betingelser, der skal opfyldes, eller de resultater, der skal opnås.

AFDELING III

AFBRYDELSER OG SUSPENSIONER

Artikel 90

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Kommissionen kan afbryde betalingsfristen, undtagen for forfinansiering, i højst seks måneder, hvis begge eller en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) der er begrundet mistanke om en alvorlig mangel, som der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger for
 - (b) Kommissionen skal foretage supplerende verificeringer efter at have modtaget oplysninger om, at der til udgifterne i en betalingsanmodning kan knytte sig til en uregelmæssighed.
2. Medlemsstaten kan gå med til en forlængelse af afbrydelsesperioden på tre måneder.
3. Kommissionen begrænser afbrydelsen til den del af udgifterne, der er berørt af de elementer, der er omhandlet i stk. 1, medmindre det er umuligt at identificere den berørte del af udgifterne. Kommissionen underretter medlemsstaten skriftligt om årsagen til afbrydelsen og beder den skriftligt om at rette op på situationen. Kommissionen bringer afbrydelsen til ophør, så snart der er truffet foranstaltninger til at rette op på de elementer, der er omhandlet i stk. 1.
4. Ved de fondsspecifikke regler for EHFF kan der fastsættes supplerende grundlag for afbrydelse af betalinger forbindelse med manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik.

Artikel 91

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af betalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på den situation, der gav anledning til afbrydelse i henhold til artikel 90
 - (b) der er en alvorlig mangel
 - (c) udgifterne i betalingsanmodninger knytter sig til en uregelmæssighed, der ikke er blevet korrigeret
 - (d) der foreligger en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse i henhold til artikel 258 i TEUF, der rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter
 - (e) medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 15, stk. 6.
2. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af betalingerne til ophør, når medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at rette op på de elementer, der er omhandlet i stk. 1.
3. Ved de fondsspecifikke regler for EHFF kan der fastsættes supplerende grundlag for suspension af betalinger forbindelse med manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik.

KAPITEL II

Indgivelse og gennemgang af regnskaber

Artikel 92

Regnskabers indhold og indgivelse

1. For hvert regnskabsår, for hvilket der er indgivet betalingsanmodninger, tilsender medlemsstaten senest den 15. februar Kommissionen følgende dokumenter ("sikkerhedspakken"), som skal dække det foregående regnskabsår som defineret i artikel 2, nr. 28):
 - (a) regnskabet i overensstemmelse med modellen i bilag XX
 - (b) den forvaltningserklæring, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra f), i overensstemmelse med modellen i bilag XV
 - (c) den revisionserklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 3, litra a), i overensstemmelse med modellen i bilag XVI
 - (d) den årlige kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 71, stk. 3, litra b), i overensstemmelse med modellen i bilag XVII.
2. Den frist, der er omhandlet i stk. 1, kan undtagelsesvis forlænges af Kommissionen til den 1. marts efter meddelelse fra den berørte medlemsstat.
3. Regnskabet skal for hver prioritet og, hvis det er relevant, for hver fond og regionskategori omfatte følgende:
 - (a) de samlede støtteberettigede udgifter, der er angivet i regnskabssystemer hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen, og som er medtaget i den endelige betalingsanmodning for regnskabsåret, og de samlede tilsvarende offentlige bidrag, der er betalt eller skal betales
 - (b) de beløb, der er trukket tilbage i løbet af regnskabsåret
 - (c) de offentlige bidrag, der er betalt til hver enkelt finansielt instrument
 - (d) for hver prioritet en forklaring på eventuelle differencer mellem de beløb, der er angivet i henhold til litra a), og de beløb, der er angivet i betalingsanmodningerne for det samme regnskabsår.
4. Regnskabet antages ikke til behandling, hvis medlemsstaterne ikke har foretaget de nødvendige korrektioner med henblik på at reducere den resterende risiko med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i regnskabet, til mindre end 2 %.
5. Medlemsstaterne skal navnlig fraregne følgende fra regnskabet:
 - (a) uregelmæssigheder på udgiftssiden, der har været genstand for finansielle korrektioner i overensstemmelse med artikel 97
 - (b) udgifter, der er genstand for en igangværende vurdering af deres lovlighed og formelle rigtighed
 - (c) andre beløb, som er nødvendige for at mindske restfejlprocenten til 2 % af de udgifter, der er angivet i regnskaberne.

Medlemsstaten kan medtage udgifter, der er omfattet af første afsnit, litra b), i en betalingsanmodning i efterfølgende regnskabsår, når deres lovlighed og formelle rigtighed er bekræftet.

6. Medlemsstaten kan erstatte uregelmæssigheder på udgiftssiden, som den har konstateret efter fremlæggelsen af regnskabet, ved at foretage de tilsvarende tilpasninger i regnskabet for det regnskabsår, hvor uregelmæssigheden blev konstateret, jf. dog artikel 98.
7. Som en del af sikkerhedspakken indgiver medlemsstaten for det seneste regnskabsår den endelige performancerapport, jf. artikel 38, eller den sidste årlige gennemførelsesrapport for EHFF, AMIF, FIS og IGFV.

Artikel 93

Regnskabsgennemgang

Kommissionen forviser sig om, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende, senest den 31. maj i året efter regnskabsårets afslutning, medmindre artikel 96 finder anvendelse.

Artikel 94

Beregning af saldoen

1. Ved fastsættelsen af beløb med udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret og de deraf følgende tilpasninger i forhold til betalinger til medlemsstaten, tager Kommissionen hensyn til:
 - (a) de beløb i regnskabet omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra a), og for hvilke medfinansieringssatsen for hver prioritet skal anvendes
 - (b) de samlede mellemliggende betalinger foretaget af Kommissionen i løbet af det pågældende regnskabsår.
2. Hvis der skal inddrives et beløb fra medlemsstaten, gøres det til genstand for en indtægtsordre fra Kommissionen, som, når det er muligt, skal udføres ved modregning af beløb, der skal betales til medlemsstaten ved senere betalinger til samme program. En sådan inddrivelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene til programmet. Det inddrevne beløb udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel [177, stk. 3].

Artikel 95

Procedure for regnskabsgennemgang

1. Proceduren i artikel 96 finder anvendelse i begge eller et følgende tilfælde:
 - (a) revisionsmyndigheden har afgivet en erklæring med forbehold eller en negativ revisionserklæring af årsager, der vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rigtigheden af regnskabet
 - (b) Kommissionen er i besiddelse af dokumentation, der rejser tvivl om pålideligheden af en revisionserklæring uden forbehold.
2. I alle andre tilfælde beregner Kommissionen beløbet med udgiftsvirkning for fondene, jf. artikel 94, og foretager de pågældende betalinger eller inddrivelser før den 1. juli. En sådan betaling eller inddrivelse udgør godkendelsen af regnskaberne.

Artikel 96

Kontradiktorisk procedure i forbindelse med regnskabsgennemgang

1. Hvis revisionsmyndigheden afgiver en revisionserklæring med forbehold af årsager, der vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rigtigheden af regnskabet, anmoder Kommissionen medlemsstaten om at revidere regnskabet og på ny indgive de dokumenter, der er omhandlet i artikel 92, stk. 1, inden for en måned.

Hvis følgende gør sig gældende ved udløbet af den frist, der er fastsat i første afsnit:

- (a) revisionserklæringen er uden forbehold, finder artikel 94 anvendelse, og Kommissionen betaler eventuelle yderligere forfaldne beløb eller foretager inddrivelse inden for to måneder
 - (b) revisionserklæringen fortsat er med forbehold eller dokumenter ikke på ny er indgivet af medlemsstaten, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse.
2. Hvis revisionserklæringen er med forbehold af årsager, der vedrører regnskabs fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed, eller hvis revisionserklæringen fortsat er upålidelig, underretter Kommissionen medlemsstaten om det beløb, der har udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret.
 3. Hvis medlemsstaten er enig i dette beløb inden for en måned, betaler Kommissionen eventuelle yderligere forfaldne beløb eller foretager inddrivelse i overensstemmelse med artikel 94 inden for to måneder.
 4. Hvis medlemsstaten ikke er enig i det beløb, der er omhandlet i stk. 2, skal Kommissionen fastlægge det beløb, der har udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret. En sådan beslutning udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene til programmet. Kommissionen betaler eventuelle yderligere forfaldne beløb eller foretager inddrivelse i overensstemmelse med artikel 94 inden for to måneder.
 5. Med hensyn til det sidste regnskabsår skal Kommissionen betale eller inddrive den årlige regnskabssaldo for programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, senest to måneder efter datoen for godkendelsen af den endelige performancerapport, der er omhandlet i artikel 38.

KAPITEL III

Finansielle korrektioner

Artikel 97

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne skal beskytte EU-budgettet og anvende finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af støtten fra fondene til en operation eller et program, hvis det konstateres, at udgifter anmeldt til Kommissionen er behæftet med uregelmæssigheder.
2. De finansielle korrektioner registreres i regnskabet for det regnskabsår, i hvilket annulleringen beslutes.
3. Annulleret støtte fra fondene kan genanvendes inden for de pågældende program, undtagen til en operation, som var genstand for den pågældende korrektion, eller, hvis der foretages en finansiel korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til en af de operationer, der er berørt af den systembetingede uregelmæssighed.

4. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte et særligt grundlag for medlemsstaternes finansielle korrektioner i forbindelse med manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik.

5. Uanset stk. 1-3, kan et bidrag, som er annulleret i henhold til denne artikel som følge af en enkeltstående uregelmæssighed, i forbindelse med operationer, der omfatter finansielle instrumenter, genanvendes til den samme operation på følgende betingelser:

- (a) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos slutmodtageren: kun til andre slutmodtagere inden for samme finansielle instrument
- (b) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos det organ, der gennemfører den særlige fond, når et finansielt instrument gennemføres gennem en struktur med en holdingfond: kun til andre organer, der gennemfører særlige fonde.

Hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos det organ, der gennemfører holdingfonden, eller hos det organ, der gennemfører den særlige fond, når et finansielt instrument gennemføres gennem en struktur uden en holdingfond, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til den samme operation.

Hvis der foretages en finansiell korrektion på grund af en systembetinget uregelmæssighed, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til nogen operation berørt af den systembetingede korrektion.

6. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, betaler de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheder, tilbage til medlemsstaterne sammen med renter og anden indtjening, der genereres af de pågældende bidrag.

De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, skal ikke betale de beløb, der er omhandlet i første afsnit, tilbage til medlemsstaterne, forudsat at de pågældende organer for en given uregelmæssighed kan bevise, at følgende betingelser alle er opfyldt:

- (a) uregelmæssigheden optrådte hos slutmodtageren eller, hvis der er tale om en holdingfond, hos de organer, der gennemfører særlige fonde eller slutmodtagere
- (b) de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, opfyldte deres forpligtelser i forbindelse med de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheder, i overensstemmelse med gældende ret og handlede med den professionelle omhu, gennemsigtighed og grundighed, der forventes af et professionelt organ med erfaring i at gennemføre finansielle instrumenter
- (c) de beløb, der er berørt af uregelmæssigheden, kunne ikke inddrives, på trods af at de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, forfulgte alle relevante kontraktmæssige og juridiske muligheder med den fornødne omhu.

Artikel 98

Kommissionens finansielle korrektioner

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved at reducere støtten fra fondene til et program, hvis den konkluderer, at:

- (a) der er en alvorlig mangel, der truer den støtte fra fondene, der allerede er betalt til programmet
- (b) udgifter i godkendte regnskaber er behæftet med uregelmæssighed og ikke blev opdaget og indberettet af medlemsstaten

- (c) medlemsstaten ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 91 før Kommissionens indledning af proceduren med finansielle korrektioner i henhold til dette stykke.

Hvis Kommissionen anvender faste takster eller ekstrapolerede finansielle korrektioner, skal dette ske i overensstemmelse med bilag XXI.

2. Før Kommissionen træffer afgørelse om en finansiell korrektion, skal den underrette medlemsstaten om sine konklusioner og give medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for to måneder.
3. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til en høring for at sikre, at alle relevante oplysninger og bemærkninger foreligger, så de kan danne grundlag for Kommissionens konklusioner om anvendelsen af den finansielle korrektion.
4. Kommissionen træffer afgørelse om en finansiell korrektion ved hjælp af en gennemførelsesretsakt senest 12 måneder efter høringen eller efter indgivelsen af yderligere oplysninger som krævet af Kommissionen.

Når Kommissionen træffer afgørelse om en finansiell korrektion, skal den tage hensyn til alle indgivne oplysninger og bemærkninger.

Hvis en medlemsstat accepterer den finansielle korrektion i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, litra a) og c), før vedtagelsen af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, kan medlemsstaten genanvende de pågældende beløb. Denne mulighed gælder ikke for finansielle korrektioner i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, litra b).

5. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte et særligt grundlag for Kommissionens finansielle korrektioner i forbindelse med manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik.

KAPITEL IV

Frigørelse

Artikel 99

Principper og regler for frigørelse

1. Kommissionen frigør ethvert beløb i et program, som ikke er blevet brugt til forfinansiering i overensstemmelse med artikel 84, eller for hvilken der ikke er indgivet en betalingsanmodning i overensstemmelse med artikel 85 og 86 senest den 26. december i det andet kalenderår efter året for indgåelsen af budgetforpligtelserne for årene 2021-2026.
2. Det beløb, der skal være omfattet af forfinansiering eller betalingsanmodninger inden for den tidsfrist, der er fastsat i stk. 1, vedrørende den budgetmæssige forpligtelse for 2021, udgør 60 % af den pågældende forpligtelse. 10 % af budgetforpligtelsen for 2021 lægges til hver af budgetforpligtelserne for årene 2022-2025 med henblik på beregning af de beløb, der skal være omfattet.
3. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben pr. 31. december 2029, frigøres, hvis sikkerhedspakken og den endelige performance rapport for programmer, der støttes af ESF+, EFRU og Samhørighedsfonden, ikke blevet indgivet til Kommissionen inden fristen i artikel 38, stk. 1.

Artikel 100
Undtagelser fra frigørelsesreglerne

1. Det beløb, frigørelsen berører, nedsættes med beløb svarende til den del af budgetforpligtelsen, for hvilken:
 - (a) operationerne er suspenderet af en retslig procedure eller en rekurs med opsættende virkning eller
 - (b) det ikke har været muligt at forelægge en betalingsansøgning som følge af force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

2. Senest den 31. januar sender medlemsstaten Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), for det beløb, der skal anmeldes senest den 26 december.

Artikel 101
Procedure for frigørelse

1. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har modtaget pr. 31. januar, underretter den medlemsstaten om frigørelsesbeløbet på grundlag af disse oplysninger.
2. Medlemsstaten har én måned til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte bemærkninger.
3. Senest den 30. juni forelægger medlemsstaten Kommissionen en revideret finansieringsplan, der for det pågældende kalenderår afspejler det nedsatte støttebeløb for en eller flere prioriteter under programmet. For programmer, der modtager støtte fra mere end én fond, nedsættes støtten for hver fond i forhold til de beløb, der berøres af frigørelsen, og som ikke havde været anvendt i det pågældende kalenderår.

Hvis en sådan forelæggelse ikke finder sted, reviderer Kommissionen finansieringsplanen ved at reducere bidraget fra fondene for det pågældende kalenderår. Denne reduktion tildeles forholdsmæssigt hver prioritet i forhold til de beløb, der berøres af frigørelsen, og som ikke havde været anvendt i det pågældende kalenderår.

4. Kommissionen ændrer afgørelsen om godkendelse af programmet senest den 31. oktober.

AFSNIT VIII
FINANSIEL RAMME

Artikel 102
Den geografiske dækning af støtten til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst

1. EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden støtter målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i alle regioner på niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder ("NUTS 2-regioner"), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 868/2014.
2. Midlerne EFRU og ESF+ til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst fordeles blandt følgende tre kategorier af NUTS 2-regioner:
 - (a) mindre udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er under 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27 (i det følgende benævnt "mindre udviklede regioner")

- (b) overgangsregioner, hvis BNP pr. indbygger er mellem 75 % og 100 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27 (i det følgende benævnt "overgangsregioner")
- (c) mere udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er over 100 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27 (i det følgende benævnt "mere udviklede regioner").

Klassificeringen af regioner i en af de tre kategorier afgrænses på grundlag af, hvordan den enkelte regions BNP pr. indbygger, målt i købekraftstandarder (KKS) og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2014-2016, relaterer sig til det gennemsnitlige BNP i EU-27 i samme referenceperiode.

- 3. Samhørighedsfonden støtter de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger, målt i købekraftstandarder (KKS) og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2014-2016, er mindre end 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27 i samme referenceperiode.
- 4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt med en liste over de regioner, der opfylder kriterierne for en af de tre regionskategorier, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Artikel 103

Midler til økonomisk, social og territorial samhørighed

- 1. De midler til økonomisk, social og territorial samhørighed, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i perioden 2021-2027, udgør 330 624 388 630 EUR i 2018-priser.

Med henblik på programmering og efterfølgende optagelse i EU-budgettet indekseres nævnte beløb med 2 % om året.

- 2. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst pr. regionskategori sammen med listen over støtteberettigede regioner i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag XXII.

Ved den pågældende afgørelse fastsættes ligeledes den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

- 3. 0,35 % af de samlede midler tildeles efter fradrag af støtten til CEF som omhandlet i artikel 104, stk. 4, til teknisk bistand på Kommissionens initiativ.

Artikel 104

Midler til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg)

- 1. Midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst udgør 97,5 % af de samlede midler (dvs. i alt 322 194 388 630 EUR) og fordeles således:
 - (a) 61,6 % (dvs. i alt 198 621 593 157 EUR) til mindre udviklede regioner
 - (b) 14,3 % (dvs. i alt 45 934 516 595 EUR) til overgangsregioner
 - (c) 10,8 % (dvs. i alt 34 842 689 000 EUR) til mere udviklede regioner
 - (d) 12,8 % (dvs. i alt 41 348 556 877 EUR) til medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden

(e) 0,4 % (dvs. i alt 1 447 034 001 EUR) som supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, der er fastlagt i artikel 349 i TEUF, og de NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

2. I 2024 gennemgår Kommissionen i sin tekniske justering for 2025, jf. artikel [6] i forordning (EU, Euratom) [...] (FFR-forordningen), de samlede tildelinger under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i hver enkelt medlemsstat for 2025-2027.

Ved sin gennemgang skal Kommissionen anvende den tildelingsmetode, der er fastsat i bilag XXII, på grundlag af de til den tid mest opdaterede tilgængelige statistikker.

Efter den tekniske justering ændrer Kommissionen gennemførelsesretsakten og fastsætter en revideret årlige fordeling, jf. artikel 103, stk. 2.

3. De midler, der er til rådighed for ESF+ under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, udgør 88 646 194 590 EUR.

Den supplerende støtte til regionerne i den yderste periferi, jf. stk. 1, litra e), der tildeles til ESF+, udgør 376 928 934 EUR.

4. Den støtte fra Samhørighedsfonden, der skal overføres til CEF, udgør 10 000 000 000 EUR. Den skal bruges til transportinfrastrukturprojekter ved at iværksætte indkaldelser i overensstemmelse med forordning (EU) [nummer på den nye CEF-forordning], udelukkende i de medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling til CEF, fastlagt på et pro rata-grundlag, for hele perioden.

Hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling nedsættes i overensstemmelse hermed.

De årlige bevillinger svarende til støtten fra Samhørighedsfonden, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for CEF fra budgetproceduren 2021.

30 % af de midler, der overføres til CEF, skal være til rådighed umiddelbart efter overførslen for alle medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, med henblik på finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med forordning (EU) [den nye CEF-forordning].

Regler gældende for transportsektoren under forordning (EU) [den nye CEF-forordning] finder anvendelse på de særlige indkaldelser, der er omhandlet i første afsnit. Indtil den 31. december 2023 skal udvælgelsen af støtteberettigede projekter overholde de nationale tildelinger under Samhørighedsfonden med hensyn til 70 % af de midler, der er overført til CEF.

Fra og med den 1. januar 2024 skal midler, der overføres til CEF, og som ikke er afsat til et transportinfrastrukturprojekt, stilles til rådighed for alle medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, til finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med forordning (EU) [den nye CEF-forordning].

5. 500 000 000 EUR af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles det europæiske initiativ for byområder direkte eller indirekte forvaltet af Kommissionen.
6. 175 000 000 EUR af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles tværnationalt samarbejde, der støtter innovative løsninger under direkte eller indirekte forvaltning.

7. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) udgør 2,5 % af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2021-2027 (dvs. i alt 8 430 000 000 EUR).

Artikel 105

Overførbare midler

1. Kommissionen kan acceptere et forslag fra en medlemsstat i dens indgivelse af partnerskabsaftalen eller i forbindelse med midtvejsgennemgangen om overførsel:
 - (a) af højst 15 % af de mindre udviklede regioners samlede tildelinger til overgangsregioner eller mere udviklede regioner og fra overgangsregioner til mere udviklede regioner
 - (b) fra de mere udviklede regioner eller overgangsregionernes tildelinger til mindre udviklede regioner.
2. De samlede tildelinger til de enkelte medlemsstater, for så vidt angår målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), må ikke overføres mellem disse mål.

Artikel 106

Fastlæggelse af medfinansieringssatser

1. Ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af et program fastsættes medfinansieringssatsen og den maksimale støtte fra fondene for hver prioritet.
2. For hver prioritet fastsættes det i Kommissionens afgørelse, om medfinansieringssatsen for prioriteten finder anvendelse på begge eller en af følgende:
 - (a) det samlede bidrag, inklusive offentlige og private bidrag,
 - (b) det offentlige bidrag.
3. Medfinansieringssatsen for målet om investeringer i beskæftigelse og vækst for hver prioritet, må højst udgøre:
 - (a) 70 % for de mindre udviklede regioner
 - (b) 50 % for overgangsregionerne
 - (c) 40 % for de mere udviklede regioner.

De medfinansieringssatser, der er fastsat i litra a), finder også anvendelse på regioner i den yderste periferi.

Medfinansieringssatsen for Samhørighedsfonden for hver prioritet må højst udgøre 70 %.

Der kan i ESF+-forordningen fastsættes højere medfinansieringssatser for prioriteter, der støtter innovative aktioner i overensstemmelse med artikel [14] i samme forordning.

4. Medfinansieringssatsen for Interreg-programmerne må højst udgøre 70 %.

Der kan i ETS-forordningen fastsættes højere medfinansieringssatser for eksterne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).
5. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

AFSNIT IX
DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER,
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I
Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 107
Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 108 for at ændre bilagene til denne forordning med henblik på at tilpasning til ændringer, der indtræffer i løbet af programmeringsperioden, vedrørende ikke-væsentlige elementer i denne forordning, undtagen for bilag III, IV, X og XXII.

Artikel 108
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. 4, og artikel 107 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.
3. Den i artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, og artikel 89, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. 4, og artikel 107 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra underretningen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 109
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 110

Overgangsbestemmelser

Forordning (EF) nr. 1303/2013 eller enhver anden retsakt, som gælder for programmeringsperioden 2014-2020, finder fortsat anvendelse på programmer og operationer støttet af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF i nævnte tidsrum.

Artikel 111

Betingelser for operationer, som er genstand for en gradvis gennemførelse

1. Forvaltningsmyndigheden kan gå videre med udvælgelsen af en operation, der består af anden fase af en operation, som er udvalgt til støtte og påbegyndt i henhold til forordning (EF) nr. 1303/2013, forudsat at følgende betingelser alle er opfyldt:
 - (a) den operation, som er udvalgt til støtte i henhold til forordning (EF) nr. 1303/2013, har to faser set ud fra et finansielt synspunkt med særskilte revisionsspor
 - (b) operationens samlede omkostninger overstiger 10 mio. EUR
 - (c) udgifter medtaget i en betalingsanmodning i forbindelse med den første fase er ikke medtaget i nogen betalingsanmodninger i forbindelse med den anden fase
 - (d) den anden fase af operationen er i overensstemmelse med gældende ret og er berettiget til støtte fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden i henhold til bestemmelser i denne forordning eller i de fondsspecifikke forordninger
 - (e) medlemsstaten forpligter sig i den endelige gennemførelsesrapport, der forelægges i overensstemmelse med artikel 141 i forordning (EF) nr. 1303/2013, til i programmeringsperioden at fuldføre den anden og afsluttende fase og gøre den operationel.
2. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på operationens anden fase

Artikel 112

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og Grænseforvaltningsinstrumentet

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (programklynge)

Samhørighed og værdier

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

☐ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵²

☒ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

I 2019: Vedtagelse af forordningen

I 2020: Forhandlinger om programmer

1. januar 2021: Start på nye programmer

1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Begrundelse for handling på EU-plan (forudgående)

EU-handling vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, EHFF, AMIF, FIS og IGFV er berettiget på grundlag af de målsætninger, der er fastsat i artikel 174 i TEUF. Retten til at handle er hjemlet i artikel 175 i TEUF, hvori det eksplicit fastsættes, at Unionen skal gennemføre denne politik gennem strukturfondene, sammenholdt med artikel 177, hvori Samhørighedsfondens rolle defineres. Målene for ESF, EFRU og Samhørighedsfonden er defineret i henholdsvis artikel 162, 176 og 177 i TEUF. Aktionerne i forbindelse med fiskeri har hjemmel i artikel 39 i TEUF.

I henhold til artikel 174 i TEUF skal der lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Sidstnævnte områder

⁵²

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

omfatter de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder.

I henhold til artikel 349 i TEUF skal der vedtages særlige foranstaltninger for at tage hensyn til den strukturelle sociale og økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi, der forværres af visse specifikke træk, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Virkningsfuldhed og effektivitet: hvor EU's indsats når længere med hensyn til opnåelse af resultater. F.eks. tegner samhørighedspolitikken sig i mange lande for ca. 50 % (eller mere) af de offentlige investeringer — disse medlemsstater ville ikke have den fornødne økonomiske kapacitet til at gennemføre disse investeringer på anden måde. Desuden ville der ikke findes strategier for intelligent specialisering (RIS3) i de fleste regioner, uanset om de er mere eller mindre udviklede regioner, og de ville heller ikke blive opretholdt uden EFRU.

Bidrag til mål, der har betydning for EU's borgere. Fremme af beskæftigelse og vækst, grøn og kulstoffattig vækst, social inklusion og integration af migranter, god vedligeholdelse af grænser — alle disse emner har betydning for borgerne. Desuden fremmer grundforudsætningerne strukturreformer og modernisering af administrationen.

1.4.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

(1) Forenkling: behovet for at mindske den administrative byrde. Dette var en vigtig og gentagen konstatering. For komplekse forvaltnings-, kontrol- og revisionssystemer var en kilde til administrativ usikkerhed og forsinkelser i gennemførelsen og en hæmsko for at ansøge om støtte. Især blev der anbefalet en øget brug af forenklede omkostningsmodeller.

(2) Fleksibilitet for at reagere på nye behov. F.eks. viste den efterfølgende evaluering af EFRU og Samhørighedsfonden, at tilpasningen af programmerne under den økonomiske krise var en af succeshistorierne i perioden 2007-2013, som der bør bygges videre på.

(3) Finansielle instrumenters potentiale. Evalueringerne viste, at finansielle instrumenter har potentiale til at blive et mere effektivt redskab til finansiering af investeringer på visse politikområder, men der er forsinkelser i gennemførelsen, og det er en udfordring at udbrede brugen af dem

1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Ud fra støttens karakter findes de mest betydelige synergier med Horisont Europa og Connecting Europe-faciliteten:

Horisont Europa vil fokusere på "europæisk ekspertise" (frembringelse og udnyttelse af ny viden, banebrydende forskning), mens EFRU vil fokusere på "regional relevans" (udbredelse af eksisterende viden og teknologi til steder, der har brug for det, og lokal forankring gennem strategier for intelligent specialisering, opbygning af lokale innovationssystemer).

For at sikre konsistens med Connecting Europe-faciliteten (CEF) bliver der øget synergi og komplementaritet, hvor CEF navnlig vil fokusere på "hovednettet", mens

EFRU og Samhørighedsfonden også vil yde støtte til "det samlede net", herunder sikre regional og lokal adgang hertil samt transportforbindelser i byområder.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

- ☐ Gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☒ Finansielle virkninger fra 2021 til 2027 for forpligtelsesbevillinger og fra 2021 til 2029 for betalingsbevillinger.

☐ **Ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra [...] til [...] derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁵³

☐ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i gennemførelsesorganer

☒ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
- Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

⁵³

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser

Overvågningssystemet bygger på bedste praksis i budgetperioden 2014-2020 og vil fortsat blive baseret på et system med delt forvaltning. Der nedsættes overvågningsudvalg for hvert program, og de får en mere fremtrædende rolle i forbindelse med tilsynet med programmernes performance og alle de faktorer, som påvirker denne. Af gennemsigtighedshensyn kræves det, at dokumenter, der sendes til overvågningsudvalgene, skal være offentligt tilgængelige. Dette system suppleres med årlige performancegennemgangsmøder mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Kravet om årlige gennemførelsesrapporter vil blive afskaffet til gengæld for hyppigere og mere opdaterede indgivelser af data. Der opretholdes et krav om en endelig performancerapport.

Fastlæggelsen af almindeligt gældende indikatorer vil bidrage til tilgængeligheden af overvågningsoplysninger, som kan aggregeres på EU-plan.

Elektroniske data gør det muligt at kombinere forenkling og gennemsigtighed. I perioden 2014-2020 var det et krav at indføre et system til elektronisk udveksling af data mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder samt mellem forskellige myndigheder i forvaltnings- og kontrolsystemet. Den aktuelle forordning bygger på dette og videreudvikler visse aspekter med hensyn til indsamling af data. Alle data, der er nødvendige for at overvåge fremskridtene i gennemførelsen, herunder programmernes resultater og performance, vil nu blive fremsendt elektronisk. Hver anden måned vil den åbne dataplatform blive ajourført, hvilket betyder, at den næsten afspejle performance i realtid.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I betragtning af de positive resultater med hensyn til nedbringelse af fejlprocenter, som det fremgår af Den Europæiske Revisionsrets beretninger (og den usikkerhed, der følger af ikke at have været gældende i en fuld programgennemførelsescyklus, således at der ikke kan drages definitive konklusioner om alle dens aspekter), er det nødvendigt at opretholde de eksisterende grundlæggende principper vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemet og regler for den finansielle forvaltning, der blev indført for perioden 2014-2020.

Det er imidlertid også nødvendigt at anerkende den forsinkede start på gennemførelsen for 2014-2020 og de sommetider unødvendige administrative byrder, der følger af nogle af de bestemmelser, der er indført. Det foreslås derfor, at opgaverne og ansvarsområderne for de forskellige organer i forvaltnings- og kontrolsystemet fastsættes på en klarere måde, navnlig med hensyn til udvælgelse af operationer og krav med henblik på at sikre overensstemmelsen med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning.

Alle enkeltheder og afledte bestemmelser, der tidligere var fastsat i afledt ret indgår i den lovgivningsmæssige tekst for at sikre forudsigelighed. Der er ingen krav om ny udpegningsproces; bestemmelserne fremmer videreførelse af eksisterende systemer. Der foreslås en højere grad af forenkling for programmer med et velfungerende

forvaltnings- og kontrolsystem og en god historik. Desuden præciseres kravene med hensyn til risikobaserede forvaltningsverificeringer, ordninger med én enkelt revision samt vedrørende minimumskrav for mindre programmer, hvor det kan være nødvendigt at anvende ikke-statistiske stikprøvemetoder.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

De ændringer og muligheder for forenkling, som Kommissionen planlægger efter 2020, tager hensyn til en række af Revisionsrettens anbefalinger vedrørende udarbejdelse af lovgivningen efter 2020, herunder navnlig de anbefalinger, der opfordrer til at genoverveje gennemførelsesmekanismerne for fondene (anbefaling 1 i 2015/AUD/0195) under hensyntagen til forslagene fra gruppen på højt plan.

Høje fejlprocenter førhen var ofte forbundet med manglende retssikkerhed og forskellige fortolkninger af de samme regler, f.eks. på området for offentlige udbud. Kommissionen indfører flere aspekter i den nye forordning om fælles bestemmelser, såsom risikobaserede forvaltningsverificeringer, en risikobaseret revisionsstrategi, regler om et rimeligt behov for statistiske stikprøver og specifikke bestemmelser om proportionalitet i kontrollerne og tillid til de nationale systemer osv.

Detaljerede bilag vedrørende relevante aspekter af forvaltnings- og kontrolsystemerne har til formål at tilvejebringe retssikkerhed uden behov for efterfølgende sekundære retsakter eller lange vejledninger, som normalt følger vedtagelsen af forordningen om fælles bestemmelser.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Den nuværende gennemførelsesmekanisme ved delt forvaltning er til tider blevet kritiseret, herunder af Revisionsretten, for at være for kompleks og udsat for fejl med høje omkostninger på alle kontrolniveauer. Kommissionen har nøje overvejet disse kritiske elementer med henblik på at finde den rette balance mellem ansvarlighed, forenkling og performance.

Der er blevet indført forenkling for at undgå risikoen for overlapning af kontrol på de forskellige niveauer af støttemodtagere og for overlapning mellem de forskellige funktioner i det forvaltnings- og kontrolsystem, der er oprettet. F.eks. vil attesteringsmyndighederne (som der på nuværende tidspunkt er 210 af) efter 2020 blive erstattet af en regnskabsenhed, som ikke vil kunne udføre dobbeltkontrol i fremtiden. Desuden foreslås en strømlining af revisionsaktiviteterne med færre revisioner af operationer på støttemodtagerniveau. Der indføres således særlige bestemmelser om forstærkede, proportionale ordninger under hensyntagen til en historik med et effektivt forvaltnings- og kontrolsystemet for et program.

Med hensyn til sikkerhedsniveau er det i forslagsfasen målet at holde fejlprocenten under væsentlighedstærsklen på 2 %. En anden væsentlighedstærskel kan kun komme på tale i konkrete sager på grundlag af lovgivningsmæssige drøftelser, bl.a. hvis lovgivningsmyndigheden ikke (fuldt ud) vil godkende de foreslåede programforenklinger og/eller vil lægge loft over kontrollerne, hvilket ville få konsekvenser for den forventede fejlprocent.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Kommissionen fortsætter med at se nærmere på en yderligere stramning af alle foranstaltninger, der etableres af forvaltningsmyndighederne med henblik på forebyggelse af svig og uregelmæssigheder efter 2020.

Forvaltningsmyndighederne vil skulle fastholde effektive og forholdsmæssige foranstaltninger og procedurer til bekæmpelse af svig, især under hensyntagen til identificerede risici for svig.

E-samhørighed og interaktive IT-systemer vil fortsat være vigtige krav for fremtiden. Forvaltningsmyndighederne vil gøre det muligt at videreføre de processer og systemer til forebyggelse af uregelmæssigheder og svig, som de har indført.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og foreslået(ed) ny(e) udgiftspost(er) på budgettet

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art OB/IOB ⁵⁴	Bidrag			
	Nummer		fra EFTA-lande ⁵⁵	fra kandidatlande ⁵⁶	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel [21, stk. 2, litra b)]
02. Samhørighed og værdier	05.02: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
	05.03: Samhørighedsfonden					
	05.03.YY Bidrag til Connecting Europe-faciliteten					
	07.02: Den Europæiske Socialfond (ESF)					

⁵⁴ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵⁵ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁶ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

Løbende priser i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme			02.	Samhørighed og værdier							
			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
05.02: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)	Forpligtelser		29 440,110	30 327,771	31 279,590	35 259,611	33 267,540	34 307,819	35 425,598		226 308,000
	Betalinger		1 164,755	1 341,699	12 834,033	16 236,551	29 081,391	38 297,376	38 210,997	89 204,236	226 308,000
05.03: Samhørighedsfonden	Forpligtelser		4 522,388	4 684,978	4 862,038	5 044,652	5 232,977	5 428,152	5 631,603		35 407,000
	Betalinger		175,643	200,023	3 490,734	3 019,315	4 914,058	5 243,048	4 989,748	13 374,217	35 407,000
05.03.YY Bidrag til Connecting Europe-faciliteten	Bevillinger		1 441,457	1 493,281	1 549,717	1 607,923	1 667,949	1 730,159	1,795,0 07		11 285,000
	Betalinger		83,293	504,603	528,852	548,807	569,400	590,655	612,703	7 847,181	11 285,000
07.02: Den Europæiske Socialfond (ESF)	Forpligtelser		12 983,946	13 384,351	13 814,025	14 256,194	14 711,141	15 181,257	15 669,085		100 000,000 ⁵⁷
	Betalinger		511,825	592,614	5 940,557	7 241,014	12 930766	16 995,138	16 806,577	38 981,508	100 000,000
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁵⁸	Forpligtelser = betalinger		40,300	40,600	35,900	36,200	36,500	36,800	37,100		263,400

⁵⁷

Dette beløb omfatter ikke beløbet til sundhed, beskæftigelse og social innovation (1 174 mio. EUR).

⁵⁸

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning. Dette beløb er inkluderet i de ovennævnte beløb pr. fond; det omfatter kun REGIO's tekniske bistand. For så vidt angår EMPL, se nærmere i særskilt forslag COM(2018) 382 final. Teknisk bistand til CEF er ikke medtaget i denne finansieringsoversigt.

Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT⁵⁹	Forpligtelser		48 388,000	49 891,000	51 506,000	53 169,000	54 880,000	56 648,000	58 522,000		373 000,000
	Betalinger		1 935,516	2 638,939	22 794,176	27 045,687	47 432,616	61 126,217	60 620,025	149 407,142	373 000,000

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

GD EMPL		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer ⁶⁰		85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657		599,599
Andre administrationsudgifter ⁶¹										
Bevillinger i alt under UDGFITSOMRÅDE 7 — GD EMPL	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657		599,599

⁵⁹ Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

⁶⁰ Identiske tal anføres også i særskilt forslag COM(2018) 382 final.

⁶¹ Se særskilt forslag (COM(2018) 382 final)

i mio. EUR (tre decimaler)

GD REGIO		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer		80,506	82,116	83,758	85,433	87,141	88,883	90,660		598,497
Andre administrationsudgifter		2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667		17,612
Bevillinger i alt under UDGIFTSOMRÅDE 7 — GD REGIO	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	82,876	84,533	86,223	87,947	89,705	91,498	93,327		616,019

Løbende priser i mio. EUR (tre decimaler)

EMPL OG REGIO I ALT		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer		166,163	167,773	169,415	171,090	172,798	174,540	176,317		1 198,006
Andre administrationsudgifter		2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667		17,612
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	168,533	170,190	171,880	173,604	175,362	177,155	178,984		1 215,618

Løbende priser i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	48 556,533	50 061,190	51 677,880	53 332,604	55 055,362	56 825,155	58 700,984		374 215,618
	Betalinger	2 104,049	2 809,129	22 966,056	27 219,291	47 607,978	61 303,372	60 799,009	149 407,142	374 215,618

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

Løbende priser i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
----	------	------	------	------	------	------	------	-------

GD EMPL

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer ⁶²	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	599,599
Andre administrationsudgifter ⁶³								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	599,599

GD REGIO

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	80,506	82,116	83,758	85,433	87,141	88,883	90,660	598,497
Andre administrationsudgifter	2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667	17,612
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7i den flerårige finansielle ramme	82,876	84,533	86,223	87,947	89,705	91,498	93,327	616,019

EMPL OG REGIO I ALT

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	166,163	167,773	169,415	171,090	172,798	174,540	176,317	1 198,006
Andre administrationsudgifter	2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667	17,612
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7i den flerårige finansielle	168,533	170,190	171,880	173,604	175,362	177,155	178,984	1 215,618

⁶² Identiske tal anføres også i særskilt forslag COM(2018) 382 final.

⁶³ Se særskilt forslag (COM(2018) 382 final)

ramme								
-------	--	--	--	--	--	--	--	--

GD EMPL

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁶⁴ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	35,000
Andre udgifter af administrativ art	20,000	20,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	115,000
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7i den flerårige finansielle ramme	25,000	25,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	150,000

GD REGIO

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁶⁵ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	4,400	4,500	4,600	4,700	4,800	4,900	5,000	32,900
Andre udgifter af administrativ art	10,900	11,100	11,300	11,500	11,700	11,900	12,100	80,600
Subtotaluden for UDGIFTSOMRÅDE 7i den flerårige finansielle ramme	15,300	15,600	15,900	16,200	16,500	16,800	17,100	113,400

EMPL OG REGIO I ALT

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁶⁶ i den flerårige finansielle ramme								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

⁶⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

⁶⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

⁶⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Menneskelige ressourcer	9,400	9,500	9,600	9,700	9,800	9,900	10,000	67,900
Andre udgifter af administrativ art	30,900	31,100	26,300	26,500	26,700	26,900	27,100	195,500
Subtotaluden for UDGFITSOMRÅDE 7i den flerårige finansielle ramme	40,300	40,600	35,900	36,200	36,500	36,800	37,100	263,400

I ALT	208,833	210,790	207,780	209,804	211,862	213,955	216,084	1 479,108
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

EMPL

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
Hovedsæder og Kommissionens repræsentationer ⁶⁷	599	599	599	599	599	599	599
Delegationer							
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD⁶⁸							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFT SOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- hovedsædet						
	- i delegationer						
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁶⁹	- hovedsædet	99	99	99	99	99	99
	- i delegationer						
Forskning							
Andet (skal angives)							
I ALT	698	698	698	698	698	698	698

REGIO

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
Hovedsæder og Kommissionens repræsentationer ⁷⁰	542	542	542	542	542	542	542
Delegationer							
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD⁷¹							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFT SOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- hovedsædet	38,5	38,5	38,5	38,5	38,5	38,5
	- i delegationer						

⁶⁷ Tallene er baseret på de bevillinger, der er tildelt i 2018 (SEC(2017) 528), hvorfra er trukket det personale, der afsættes til EGF, der er genstand for et særskilt forslag (COM(2018) 382 final).

⁶⁸ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁶⁹ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁷⁰ Tallene er baseret på tildelingerne i 2018 (SEC(2017) 528). Med hensyn til personale, der afsættes til IPA III, se særskilt forslag (COM(2018) 382 final).

⁷¹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁷²	- hovedsædet	71	71	71	71	71	71	71
	- i delegationer							
Forskning								
Andet (skal angives)								
I ALT		651,5	651,5	651,5	651,5	651,5	651,5	651,5

EMPL og REGIO

Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte) I ALT								
Hovedsæder og Kommissionens repræsentationer	1141	1141	1141	1141	1141	1141	1141	1141
Delegationer	0	0	0	0	0	0	0	0
Forskning	0	0	0	0	0	0	0	0
Eksternt personale (i årsværk) I ALT	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5

I ALT	1 349,5	1 349,5	1 349,5	1 349,5	1 349,5	1 349,5	1 349,5	1 349,5
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	- At bidrage til analyse, forhandling, ændring og/eller forberedelse til godkendelse af forslag til programmer og/eller projekter i medlemsstaterne. - At bidrage til at forvalte, overvåge og evaluere gennemførelsen af godkendte programmer/projekter. - At sikre overholdelse af reglerne for programmer.
Eksternt personale	Idem og/eller administrativ støtte.

⁷²

Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets/initiativets virkninger ⁷³						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

--

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

--

⁷³

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.